

എം. ചാക്കോപ്പിള്ളി
അതുല്യ സഭാസന്നേഹിയും
മഹാനായ ശില്പിയും

ആമുഖം

തങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന എന്തു ത്യാഗവും പ്രയത്നവും ഒട്ടും അധികമല്ലെന്നുറച്ചു വിശ്വസിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചവരാണ് മനുഷ്യജാതിക്കു മഹത്തായ സംഭാവനകൾ നൽകിയിട്ടുള്ളതെന്നു ലോകചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നു.

“റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ താഴ്ചയുടെയും വീഴ്ചയുടെയും ചരിത്രം” എന്ന വിശ്വവിഖ്യാതമായ പുസ്തകം എഴുതാൻ എഡ്വേർഡ് ഗിബൺ 26 വർഷം ചെലവഴിച്ചു. നോവ വെബ്സ്റ്റർ സ്ഥിരോത്സാഹത്തോടെ 36 വർഷം ജോലി ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് സ്വന്തം നിലണ്ടുവിന്റെ ആദ്യ പതിപ്പ് പുറത്തിറങ്ങിയത്. തന്റെ പൊതുപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു പൂർണ്ണത കൈവരിക്കാൻ സിസറോ എന്ന റോമൻ വാഗ്മി ഒരു ദിവസവും തെറ്റാതെ മുപ്പതു വർഷക്കാലം സുഹൃത്തുക്കളുടെ മുമ്പിൽ പ്രസംഗം പറഞ്ഞു പരിശീലിച്ചു. എന്തുത്സാഹം! എന്തു ക്ഷമ!

കോലഞ്ചേരിയിലെ എം. ചാക്കോപ്പിള്ളച്ചേട്ടനെപ്പറ്റി ഓർക്കുമ്പോൾ ആലോചനാമൃതങ്ങളായ ഈ ചിന്താശകലങ്ങളാണ് മനസ്സിൽ ഓടി എത്തുന്നത്.

ചാക്കോപ്പിള്ളയെ ഒരിക്കലേങ്കിലും കണ്ടിട്ടുള്ളവർക്കു ‘ശില്പി’ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തി മനസ്സിലാക്കാൻ നിലണ്ടു നോക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. ജീവിതകാലം മുഴുവനുംതന്നെ നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ചെലവഴിക്കുകയും അതിൽ അതുല്യമായ ആത്മസംതൃപ്തിയും ആനന്ദവും കണ്ടെത്തുകയും തന്റെ ജീവിതദൗത്യം അതാണെന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്ത കുശാഗ്രബുദ്ധിയും തികഞ്ഞ ഭക്തനും മനുഷ്യസ്നേഹിയുമായിരുന്നു എല്ലാവരുടെയും പ്രിയങ്കരനായിരുന്ന ‘ചേട്ടൻ.’

1953-ൽ മലയാള മനോരമ പത്രാധിപസമിതിയിൽ ചേർന്നശേഷം എനിക്കു ചാക്കോപ്പിള്ളയെ പല തവണ കാണുന്നതിനും അടുത്തിടപെടുന്നതിനും സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലും മറ്റും സംബന്ധിക്കുവാൻ കോട്ടയത്തു വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ചാക്കോപ്പിള്ള പലപ്പോഴും മനോരമയിൽ എത്തി ഉണ്ണുണ്ണിച്ചായനേയും (ചീഫ് എഡിറ്റർ കെ. എം. ചെറിയാൻ), സീനിയർ അസി. എഡിറ്റർ എൻ. എം. ഏബ്രഹാമിനെയും കണ്ടു വളരെനേരം സംസാരിക്കുമായിരുന്നു.

കൂടാതെ കോലഞ്ചേരിയിൽ നടന്നിട്ടുള്ള വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാന സമ്മേളനങ്ങളിൽ ഒരു സാധാരണ പ്രതിനിധിയായും 1966-ലെ മെത്രാൻ

സ്ഥാനാഭിഷേകച്ചടങ്ങു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യാൻ മനോരമയുടെ സ്റ്റാഫ് പ്രതിനിധിയായും സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളപ്പോഴെല്ലാം ഇക്കാര്യങ്ങളുടെ പ്രധാന നടത്തിപ്പുകാരനായിരുന്ന ചേട്ടനെപ്പറ്റി കുറച്ചുകൂടി പരിചയപ്പെടാൻ സാധിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹവുമായി ഏറ്റവും അടുത്തിടപെടാൻ സാധിച്ചത് 1983-ൽ ഡോ. പോൾ പുത്തൂരാന്റെ 'രോഗി'യായി കോലഞ്ചേരി ആശുപത്രിയിലെ കെ. എം. ചെറിയാൻ മെമ്മോറിയൽ വാർഡിൽ മൂന്നു ദിവസം മലയാള മനോരമയുടെ ചെലവിൽ താമസിച്ചപ്പോഴാണ് (മലയാള മനോരമ ജീവനക്കാർക്കു സൗജന്യമായ വിദഗ്ദ മെഡിക്കൽ പരിശോധനയും ചികിത്സയും ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം കോലഞ്ചേരി ആശുപത്രിയിൽ അന്ന് കമ്പനി ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന വസ്തുത നന്ദിപൂർവ്വം ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തട്ടെ).

അന്ന് ചാക്കോപ്പിള്ളയെപ്പറ്റി ഒരു ലേഖനം എഴുതാൻവേണ്ടി ഞാനദ്ദേഹവുമായി ഒരഭിമുഖ സംഭാഷണം നടത്തി. ഒരു മണിക്കൂർ നീണ്ടുനിന്ന സംഭാഷണവേളയിൽ ഒരു രോഗി ഡോക്ടറോട് എല്ലാം വിവരങ്ങളും പറയുന്നതുപോലെ ചേട്ടൻ തന്റെ ജീവിതമാകുന്ന പുസ്തകം എന്റെ മുമ്പിൽ തുറന്നുവെച്ചു. "എന്നെപ്പറ്റി ഒന്നും എഴുതേണ്ട. ആശുപത്രിയെപ്പറ്റി എഴുതുക" എന്ന് ചേട്ടൻ അന്ന് എടുത്തുപറഞ്ഞിരുന്നു (ഇതിനിടയിൽ ഒരു കപ്പു ചായ വരുത്തി എനിക്കു നല്കി. ജീരകവെള്ളമാണു ചേട്ടൻ സാധാരണ കുടിക്കുക.). പക്ഷേ ആശുപത്രിയെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും എഴുതണമെങ്കിൽ ചേട്ടനെ വിട്ടുകൊണ്ടു സാധ്യവുമല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ചേട്ടൻ മരിക്കുന്ന 1986 ജൂൺ 21 വരെ എല്ലാ തലങ്ങളിലും വളരെയധികം ശോഭിച്ചിരുന്ന ചേട്ടനെപ്പറ്റി ഞാൻ ഒന്നും എഴുതിയില്ല. ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞ് 1988-ൽ ഞാൻ "എം. ചാക്കോപ്പിള്ള: മഹാനായ ശില്പി" എന്ന ലഘു ജീവചരിത്രം പഴയ ഇന്റർവ്യൂ കുറിപ്പുകളെ പ്രധാനമായും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി എഴുതുകയാണുണ്ടായത്.

ചേട്ടനും ആശുപത്രിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ആർക്കും ജീവനോടെ വേർപെടുത്താൻ ആവാത്ത "സയാമീസ് ഇരട്ടകളെപ്പോലെയായിരുന്നു." അതുകൊണ്ട് ചേട്ടനെ തൊടാതെ ആശുപത്രിയെയോ ആശുപത്രിയെ വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു ചേട്ടനെയോ പേന കൊണ്ടു കീറി മുറിച്ചു മാറ്റാൻ ഒരു എഴുത്തുകാരനും സാധ്യമല്ല. ചാക്കോപ്പിള്ള ചേട്ടന്റെ ദിമുഖ സേവനപ്രധാനമായ ജീവചരിത്രം ഒരു സമൂഹനയ ഡോക്ടർക്കും ശസ്ത്രക്രിയകൊണ്ടു രണ്ടാക്കാൻ കഴിയാത്ത സാക്ഷാൽ 'സയാമീസ് ഇരട്ടകളായി' ഇന്നു നിലകൊള്ളുന്നു. പണ്ട് ഒരു ഗ്രാമപ്രദേശമായിരുന്ന കോലഞ്ചേരിക്കു ലോക ഭൂപടത്തിൽ സമൂഹനയ സ്ഥാനം നേടിക്കൊടുത്ത പ്രമുഖ വ്യക്തിയാണ് എം. ചാക്കോപ്പിള്ള. നാടിന്റെയും ചേട്ടന്റെയും ഉൽക്കർഷത്തിന്റെയും മഹത്വത്തിന്റെയും പ്രതീകങ്ങളാണു പുതുകി

പ്പണിത കോലഞ്ചേരിപ്പള്ളിയും സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജും സൗഖ്യ ദാനകേന്ദ്രമായ ആശുപത്രിയും മറ്റും. 'യഹോവ ഭക്തി ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആരംഭമാണെന്നു' പള്ളി നാട്ടുകാരെ അനുദിനം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ ഹൈസ്കൂളിലും സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജിലും പഠിക്കുന്നവർ ഇക്കാര്യം മനസ്സിലാക്കി നിത്യവും അയവീറുകുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ഏതൊരു ദേശത്തിന്റെയും വളർച്ചയുടെയും അഭിവൃദ്ധിയുടെയും പ്രതീകങ്ങളാണു ദേവാലയങ്ങളും വിദ്യാലയങ്ങളും ആതുരലയങ്ങളും. പുതൂക്കിപ്പണിത വമ്പിച്ച കോലഞ്ചേരിപ്പള്ളിയും സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജും അതിവിശാലമായ ആശുപത്രിയും ആധുനിക കോലഞ്ചേരിയുടെ മുഖഛായ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ മാറ്റി. ഇതു സംബന്ധിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു ചുക്കാൻ പിടിച്ചത് ചാക്കോപ്പിള്ളച്ചേട്ടനാണെന്ന വസ്തുതയെപ്പറ്റി ഭിന്നാഭിപ്രായവുമില്ല.

രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുക എന്ന യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുവചന സാക്ഷാത്കാരമാണ് അനേകായിരം രോഗികളുടെ അത്താണിയായ കോലഞ്ചേരിയിലെ അത്യാധുനിക ആശുപത്രി. താൻ കോൺട്രാക്ട് ഏറ്റെടുത്തു കുറഞ്ഞ സമയംകൊണ്ടു കൂടുതൽ ഉറപ്പോടെ നിർമ്മിച്ച അണക്കെട്ടുകൾ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അത്യാധുനിക ക്ഷേത്രങ്ങളാണെന്ന് അഭിതീയനായ ആ ശില്പിക്ക് ഉത്തമ വിശ്വാസമുണ്ട്. അതിസമർഥവും കാര്യക്ഷമവുമായ കോൺട്രാക്ട് പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ രാജ്യത്തിന്റെ സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയ്ക്കു വളരെ വിലപ്പെട്ട നേട്ടങ്ങൾ കൈവരുത്താൻ സഹായിക്കുകയും ന്യായമായ ലാഭം ഉണ്ടാക്കുകയും ആർജ്ജിച്ച പണത്തിന്റെ ഒരു നല്ല ഭാഗം സഹജീവികൾക്കുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ചാക്കോപ്പിള്ളി ഉത്തമനായ ഒരു ക്രിസ്തീയ കാര്യവിചാരകനായി മാറുകയായിരുന്നു. അണക്കെട്ടുകളും മറ്റും അഭിനന്ദനീയമായവിധം പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം ക്രമേണ ആ രംഗത്തു നിന്നു സ്വയം പിൻവാങ്ങുകയും കോലഞ്ചേരി ആശുപത്രിയുടെ മുഖ്യസാരഥിയായിത്തീരുകയും ചെയ്തപ്പോഴാണ് ചാക്കോപ്പിള്ളിയുടെ കഴിവുകൾ നാടിനും സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനും ലോപമന്വേ ലഭിക്കാനിടയായത്.

സമർപ്പണത്തോടും ദൈവാശ്രയത്തോടും കൂടി ജീവിച്ച ഒരു സാധാരണക്കാരനിൽ കൂടി ദൈവം എങ്ങനെ പ്രവർത്തിച്ചു എന്ന് എടുത്തു കാണിക്കുന്ന - ഒരു വലിയ മനുഷ്യനെപ്പറ്റിയുള്ള - ഈ ചെറിയ ഗ്രന്ഥം വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരാൻ സാധിച്ചതിൽ എനിക്ക് അനല്പമായ സന്തോഷമുണ്ട്. ചാക്കോപ്പിള്ളിയുടെ മഹത്തായ സേവനങ്ങളോടുള്ള മലങ്കര സഭാംഗങ്ങളുടെയും നാട്ടുകാരുടെയും എന്റെയും ആരമാർത്ഥത നിറഞ്ഞ മതിപ്പിന്റെ ഒരു എളിയ പ്രകടനം കൂടിയാണിത്. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ

സമ്പന്നന്മാർക്കും വ്യവസായ പ്രമുഖർക്കും തോട്ടം ഉടമസ്ഥർക്കും മറ്റും ഒരു മഹത്തായ മാതൃക വച്ചിട്ടാണു ചാക്കോപ്പിള്ള ലോകനേത്രങ്ങൾക്കു കാണാനാവാത്ത പരുഭീസയിലേക്കു പോയിരിക്കുന്നത്.

ചേട്ടനെപ്പറ്റി പരിമിതമായ അറിവു മാത്രമുള്ള എനിക്ക് ഈ പുസ്തക രചനയിൽ പല വിവരങ്ങൾ നൽകി സഹായിച്ചവരുടെ ഒരു നീണ്ട പട്ടിക തന്നെയുണ്ട്. കോലഞ്ചേരി കോളജ് മുൻ പ്രിൻസിപ്പൽ പള്ളം കല്ലുപ്പറമ്പിൽ ഫാ. വി. എം. ഗീവറുഗീസ്, കോലഞ്ചേരി പള്ളിവികാരി ഫാ. എം. വി. ഏബ്രഹാം, കൊല്ലാടു ചെമ്പകശ്ശേരിൽ സി. വി. ടൈറ്റസ് (കൊച്ചു കൊച്ചു), കോലഞ്ചേരി ആശുപത്രി നഴ്സിംഗ് സൂപ്രണ്ട് സിസ്റ്റർ മറിയാമ്മ വറുഗീസ് തുടങ്ങിയവർ ഇവരിൽ പ്രമുഖരാണ്.

ഈ പുസ്തകത്തിന് അവതാരിക എഴുതുന്നതിന് ആരംഭം മുതൽ ആശുപത്രി ഡയറക്ടറായിരുന്ന് പ്രശസ്ത സേവനം ചെയ്ത ഡോ. കെ. സി. മാമ്മനേക്കാൾ പറ്റിയ മറ്റൊരു വ്യക്തി ഇല്ലെന്നുള്ളതു ഒരു വസ്തുതയാണ്. ചേട്ടനുമായി ഏതാണ്ടു രണ്ടു ദശാബ്ദക്കാലം ഏറ്റവും അടുത്ത് ഇടപെടുകയും കൂട്ടു വേലക്കാരായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത ഡോ. മാമ്മൻ ചെറിയാൻ ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ ഒരു യഥാർത്ഥ ചിത്രമാണ് ലളിത സുന്ദരമായ അവതാരികയിലൂടെ അനാവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. പ്രശംസ ഒട്ടും ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഡോ. കെ. സി. മാമ്മനോടുള്ള നിസ്സീമമായ നന്ദി ഞാൻ ഇവിടെ സസന്തോഷം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ആശുപത്രിയുമായി ആരംഭം മുതൽ തന്നെ വളരെ അടുത്ത അണിയറ ബന്ധമുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താമാരാണ് ഡോ. ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ്, ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്, മാത്യൂസ് മാർ ബർന്നബാസ്, ജോസഫ് മാർ പക്കോമിയോസ് മുതലായവർ. കോലഞ്ചേരി, കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിന്റെ കീഴിലാകയാൽ ഈ പുസ്തകത്തിന് ഒരാശംസ എഴുതാനുള്ള ആദ്യാവകാശം എന്തുകൊണ്ടും ജോസഫ് മാർ പക്കോമിയോസ് തിരുമേനിക്കാണെന്ന് അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ കോട്ടയത്തെ ഒരാശുപത്രിയിൽ ചികിത്സയിലായിരുന്ന തിരുമേനി രോഗകിടക്കയിൽ വച്ചു തന്നെ ആശംസ എഴുതി അയച്ചുതന്നു. ചാക്കോപ്പിള്ളയുമായുള്ള വ്യക്തിപരമായ ബന്ധത്തിന്റെ തുടിപ്പുകൾ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ആശംസയ്ക്കുവേണ്ടി തിരുമേനിയോടുള്ള അകമഴിഞ്ഞ നന്ദിയും ആലേഖനം ചെയ്യട്ടെ.

ചാക്കോപ്പിള്ളചേട്ടനുമായുള്ള അടുത്ത പരിചയത്തെയും അടങ്ങാത്ത അഭിനന്ദനാവേശത്തെയും മുൻനിർത്തി മറ്റു പലർക്കും അജ്ഞാതമായ ചില കാര്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ച് ഒരനുസ്മരണ എഴുതിത്തന്ന പ്രശസ്ത ഭിഷഗ്വരനായ ഡോ. പോൾ പുത്തൂരാനോടുള്ള വ്യക്തിപരമായ

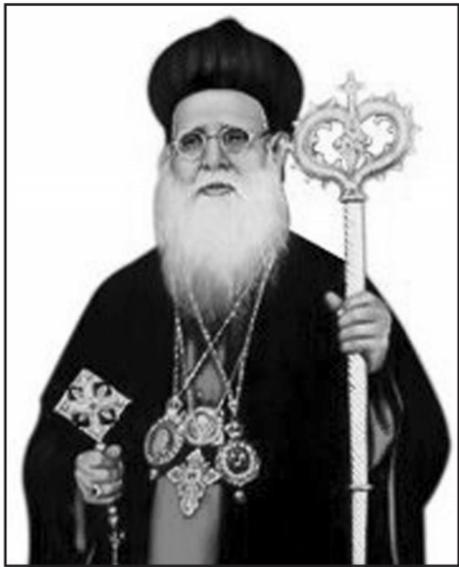
സ്നേഹവും കൃതജ്ഞതയും അറിയിക്കാൻ എനിക്ക് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്.

‘മാന്യമായ രീതിയിൽ പണം സമ്പാദിക്കുകയും മനുഷ്യസമുദായ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി അതു ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാണു കൂലീന വ്യക്തി’ എന്ന ശ്രീരാമകൃഷ്ണ പരമഹംസന്റെ അഭിപ്രായം ഈ പുസ്തകം എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ചാക്കോപ്പിള്ളയെപ്പറ്റി തികച്ചും അമ്പരത്തമാണെന്ന ചിന്തയും എന്നെ ഭരിച്ചിരുന്നു.

എന്റെ ഈ യത്നത്തിൽ സഹകരിച്ചു സഹായിച്ച എല്ലാവർക്കും ഒരിക്കൽ കൂടി നന്ദി പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ചേട്ടനെ വരുംതലമുറകളുടെയും ഒരു മാർഗ്ഗദർശകൻ എന്ന നിലയിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയാണ്. അതോടൊപ്പം തന്റെ എല്ലാ ഉയർച്ചയ്ക്കും കാരണഭൂതനെന്ന് ചേട്ടൻ ഉറച്ചു വിശ്വസിച്ചിരുന്ന പുണ്യശ്ലോകനായ മാർ ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാബാവായുടെ പാവനസ്മരണയ്ക്കു മുമ്പിൽ “എം. ചാക്കോപ്പിള്ള: മഹനായ ശില്പി” എന്ന പുസ്തകം ഞാൻ ചരിത്രാർത്ഥനായി, സവിനയം സമർപ്പിക്കുന്നു.

കെ. വി. മാമ്മൻ

കോട്ടയം
21-6-1988

**പ. ബസേലിയോസ്
ഗീവർഗീസ് രണ്ടാമൻ
കാതോലിക്കാ ബാവ**

സ്ഥിരോത്സാഹിയായ കർമ്മയോഗി

ജോസഫ് മാർ പക്കോമിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

യശഃശരീരനായ എം. ചാക്കോപ്പിള്ളയെപ്പറ്റി ഓർക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അനേകം ചിന്തകൾ മനസ്സിൽകൂടി കടന്നു പോകാറുണ്ട്. അവയിൽ ചിലതു മാത്രം ഇവിടെ കുറിക്കുകയാണ്. സ്വന്തം നാടായ കോലഞ്ചേരിയുടെ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മഹാവ്യക്തിയായിരുന്നു ചാക്കോപ്പിള്ള. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ സാമ്പത്തികമായി വളരെ തെരുക്കങ്ങളിൽ കൂടി കടന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും കഠിനാദ്ധ്വാനവും സ്ഥിരോത്സാഹവുമൊക്കെ പടുത്തുയർത്തിപ്പെട്ട ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ ഉത്തമ മാതൃകയും ഉടമയും ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം.

ആദ്യമാദ്യം ചെറിയ ചെറിയ കോൺട്രാക്റ്റുകൾ ഏറ്റെടുത്ത് പണികൾ നടത്തിയും നടത്തിച്ചും ആരംഭിച്ച കർമ്മപരിപാടികൾ വളർച്ച പ്രാപിച്ചു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം വളരെ ബൃഹത്തായ പാലങ്ങളും അണക്കെട്ടുകളും തുരങ്കങ്ങളും നിർമ്മിക്കുന്നതിലും മറ്റും അനന്യസാധാരണമായ കഴിവും മിഴിവും പാടവവും തെളിയിക്കുകയും അവയിലെല്ലാം ഉത്തരോത്തരം വിജയശ്രീലാളിതനാവുകയും ചെയ്തു. തന്മൂലം സാമ്പത്തികമായ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിക്കാൻ സാധിച്ചു. മാത്രമല്ല, അങ്ങിനെയുള്ള നേട്ടങ്ങൾ തനിക്കും കുടുംബത്തിനുമായി മാത്രം കരുതി വയ്ക്കാതെ നാടിന്റെയും സമൂഹത്തിന്റേയും നന്മയ്ക്കും വളർച്ചയ്ക്കും ഉപയോഗിക്കുവാനും പങ്കുവയ്ക്കുവാനും അദ്ദേഹം മടിച്ചില്ല.

സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് പള്ളിയും പള്ളിയോടനുബന്ധിച്ച ഹൈസ്കൂളുമൊഴികെ മറ്റു പൊതു സ്ഥാപനങ്ങളൊന്നും തന്നെ ഇല്ലാതിരുന്ന കോലഞ്ചേരിയുടെ മുഖഛായ മാറ്റിയെടുക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം നിസ്തുലമായ പങ്കുവഹിച്ചു.

കോലഞ്ചേരിയിൽ ഇന്നു കാണുന്ന വമ്പിച്ച മാറ്റങ്ങൾ 1958-നു ശേഷമാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. കോലഞ്ചേരി പള്ളിയുടെ പുനർ നിർമ്മാണം, മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ മെഡിക്കൽ മിഷൻ ആശുപത്രി, സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജ് എന്നിവയാണ് അവയിൽ പ്രധാനം. ഇവയുടെ എല്ലാം നിർമ്മാണത്തിലും നടത്തിപ്പിലും മുൻപന്തിയിൽ നിന്ന് പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള വ്യക്തിയായിരുന്നു ചാക്കോപ്പിള്ള. താൻ ചുമതല എടുത്തു നടത്തിയിട്ടുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളും പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിക്കാൻ അദ്ദേഹം അവിശ്രമം അദ്ധ്വാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ

വക കാര്യങ്ങളൊക്കെയും അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തികച്ചും ചാരിതാർത്ഥ്യം നിറഞ്ഞതാണ്.

കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ മിഷൻ ആശുപത്രിയുടെ കാര്യം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയേണ്ടതാണ്. മെഡിക്കൽ മിഷൻ ആശുപത്രിയുടെ നിർമ്മാണത്തിലും നടത്തിപ്പിലും അദ്ദേഹം വഹിച്ചിട്ടുള്ള പങ്ക് അതുല്യമാണ്. രോഗിയായി ശയ്യാവലംബിയാകുന്നതുവരെ ആശുപത്രി സെക്രട്ടറി എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം സ്തുത്യർഹമായ സേവനം ചെയ്തു. ആ സ്ഥാപനത്തെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ രാപകലേന്യേ പ്രയത്നിച്ചു. ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല ദൈനംദിന കാര്യങ്ങളും, തന്റെ പ്രത്യേക നോട്ടത്തിലും നിയന്ത്രണത്തിലുമാണ് നടന്നിരുന്നത്. അതിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി ചെയ്യാവുന്നതൊക്കെയും ത്യാഗബുദ്ധിയോടും അർപ്പണമനോഭാവത്തോടും സാർത്ഥലേശമില്ലാതെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളത് അസ്മാദ്യശർക്ക് നേരിട്ട് ബോധ്യമുള്ളതാണ്. ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ ദിവസം ആരംഭിക്കുന്നതും അവസാനിക്കുന്നതും ആശുപത്രിയിലായിരുന്നു. ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനും രാത്രി ഉറക്കത്തിനും മാത്രമേ അദ്ദേഹം ഭവനത്തിൽ പോയിരുന്നുള്ളൂ. തന്റെ മുഴുവൻ സമയവും അദ്ദേഹം ആശുപത്രിയിലും അതിനുവേണ്ടിയും ചെലവഴിച്ചു. അവിടത്തെ വലുതും ചെറുതുമായ കാര്യങ്ങൾ വളരെ കൃത്യനിഷ്ഠയോടും കർത്തവ്യബോധത്തോടും സൂക്ഷ്മതയോടും കൈകാര്യം ചെയ്തു. ആശുപത്രിയും പരിസരങ്ങളും വൃത്തിയായും ശുചിയായും ഭംഗിയായും കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതിലും അവിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സ്റ്റാഫ് അംഗങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ജോലികൾ ചിട്ടയായും ക്രമമായും ചുമതലാബോധത്തോടും നിർവ്വഹിക്കുന്നതിലും അദ്ദേഹം നിർബന്ധം പിടിച്ചിരുന്നു. മാത്രമല്ല അവരിൽ ശിക്ഷണബോധം വളർത്തി എടുക്കുന്നതിൽ അങ്ങേയറ്റം നിഷ്ക്കർഷിച്ചിരുന്നു. തന്റെ മനസ്സും കണ്ണും കൈയും മെയ്യും ചെന്നെത്താത്ത ഒരിടവും അവിടെയെന്നല്ല, താൻ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു സംഗതിയിലും സ്ഥലത്തും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നുള്ളതും ഒരു വസ്തുതയാണ്.

മറ്റൊരാളൊക്കെയുണ്ടായിരുന്നാലും താൻ ശയ്യാവലംബിയാകുന്നതുവരേയും അനന്തരം രോഗക്കിടക്കയിലും, ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ജീവാത്മാവും പരമാത്മാവുമായി അദ്ദേഹം വർത്തിച്ചു. ചുരുക്കത്തിൽ, കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ മിഷൻ ആശുപത്രിയുടെ ആസൂയാർഹമായ വളർച്ചയുടെ പ്രധാന ശില്പി ചാക്കോപ്പിള്ളയായിരുന്നു. ഈ വസ്തുത അഭിമാനത്തോടും കൃതജ്ഞതയോടും നാം എക്കാലവും സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്.

കോലഞ്ചേരിയുടെ ബഹുമുഖ വളർച്ചയിൽ ഗണ്യമായ പങ്ക് ചാക്കോപ്പിള്ള വഹിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളതിനും പുറമെ എടുത്തുപറയേണ്ട മറ്റു ചില കാര്യങ്ങളുമുണ്ട്. കോട്ടയത്തെ ദേവലോകം കാതോലിക്കേറ്റ് അറ

മനയുടെ പുതിയ കെട്ടിടത്തിന്റെ ആദ്യ നിലയുടെ പണികൾ കാലം ചെയ്ത പുണ്യശ്ലോകനായ മോറാൻ മോർ ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവായുടെ ആഗ്രഹപ്രകാരം ചാക്കോപ്പിള്ള തന്നെ ചുമതല എടുത്തു പണിയിക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്തത്. ആ പ. പിതാവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയും അനുഗ്രഹങ്ങളും തനിക്കു കൂട്ടായി എന്നും ഉണ്ട് എന്നു ചാക്കോപ്പിള്ള വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ ബാവായുടെ സ്മാരകമാണ് കോലഞ്ചേരി ആശുപത്രി എന്നുള്ളത് അധികമാർക്കും അറിവില്ലായിരിക്കാം.

അതുപോലെതന്നെ കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ആസ്ഥാനമായ മൂവാറ്റുപുഴയിലെ അരമനക്കെട്ടിടത്തിന്റെ ഒന്നാം നിലയുടെ പണിയും കാലം ചെയ്ത പുണ്യശ്ലോകനായ മോറാൻ മോർ ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ ബാവായുടെ ആഗ്രഹപ്രകാരം ചാക്കോപ്പിള്ള തന്നെ ചുമതല എടുത്തു നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗം എന്ന നിലയിലും ഭദ്രാസന കൗൺസിൽ അംഗമെന്ന നിലയിലും മറ്റു പല സമിതികളിലെ അംഗമെന്ന നിലയിലും അദ്ദേഹം വിലപ്പെട്ട സേവനങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളതും നന്ദിയോടെ സ്മരിക്കുന്നു. ആശുപത്രിക്കു പുറമെ അദ്ദേഹം ചുമതലപ്പെട്ടു നടത്തിയ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങളും പദ്ധതികളും സ്ഥാപനങ്ങളും പ്രസ്ഥാനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാശ്വത സ്മാരകങ്ങളായി എന്നും നിലകൊള്ളും.

അല്പത്തിൽ ആരംഭിച്ച് അധികത്തിന്റെ കാര്യസ്ഥനായി വിശ്വസ്തതയോടെ തന്റെ താലന്തുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്തു അവയെ മുപ്പതായും അറുപതായും നൂറായും വർദ്ധിപ്പിച്ച കർമ്മയോഗിയായിരുന്നു ചാക്കോപ്പിള്ള. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നല്ലതും വിലപ്പെട്ടതുമായ സംഭാവനകൾ എന്നും സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനും മുതൽകൂട്ടായിരിക്കും. സ്ഥായിയായ സംഭാവനകൾ സമൂഹത്തിനു ദാനം ചെയ്തിട്ടു ഈ ലോകജീവിതം കടന്നു പോകുന്നവരാണ് മഹാന്മാർ. ആ നിലയിൽ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ ജീവിതം മഹത്തും നേട്ടങ്ങൾ വലുതും സംഭാവനകൾ ബൃഹത്തും സ്മരണ നിത്യവുമാകുന്നു.

വരുംതലമുറകൾക്കു പ്രചോദനം നൽകത്തക്കവിധത്തിൽ ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ ജീവചരിത്രം തയ്യാറാക്കിയ കെ. വി. മാമ്മന്റെ സേവനത്തെ ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുകയാണ്. ചാക്കോപ്പിള്ളയ്ക്ക് ജഗന്നിയന്താവ് സ്നേഹോഷ്മളമായ നിത്യശാന്തിയരുളട്ടെ. 'അല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തനേ, നിന്റെ യജമാനന്റെ സന്തോഷത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുക' എന്നുള്ള ആനന്ദപ്രദമായ ശബ്ദം ചാക്കോപ്പിള്ളയെ അങ്ങോട്ടും മാടിവിളിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് എന്നും ശാന്തി..... ശാന്തി.... ശാന്തി...

ചാക്കോപ്പിള്ളച്ചേട്ടൻ ഒരനുസ്മരണ

ഓർത്തഡോക്സ് വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ 1965-ലെ വാർഷിക ക്യാമ്പ് കോലഞ്ചേരിയിൽ നടന്നപ്പോൾ ഒരു മെഡിസിൻ വിദ്യാർത്ഥി യായിരുന്ന ഞാനും പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ക്യാമ്പിന്റെ പിന്നിലെ പ്രധാന സംഘാടകൻ ചാക്കോപ്പിള്ള ചേട്ടൻ അല്ലാതെ മറ്റൊരുമായിരുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ ശരിക്കു കാണുന്നതും പരിചയപ്പെടുന്നതും അവിടെ വെച്ചാണ്.

ഇന്നു കോലഞ്ചേരി ആശുപത്രി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലം അന്ന്, ആധുനിക തലമുറയിലെ ചെറുപ്പക്കാർക്കു ഭാവന ചെയ്യാനാവാത്തവിധം വെറും മൊട്ടക്കുന്നായിരുന്നു. സഭ അവിടെ ഒരു വലിയ ആശുപത്രി സ്ഥാപിക്കുന്ന കാര്യം അന്തരീക്ഷത്തിൽ അലയടിച്ചിരുന്ന കാലം. ആ സ്വപ്നം യാഥാർത്ഥ്യമാകുമെങ്കിൽ അവിടെ വന്നു സേവനം അനുഷ്ഠിക്കണമെന്ന് ഒരു തോന്നലും എന്റെ മനസ്സിൽ അങ്കുരിച്ചു. പ്രത്യേക കാരണമൊന്നും ഈ തോന്നലിന്റെ പിന്നിൽ പറയാനില്ല താനും. ഞാൻ 1970-ൽ വെല്ലൂർ നിന്ന് എം.ഡി. പാസ്സായി. കോലഞ്ചേരിയിൽ വന്നു സേവനം അനുഷ്ഠിക്കണമെന്ന് ആശുപത്രി സെക്രട്ടറി ചാക്കോപ്പിള്ള കത്തു മൂലം ആവശ്യപ്പെട്ടു. നിശ്ചിത ദിവസം ആശുപത്രിയിലെത്തി. രാവിലെ എട്ടിനു മുമ്പു തന്നെ ചേട്ടൻ ആശുപത്രിയുടെ പൂമുഖത്തെത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നെ തൊഴുകുകയോടെ ചേട്ടൻ സ്വീകരിച്ചു. പൂഞ്ചിരിയോടെ അദ്ദേഹം എന്റെ കരം ഗ്രഹിച്ചു. നവവധുവിനെ പിടിച്ചു ഭർത്സ ഗൃഹത്തിലേക്കു കയറ്റുന്നതുപോലെ എന്നെ ആശുപത്രിയിലേക്ക് ആനയിച്ചു. വലതുകാൽ വെച്ചു കയറണമെന്ന് ഒരുപദേശവും.

1970 സെപ്തംബർ 14-നു സ്ലീബാ പെരുന്നാളിനാണ് ആശുപത്രി തുടങ്ങിയത്. പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചിട്ട് 42 ദിവസമേ അന്നേയ്ക്ക് ആയുള്ളു. അവിസ്മരണീയമായ ദിവസം. 1970 ഒക്ടോബർ 26. പതിനെട്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞിട്ടും ആ രംഗം ഇന്നലെ നടന്ന സംഭവം പോലെ എന്റെ മാനസഭിത്തിയിൽ മായാതെ പച്ചപിടിച്ചു നിൽക്കുകയാണ്.

ആശുപത്രിയിലെ എല്ലാ ഡോക്ടർമാരെയും ആദ്യഘട്ടത്തിൽ കുപ്പുകയോടെ രാവിലെ സ്വീകരിക്കുക ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ ഒരു പതിവായിരുന്നു. ഏതാനും ദിവസം കഴിഞ്ഞു ഇത്തരം സ്വീകരണത്തിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ ഒഴിവാക്കണമെന്നുള്ള സ്നേഹനിർഭരമായ അഭ്യർത്ഥന ചേട്ടൻ സ്വീകരിച്ചു. ആശുപത്രിയിൽ ആദ്യം ആരംഭിച്ച നാലു വകുപ്പുകളു

ടെയും ഡയറക്ടറും ശിശുരോഗ വിഭാഗത്തിന്റെ തലവനും ഡോ. കെ. സി. മാമ്മനായിരുന്നു. ഡോ. (മിസിസ്) ഏബ്രഹാമിനായിരുന്നു സ്ത്രീ രോഗ ചികിത്സാവിഭാഗത്തിന്റെ ചുമതല. സർജറിവിഭാഗത്തിന്റെ ചുമതല ഡോ. ജോൺ കെ. വെട്ടത്തും, മെഡിസിൻ വിഭാഗത്തിന്റെ ചുമതല ഞാനും വഹിച്ചു. ത്വക്ക് രോഗ വിദഗ്ദ്ധനായ ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ് ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു ദിവസം തൃശ്ശൂരിൽ നിന്നു ആശുപത്രിയിൽ വന്നു രോഗികളെ പരിശോധിച്ചു ചികിത്സ നിർണ്ണയിച്ചിരുന്നു.

ചാക്കോപ്പിള്ളയെപ്പോലെ ഇത്രയധികം ദീർഘവീക്ഷണപടുവായ ഒരാളെ ജീവിതയാത്രയിൽ കണ്ടുമുട്ടുക വളരെ പ്രയാസമാണ്. ആശുപത്രിക്ക് ഒരു കെട്ടിടം മാത്രമുള്ള ഘട്ടം. അവിടെ നിന്നു കാന്റീനിലേക്കും മറ്റും പോകുന്നതിനു മഴക്കാലത്തു നനയേണ്ടി വന്നു. തന്നിമിത്തം ഒരിടനാഴി നിർമ്മിക്കേണ്ട ആവശ്യം നേരിട്ടു. ഒരു ചെറിയ ഇടനാഴി കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാം എന്നു പലരും നിർദ്ദേശിച്ചു എങ്കിലും കാർ പോകത്തക്ക വീതിയിൽ കോറിയോർ വേണമെന്നു ചാക്കോപ്പിള്ള ചേട്ടൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. കുറിച്ചിയിലെ വലിയ ബാവായുടെ പേരിലുള്ള ഈ സ്ഥാപനം വളരുമെന്നും അതുകൊണ്ടു വലിയ കോറിയോറാണ് ആവശ്യമെന്നും ചേട്ടൻ സമർത്ഥിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതുല്യമായ ദർശനവും അചഞ്ചലമായ ശുഭാപ്തി വിശ്വാസവും സാക്ഷാൽകരിക്കപ്പെട്ടു.

ദീർഘ വർഷങ്ങൾ സെക്രട്ടറിയായിരുന്നിട്ടും ഡോക്ടർമാരുടെ ജോലിക്കാര്യങ്ങളിൽ ചേട്ടൻ ഇടപെട്ടിട്ടില്ല. ഒന്നുരണ്ടു രോഗികളെ പ്രത്യേകം പരിശോധിക്കണമെന്ന ശുപാർശക്കുറിപ്പു മാത്രമേ 18 വർഷത്തിനിടയിൽ എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

മെഡിക്കൽ സംബന്ധമായ ഏതുപകരണം വേണമെന്നു പറഞ്ഞാലും 'വേണ്ടാ' എന്നു മറുപടി നൽകുകയില്ല. ഇതിന്റെ ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ ഉദാഹരണമാണ് സി.റ്റി. സ്കാനർ വാങ്ങിയ സംഭവം. ആശുപത്രി വികസനത്തെപ്പറ്റി കൂടുതൽ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരവസരം. ഇനി എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നു ഡോക്ടർമാരോടും മറ്റും ആരാഞ്ഞു. ആശുപത്രി പ്രതീക്ഷാതീതം വളർന്നു എങ്കിലും ന്യൂറോ സർജറി സംബന്ധമായ പല കേസുകൾ മറ്റ് ആശുപത്രികളിലേക്കു റഫർ ചെയ്യേണ്ടിവരിക പതിവായിരുന്നു. ഇതിനുള്ള പരിഹാരം സി.റ്റി. സ്കാനർ വാങ്ങുക മാത്രമാണെന്നു ഞാൻ ചേട്ടനെ ധരിപ്പിച്ചു.

വികസനം സംബന്ധിച്ച 1980-ലെ യോഗത്തിനു മുൻ ഞാനും ചേട്ടനും കൂടി ഒരു ചെറിയ 'ഗൂഡാലോചന' തന്നെ നടത്തിയെന്നു പറയാം. സി.റ്റി. സ്കാനർ വിവരം ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കണമെന്നു ചേട്ടൻ പറഞ്ഞിരുന്നു. അതനുസരിച്ചു വികസനചർച്ചാ യോഗം കൂടി. എന്താണ്

വേണ്ടതെന്ന് ചേട്ടൻ ചോദിച്ചു. സി.റ്റി. സ്കാനറിന്റെ ആവശ്യകതയെ പറ്റി ഞാനൊരു വിശദീകരണം നൽകി. ചേട്ടൻ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാവരും എന്റെ നിർദ്ദേശത്തോടു യോജിച്ചു. അറുപതു ലക്ഷം രൂപ വിലയുള്ള സ്കാനർ വാങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചു എന്നതാണ് എടുത്തുപറയേണ്ട കാര്യം.

എങ്ങനെ പണമുണ്ടാക്കാം എന്നതൊന്നും ചേട്ടനു വലിയ പ്രശ്നമല്ല. കളക്ഷനുവേണ്ടി അഞ്ചു രൂപയുടെ കുപ്പൺ അച്ചടിച്ചു. ആശുപത്രിയിൽ വരുന്നവർക്കെല്ലാം കുപ്പൺ വിറ്റു. അങ്ങനെ ഏഴു ലക്ഷത്തോളം രൂപ വലിയ ഭാരം കൂടാതെ പിരിച്ചു. ബാക്കി കടമെടുത്തപ്പോൾ കേരളത്തിലെ പ്രഥമ സി.റ്റി. സ്കാനർ ആശുപത്രി എന്ന പദവി ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചു.

സ്കാനർ സംബന്ധിച്ചു സർക്കാരിൽ നിന്നു ചില ആനുകൂല്യങ്ങൾ ലഭിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. അതിനുവേണ്ടി തിരുവനന്തപുരത്തു കുറഞ്ഞതു അഞ്ചു തവണ ചേട്ടനും ഞാനും കൂടി പോയിരുന്നു. അന്നത്തെ മെഡിക്കൽ മന്ത്രി കെ. ജി. ആർ. കർത്തായുടെ മനോഭാവം തികച്ചും പ്രോത്സാഹനകരമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായം ആശുപത്രിയുടെ കൃതജ്ഞതയും അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഏതു കാര്യത്തിനിറങ്ങിയാലും അതു നേടാതെ തിരിച്ചെത്താറില്ലാത്ത ചേട്ടനെ അനുഗമിക്കുന്നതും ഒരു സുഖമായിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം മന്ത്രിയെ കാണാൻ സമയം നിശ്ചയിച്ചശേഷം ഞങ്ങൾ താമസിച്ചിരുന്ന തിരുവനന്തപുരത്തെ മസ്കറ്റ് ഹോട്ടലിൽ നിന്നു കാറിൽ യാത്ര തിരിച്ചു. റോഡിൽ കാർ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ അതുവഴി വന്ന വമ്പിച്ച പ്രകടനം മൂലം ഞങ്ങൾക്കു മുന്നോട്ടു പോകാൻ സാധിച്ചില്ല. ഞങ്ങൾ കാറിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി നടന്നു. കൃത്യസമയത്തു തന്നെ മന്ത്രിമന്ദിരത്തിൽ എത്തി. നടക്കാം എന്നു പറഞ്ഞ ചേട്ടൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഓടുകയായിരുന്നു. എഴുപതോടടുത്ത ചേട്ടന്റെ ഉത്സാഹവും ഊർജ്ജസ്വലതയും എന്നെ അമ്പരപ്പിച്ചു. മന്ത്രി കർത്തായെ കണ്ടു കാര്യം സാധിച്ചപ്പോൾ ചേട്ടൻ നമ്മുടെ കർത്താവിനു സ്തുതി പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. നടപ്പിന്റെ ക്ഷീണമെല്ലാം പമ്പ കടന്നു.

എത്രയോ വർഷങ്ങൾ ചേട്ടൻ ഈ ആശുപത്രിയിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്നു. ഇവിടത്തെ ഓരോ മണൽതരിക്കും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഓർക്കുമ്പോൾ രോമാഞ്ചം ഉണ്ടാവും. ഇന്നു ചേട്ടനെപ്പറ്റിയുള്ള മധുരസ്മരണകൾ ആശുപത്രിയുടെ മുക്കിലും മൂലയിലും അനുരണനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ചാക്കോപ്പിള്ള എന്തുകൊണ്ട് തന്റെ വിലപ്പെട്ട ജീവിതത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം കോലഞ്ചേരി ആശുപത്രിയ്ക്കുവേണ്ടി ചെലവഴിച്ചു? ഞാൻ പലപ്പോഴും ഈ ചോദ്യം സ്വയം ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആലോചിച്ചു നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്റെ ചിന്ത ഏതാണ്ട് താഴെപ്പറയുംപോലെയാണ്. 'ദൈവാശ്രയത്തോടെ ജീവിച്ച ചേട്ടൻ തന്നെ ഏല്പിച്ചതും താൻ ഭരമേറ്റതുമായ ചുമതലകൾ ശരിക്കും നിറവേറ്റി. കോൺട്രാക്ടിൽ നിന്നു ന്യായമായ തോതിൽ ധാരാളം പണവും സമ്പാദിച്ചു. പണം മതി എന്നും ചിന്തിച്ച് ഇനിയുമുള്ള കാലം കൂടുതൽ നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചെലവഴിക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചിരിക്കണം. പ്രതിഫലം പറ്റാതെ സ്വയം ത്യാഗത്തോടെ ഒരു പൊതുസേവനരംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള സൽപ്രേരണ ദൈവം നൽകിയിരിക്കണം. ആ സൽപ്രേരണയുടെ ആത്മാർത്ഥത നിറഞ്ഞ ഒരു പ്രകടനമായി പൊതുരംഗത്തെ സേവനവും ആശുപത്രിയിലെ ജീവിതവും മാറുകയും ചെയ്തു. ജീവിതത്തിന്റെ പരുപരുത്ത വശങ്ങളിലൂടെ വളർന്നുവന്ന ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ ഒരു മകൻ - മാത്തുക്കുട്ടി - നേരത്തെ മരിച്ചുപോയത് അദ്ദേഹത്തെ വളരെയധികം വേദനിപ്പിച്ചിരുന്നു. മകന്റെ സ്മരണയ്ക്കായി, ഭാവിതലമുറയ്ക്കുവേണ്ടി, ഒരു യു.പി. സ്കൂൾ തന്നെ ആരംഭിച്ച് ആ ദുഃഖത്തിന്റെ ആഴം കുറയ്ക്കാനും അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു.

ആശുപത്രി സ്റ്റാഫിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും അത്യാവശ്യഘട്ടത്തിൽ അവർക്കു കൈ തുറന്നു സഹായം നൽകുന്നതിനും സ്ഥാപനത്തിൽ ശിക്ഷണം കർശനമായി പാലിക്കുന്നതിനും സെക്രട്ടറി എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞതു തന്റെ മുൻകാല പ്രവർത്തന മേഖലയിൽ നിന്ന് ആർജ്ജിച്ച അനുഭവ സമ്പത്തു കൊണ്ടായിരിക്കാം.

ഒരിക്കൽ സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജിൽ പഠിപ്പിച്ചു മുടക്കും കല്ലേറും നടന്നു. കോളജിന്റെ വിലയേറിയ ജനൽപാളികൾ പൊട്ടിത്തകർന്നു നിലത്തു വീണു. നശീകരണത്തിനു തങ്ങളെ ആരും കടത്തിവെട്ടുകയില്ലെന്നുറപ്പുള്ള ഒരു സംഘം വിദ്യാർത്ഥികൾ ആശുപത്രിയിലും കല്ലേറിയറൻ ഒരുങ്ങി. ആശുപത്രിയിൽ വീഴുന്ന കല്ലുകൾ തന്റെ നെഞ്ചത്തു പതിക്കുന്നതിനു തുല്യമായിരിക്കുമെന്ന ചിന്തയാണു ചേട്ടനുണ്ടായിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് വേണ്ടത്ര പോലീസിനെ യൂണിഫോറത്തിലും മറ്റ് അതിയിലും ചേട്ടൻ മുൻകൂട്ടി അണിനിരത്തി. ഫലമോ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയും ആശുപത്രിയുടെ അയലത്തുപോലും എത്തിനോക്കിയില്ല.

എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അങ്ങേയറ്റം അന്തസ്സോടും മെച്ചപ്പെട്ട രീതിയിലും ചെയ്യണമെന്ന നിർബ്ബന്ധക്കാരനായിരുന്നു ചേട്ടൻ. അതിന്റെ പ്രതിഫലനം ആശുപത്രിയുടെ വളർച്ചയിലും ആസൂത്രണത്തിലും എല്ലാം ദർശിക്കാൻ കഴിയും.

ജീവിതകാലത്ത് ഒരു പൈസയുടെ മരുന്നോ ഒരു കപ്പു കാപ്പിയോ അദ്ദേഹം ആശുപത്രിയിൽ നിന്നോ കന്റീനിൽ നിന്നോ സൗജന്യമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. എന്തെങ്കിലും മരുന്നു വേണ്ടിവന്നാൽ ബിൽ വാങ്ങി പണം കൊടുക്കും. എന്നാൽ ജീവിത സായാഹ്നത്തിൽ പെട്ടെന്നു രോഗി യായപ്പോൾ ആശുപത്രിയിൽ നിന്നുള്ള ചികിത്സയ്ക്കും പണം വാങ്ങാ തിരുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ ആഗ്രഹപ്രകാരമല്ല. ആശുപത്രി അതിന്റെ ചുമതല കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം നിറവേറ്റി എന്നു മാത്രം. ആരോഗ്യം തന്നെ കൈവിടുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കിയ നിമിഷം എല്ലാ ചുമതലകളും ചേട്ടൻ സന്തോഷപൂർവ്വം കൈവിട്ടു.

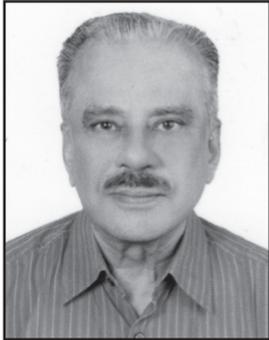
ദീർഘ വർഷങ്ങൾ വളരെയടുത്തിടപെട്ടതിനാൽ ചേട്ടൻ മരിച്ചു എന്നുള്ള വസ്തുത അംഗീകരിക്കാൻ എനിക്ക് ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കൂടി വേണ്ടിവരുമെന്നു തോന്നുന്നു. ഒരു വലിയ മനുഷ്യനായ ചേട്ടനെ പറ്റി കെ. വി. മാമ്മൻ നേരിട്ടിടപെട്ടും പഠിച്ചും രചിച്ച ഈ ചെറിയ പുസ്തകം വരുംതലമുറകൾക്കു പ്രചോദനം നൽകുമെന്നുള്ള ശുഭ പ്രതീ ക്ഷയാണ് എനിക്കുള്ളത്. ചേട്ടനെ മനുഷ്യസേവനത്തിനു നൽകിയ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു കൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനു നിത്യ ശാന്തി നേർന്നുകൊണ്ടും ഈ അനുസ്മരണയ്ക്ക് വിരാമം ഇടുകയാണ്.

ഡോ. പോൾ പുത്തൂരാൻ

മെഡിക്കൽ മിഷൻ ആശുപത്രി, കോലഞ്ചേരി

കോലഞ്ചേരി

21-11-1987

അവതാരിക

കോലഞ്ചേരി ആശുപത്രി കെട്ടിപ്പണിയുന്നതിൽ എന്റെ സഹപ്രവർത്തകനും 'കുട്ടുവേലക്കാർ'നുമായിരുന്ന ശ്രീ. എം. ചാക്കോപ്പിള്ളിയുടെ ഈ ജീവചരിത്രം എഴുതിയതു വഴി ശ്രീ. കെ. വി. മാമ്മൻ താൻ രചിച്ച ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പട്ടികയോട് ഒരണ്ണം കൂടി ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ചാക്കോപ്പിള്ളിച്ചേട്ടനുമൊന്നിച്ചു ഇവിടത്തെ എന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ചില കാര്യങ്ങൾ എഴുതണമെന്നാണ് ശ്രീ. മാമ്മൻ എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

വെല്ലൂർ ക്രിസ്ത്യൻ മെഡിക്കൽ കോളജിലെ പീഡിയാട്രിക്സ് പ്രൊഫസർ എന്ന നിലയിൽ സുസ്ഥിരമായ ജോലി പെട്ടെന്ന് അവസാനിപ്പിച്ചു പോരേണ്ടി വരുമെന്ന് കോലഞ്ചേരിയിൽ എത്തുന്നതിന് ആറു മാസം മുമ്പു പോലും ഞാൻ സ്വപ്നേപി ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല. കോലഞ്ചേരി ആശുപത്രി പുതുതായി ആരംഭിക്കുന്ന വേളയിൽ അതിന്റെ ആരംഭത്തെപ്പറ്റി ആലോചനകളിലും ആസൂത്രണത്തിലുമെല്ലാം ഉറു സഹകരണം നൽകിപ്പോന്ന ഒരു വ്യക്തിക്ക് ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ചുമതല ഏറ്റെടുക്കാൻ അസാധ്യമായിത്തീർന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, ഞാൻ അതിന്റെ ഡയറക്ടറായി ചെല്ലുന്ന കാര്യം പരിഗണിക്കണമെന്നു ഫിലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടു. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിന് എന്റെ പിതാവിനു പുറമെ ഞാൻ പ്രധാനമായി അഭിപ്രായം ചോദിച്ചവരിൽ ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ്, ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി, ശ്രീ. എം. തൊമ്മൻ എന്നിവർ ഉൾപ്പെടുന്നു. കോലഞ്ചേരിയിലെത്തി ആശുപത്രി ആരംഭിച്ചു നടത്തുന്നതിനു വേണ്ട പ്രാരംഭകാല നേതൃത്വം നൽകി രണ്ടു വർഷത്തിനുശേഷം എനിക്കു വെല്ലൂരിലേക്കു തിരിച്ചു പോകാമെന്നായിരുന്നു ആദ്യത്തെ നിർദ്ദേശം. നേരത്തെ കോലഞ്ചേരിയിൽ ചേർന്ന വിദ്യാർത്ഥി സമ്മേളനകാലത്ത് ശ്രീ. ചാക്കോപ്പിള്ളിയെ എനിക്കു കണ്ടുപരിചയമുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥി സമ്മേളനകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിലാണ് ഞാൻ താമസിച്ചിരുന്നത്. ആശുപത്രി ആരംഭിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി വെല്ലൂരിലും പിന്നീട് കോലഞ്ചേരിയിലും നടന്ന പ്രാരംഭാലോചനകളുടെ സന്ദർഭങ്ങളിലെല്ലാം തെയോഫിലോസ് തിരുമേനി, ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ് എന്നിവരോടൊപ്പം ശ്രീ. ചാക്കോപ്പിള്ളിയും സന്നിഹിതനായിരുന്നു. എന്നാൽ ആശുപത്രിയുടെ ഉദ്ഘാടനത്തിനു മൂന്നു മാസം മുമ്പ് ഞാൻ കോലഞ്ചേരി എത്തി താമസമാരംഭിച്ചശേഷം മാത്രമാണ് ഈ സ്ഥലത്ത് ചാക്കോപ്പിള്ളിച്ചേട്ടന്റെ നിലയും വിലയും എന്താണെന്നു ക്രമേണ എനിക്കു മനസ്സിലായിത്തുടങ്ങിയത്. അതു മനസ്സിലാക്കണ

മെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു പ്രവർത്തിച്ച പതിനഞ്ചു സംവത്സരക്കാലം (അദ്ദേഹം രോഗിയായി കിടപ്പിലായ ദിവസം വരെ) വളരെ കണിശമായി അദ്ദേഹം പുലർത്തിപ്പോന്ന ദൈനംദിനമുള്ള പ്രവർത്തനപരിപാടിയിലേക്കു ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചാൽ മതിയാകും.

ചാക്കോപ്പിള്ളച്ചേട്ടൻ അണക്കെട്ടുകളും പാലങ്ങളും കെട്ടിടങ്ങളും നിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു കോൺട്രാക്ടറായിരുന്നു. കോലഞ്ചേരി ആശുപത്രിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കെട്ടിടങ്ങളെ നിർമ്മാണത്തിലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഊർജ്ജശക്തി മുഖ്യമായി തിരിച്ചുവിട്ടിരുന്നത്. രാവിലെ ഞാൻ ആഫീസിലെത്തുമ്പോൾ അദ്ദേഹം അന്നു ആശുപത്രിയിൽ നടക്കുന്ന എല്ലാ നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങളും ചുറ്റിക്കണ്ടു പരിശോധിച്ചു വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയശേഷം ആശുപത്രി ഭരണം സംബന്ധിച്ച ചർച്ചകൾക്കു തയ്യാറായി കാത്തുനിൽക്കുന്നുണ്ടാവും. എന്റെ ഏത് ആശയവും തള്ളാനോ കൊള്ളാനോ ആശുപത്രി അസോസ്യേഷന്റെ സെക്രട്ടറി എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ആശുപത്രിയുടെ നടത്തിപ്പിന്റെ സാങ്കേതികമായ വശങ്ങളിൽ തന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു യാതൊരുവിധമായ ഇടപെടലും ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം ആദ്യം മുതൽ തന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. എന്നെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞാൽ, അദ്ദേഹം മേൽനോട്ടം വഹിച്ചുപോന്ന വിഷയങ്ങളുടെ - ധനകാര്യം, നിർമ്മാണം തുടങ്ങിയവയിൽ - വിശദാംശങ്ങളിലേക്കു ഞാൻ പ്രവേശിച്ചിരുന്നില്ല.

വെയിലിൽ നിർമ്മാണ രംഗത്തു പോകാത്ത സമയം മുഴുവൻ അദ്ദേഹം ചെലവഴിച്ചിരുന്ന സെക്രട്ടറിയുടെ ആഫീസ് സദാ സന്ദർശകരുടെ താവളമായിരുന്നുവെന്നു പറയാം. വലുതും ചെറുതുമായി എല്ലാത്തൂറയിലുമുള്ള ആളുകൾ അവിടെ വന്നുപോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കോലഞ്ചേരിയിൽ ഏതെങ്കിലും പ്രശ്നമുണ്ടായാൽ, ഏതെങ്കിലും ഒരു ഘട്ടത്തിൽ അതു ചാക്കോപ്പിള്ളച്ചേട്ടന്റെ മുമ്പിലെത്തുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. ഇതിനെല്ലാമിടയിൽ, ആശുപത്രിയിൽ രോഗികളും അവരുടെ ആൾക്കാരും നേരിടുന്ന ഒട്ടനേകം പ്രശ്നങ്ങളും പരാതികളും കേൾക്കാനും അദ്ദേഹം സമയം കണ്ടുപിടിക്കും. ആശുപത്രിയിലെ ബിൽ, മുഴുവൻ കൊടുത്തു തീർക്കാൻ കാശു തികയാതെ വിഷമിക്കുന്ന നിർധനരായ രോഗികൾ സമീപിച്ചാൽ, അദ്ദേഹം കൈയിൽ നിന്നു സ്വന്തം പണം എടുത്തുകൊണ്ടു സഹായിക്കുന്നതു കണ്ട് അവരിൽ പലരും അത്ഭുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ബില്ലിലെ തുക വെട്ടിക്കുറച്ചു പാവപ്പെട്ട രോഗികളെ സഹായിക്കാൻ സെക്രട്ടറിയെന്ന നിലയിൽ അധികാരമുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹം അതിനു സാധാരണ മുതിരാറില്ല.

ആഫീസ് വൈകിട്ടു അഞ്ചരയ്ക്കും ആറിനും ഇടയ്ക്ക് അടയ്ക്കും. പക്ഷേ, സാധാരണഗതിയിൽ ഏഴു മണി കഴിഞ്ഞേ സെക്രട്ടറി സ്ഥാപനത്തിന്റെ പരിസരം വിട്ടുപോകാറുള്ളൂ.

കോലഞ്ചേരിയിലെ അനേകം പൗരന്മാർ സമയവും പണവും അദ്ധ്വാനവും സംഭാവന ചെയ്ത് ആശുപത്രിയുടെ നിർമ്മാണത്തിലും വികസനത്തിലും സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. തർക്കമില്ല. പക്ഷേ ചാക്കോപ്പിള്ളച്ചേട്ടൻ നിർഹിച്ച പങ്ക് നിസ്തുലമാണെന്ന സംഗതിയിൽ അവരെല്ലാം ഏകാഭിപ്രായക്കാരായിരിക്കും. അദ്ദേഹം വ്യക്തിപരമായി സമ്പൂർണ്ണമായിത്തന്നെ ഈ പ്രവർത്തനത്തിനു സ്വയം സമർപ്പിച്ചു. പൂർണ്ണമായും അതിൽ മുഴുകി. അദ്ദേഹം ഏർപ്പെട്ട ഏതു സംരംഭത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രകൃതമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കൈവരിച്ച വിജയത്തിന്റെ ഒരു രഹസ്യവും ഇതു തന്നെ. അദ്ദേഹം ഒരു പദ്ധതിയിൽ മുഴുകിക്കഴിയുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമഗ്രവും സമ്പൂർണ്ണവുമായ ഇടപെടൽ കണ്ട് മറ്റുള്ളവർ മടിച്ചുനിൽക്കാതെ സഹകരണവുമായി മുന്നോട്ടുവരണമെന്നായിരുന്നു. തങ്ങൾ കൊടുക്കുന്ന പണം ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രയോജനപ്രദമായ രീതിയിൽ അദ്ദേഹം ചെലവഴിക്കുമെന്നും സംഭാവന നൽകുന്നവർക്ക് ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഗ്രാമീണ കോലഞ്ചേരിയുടെ ഈ പുത്രൻ തയ്യാറാക്കിയ അയച്ച കണക്കുകൾ, ശരിയായ അക്കൗണ്ടിങ്ങിനു നല്ല മാതൃകയായി ഒരു പശ്ചിമ ജർമൻ ഏജൻസി എടുത്തു കാണിക്കാറുണ്ട്. വളരെ പുരോഗമിച്ച കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന കണക്കുകളേക്കാൾ ചാക്കോപ്പിള്ളച്ചേട്ടന്റെ കണക്കുകളോടായിരുന്നു അവർക്ക് ആഭിമുഖ്യം.

മുഴുവനായി ഒരു കാര്യത്തിൽ ആമഗ്നമാകുന്ന ഈ സ്വഭാവം സ്വന്തം പണം തിരിച്ചു കിട്ടുമെന്നു ഉറപ്പില്ലാത്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽ പോലും ധൈര്യപൂർവ്വം എടുത്തു ചെലവിടുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കാറുണ്ട്. ആശുപത്രിയുടെ ആരംഭകാലത്ത് വിദേശസഹായം കിട്ടുമോ എന്ന കാര്യം അനിശ്ചിതത്വത്തിൽ കഴിയുമ്പോൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജോലി തുടർന്നുപോകുവാൻ അദ്ദേഹം പത്തു ലക്ഷത്തോളം രൂപ സ്വന്തം കൈയിൽ നിന്നു വായ്പയായി എടുത്തുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ആ പണം തിരിച്ചുവീട്ടാൻ സ്ഥാപനത്തിനു കഴിയുമെന്ന് അന്ന് ഒരുറപ്പുമില്ല. ആശുപത്രി നഷ്ടത്തിൽ ഓടുന്ന സമയമാണത്. ഞാൻ ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി ആശങ്ക പ്രകടിപ്പിച്ചപ്പോൾ ചാക്കോപ്പിള്ളച്ചേട്ടൻ പറഞ്ഞു:

‘കോതമംഗലം എൻജിനീയറിംഗ് കോളജ് തുടങ്ങുന്ന കാലത്തു ഡോക്ടറുടെ പിതാവ് എന്നോടു പറഞ്ഞ ഒരു കാര്യം ഞാൻ എന്നും ഓർക്കും. അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരമാണു പ്രസ്താവിച്ചത്. ധൈര്യമായി കാലേടുത്തുവെച്ചാലേ സംഗതികൾ മുന്നോട്ടു നീങ്ങുകയുള്ളൂ. എന്തെങ്കിലും

ഫലവത്തായ കാര്യങ്ങൾ അങ്ങനെ മാത്രമേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. ഒന്നു തുടങ്ങി വെച്ചാൽ ഞാൻ പിറകോട്ടു മാറാനില്ല. ദൈവകൃപ കൊണ്ടു ഞാൻ തുടങ്ങിയതൊന്നും വിജയിക്കയല്ലാതെ, മറിച്ചു ഭവിച്ചിട്ടില്ല. ഒന്നും പേടി കേണ്ടാ ഡോക്ടർ, എല്ലാം നന്നായി വരും.’

ഈ ശുഭാപ്തി വിശ്വാസവും ധൈര്യവുമാണ് ചാക്കോപ്പിള്ളച്ചേട്ടനെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോയത്.

ആശുപത്രി വലുപ്പത്തിലും സങ്കീർണതയിലും വളർന്നതോടെ സ്വാഭാ വികമായി എല്ലാവിധത്തിലുള്ള പ്രശ്നങ്ങളും കൂടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എല്ലാ വിധ പ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ചർച്ച ചെയ്യാനും അഭിപ്രായം തേടാനും പരിഹാരമുണ്ടാക്കാനും ചാക്കോപ്പിള്ളച്ചേട്ടന്റെ കരുത്തുറ്റ സാന്നിധ്യം ആ ഘട്ടത്തിൽ സദാ ലഭ്യമായിരുന്നു.

ഭൂതകാല ജീവിതത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കി, താൻ വളരെയേറെ കാര്യങ്ങൾ സാധിച്ചുവെന്ന ചാരിതാർത്ഥ്യത്തോടെ സംതൃപ്തനാകാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ദേവലോകം അരമന, കോലഞ്ചേരിപ്പള്ളി കോലഞ്ചേരി സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ്, കോളജ്, കോതമംഗലത്തെ മാർ അത്ത നേഷ്യസ് എൻജിനീയറിംഗ് കോളജ്, കോലഞ്ചേരി ആശുപത്രി എന്നീ വയുടെയെല്ലാം നിർമ്മാണം അദ്ദേഹം ഏറ്റെടുത്തു വിജയപൂർവ്വം നിർവഹിച്ചവയാണ്. ഒരു ബിൽഡിംഗ് കോൺട്രാക്ടറെന്ന നിലയിൽ, തന്റെ തൊഴിൽപരമായ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായി അദ്ദേഹം കേരള ഗവൺ മെന്റിനുവേണ്ടി നിർമ്മിച്ച ഒട്ടനവധി അണക്കെട്ടുകൾക്കും പുറമേയാണ് ഈ ജോലികൾ ചെയ്തതെന്നും നാം ഓർക്കണം. ഏതൊരു മനുഷ്യനും ഇത്രയേറെ നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി ന്യായമായും അഭിമാനം തോന്നുക സ്വാഭാ വികം മാത്രം. ചാക്കോപ്പിള്ളച്ചേട്ടനും ഈ നേട്ടങ്ങളിൽ അഭിമാനമുണ്ടായിരുന്നു. ‘ഞാൻ ചെയ്തതെല്ലാം വിജയമായിരുന്നു’ എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന അതു സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ഈ വിജയങ്ങളിലൊന്നും അഹന്തയുടെ സ്പർശം പോലുമില്ലായിരുന്നു. അഹങ്കാരമോ ഗർവ്വോ തീണ്ടാത്ത അദ്ദേഹം സദാ വിയാമ്പിതനായിരുന്നു. ലളിതമായിരുന്നു വസ്ത്രധാരണം. സാധാരണ വെള്ളയാണ് അദ്ദേഹം ധരിക്കുക. എന്നെപ്പോലെ - അദ്ദേഹത്തേക്കാൾ വളരെ വർഷം ഇളപ്പമുള്ളവരെപ്പോലും സ്വീരിക്കാൻ അദ്ദേഹം എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കുന്നതു കാണാം. ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞു: “സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ടി ആവശ്യം വന്നാൽ ഒരാളുടെ കാലു നക്കാനും ഞാൻ തയ്യാറാണ്.”

ആശുപത്രിയുടെ ഗവേണിംഗ് കൗൺസിലിൽ ചില വിഷമം പിടിച്ച് ഘട്ടങ്ങളിൽ സമാധാനപരമായ അന്തരീക്ഷം നിലനിർത്തുന്നതിനും ഏകകണ്ഠമായ തീരുമാനം സാധ്യമാക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന് സ്വന്തം

അഭിമാനത്തെയും അഹംബോധത്തെയും പരിത്യജിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നതിൽ തർക്കമില്ല.

ദീർഘകാലം വേദന തിന്ന് അദ്ദേഹം രോഗിയായി കഴിയേണ്ടി വന്നുവെന്നത് സങ്കടകരം തന്നെ. താൻ ഇത്രയൊക്കെ നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടും, ഒട്ടേറെ സഹൃദയരായ സുഹൃത്തുക്കൾ തനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടും, ദൈവം ഇങ്ങനെ തന്നെ രോഗത്തിൽ തളച്ചിട്ടതെന്തു കൊണ്ടാണെന്ന പ്രശ്നം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലളിതമായ ചിന്തയ്ക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു. ഈ സ്ഥാപനത്തിനും അതിലെ പ്രവർത്തകർക്കും അദ്ദേഹത്തെ രോഗശയ്യയിൽ പരിചരിക്കാനുള്ള അവസരം ലഭിച്ചത് ഒരു പദവിയായി കണക്കാക്കുന്നു. താൻ കെട്ടുപണി ചെയ്തു വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന സ്ഥാപനത്തിൽ തനിക്കു ലഭിച്ച ചികിത്സയുടെയും പരിചരണത്തിന്റെയും ഗുണാംശത്തിൽ വിശ്വാസപൂർവ്വം തനിക്ക് ആശ്രയിക്കാമെന്നുള്ള മനോബോധ്യം, കായികവും മാനസികവുമായ വ്യഥകൾ അലട്ടിയ സന്ദർഭത്തിലും അദ്ദേഹത്തിനു ആശ്വാസം പകർന്നിട്ടുണ്ടാവും എന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം.

ഡോ. കെ. സി. മാമ്മൻ

മെഡിക്കൽ മിഷൻ ആശുപത്രി, കോലഞ്ചേരി,

15-2-1988

ഡോ. കെ. സി. മാമ്മൻ സൗഖ്യദാന ശുശ്രൂഷയിൽ

ബാല്യകാലം

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ, കർമ്മനിരതരായ ധന്യ ജീവിതം നയിക്കുകയും അനിത്യമായ ഈ ലോകത്തിൽ തങ്ങൾ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്ത് ആർജിച്ച സമ്പത്തിന്റെ ഗണ്യമായ ഭാഗം സഹജീവികളോടുള്ള സഹാനുഭൂതിയും സ്നേഹവും മുൻനിറുത്തി അവർക്കുവേണ്ടി സസന്തോഷം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയിലെ അവിവേക പ്രമുഖരുടെ മുൻനിരയിൽ നിൽക്കുന്ന രണ്ടു മനുഷ്യസ്നേഹികളാണു പരേതരായ മനോഹര വർഗീസും (കോട്ടയം) കോലഞ്ചേരിയിലെ എം. ചാക്കോപ്പിള്ളയും. ഇടത്തരം കുടുംബങ്ങളിൽ ജനിക്കുകയും പല കാരണങ്ങളാൽ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു സൗകര്യം ലഭിക്കാതിരിക്കുകയും പരുപരുത്ത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ സുധീരം നേരിടുകയും ചെയ്ത ഇവർ യഥാക്രമം വ്യവസായ സംരംഭങ്ങളിലൂടെയും വൻതോതിലുള്ള കോൺട്രാക്ടുകളിലൂടെയും ഉയർന്നു. സ്വന്തം കുടുംബത്തിൽ നിന്നു ലഭിച്ച അതുല്യമായ ദൈവഭക്തിയും സഭാസ്നേഹവും സമ്പന്നരായിത്തീർന്ന ശേഷവും ഇരുവരെയും ഒട്ടും കൈവിട്ടില്ല.

അത്യധ്വാനം ചെയ്തും കഴിവുകൾ വിനിയോഗിച്ചും ജീവിതത്തിൽ ഉന്നത സ്ഥാനങ്ങളിലെത്തിയ ഇരുവരെയും ലോകം ബഹുമാനിച്ചു. അവർ ജീവിതത്തിൽ വലിയ കാര്യങ്ങൾ നേടുകയും ചെയ്തു.

രണ്ടുപേരും സഭ വക രണ്ട് അത്യാധുനിക ആശുപത്രികൾ (കണ്ടഴ, കോലഞ്ചേരി) സ്ഥാപിക്കുന്നതിലും അവ യഥാക്രമം മലങ്കരസഭാ ഭാസുരൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെയും പുണ്യശ്ലോകനായ ബസേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെയും മഹത്തായ സേവനങ്ങൾക്കനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ ശാശ്വത സ്മാരകങ്ങളാക്കി മാറ്റുന്നതിലും വഹിച്ച നിർണ്ണായകമായ പങ്ക് സഭയ്ക്കും നാട്ടുകാർക്കും ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കാനാവില്ല.

വൻകിട വ്യവസായങ്ങളിലൂടെയും വ്യാപാര സ്ഥാപനങ്ങളിലൂടെയും ഉയർന്ന ഉദ്യോഗത്തിലൂടെയും മറ്റും ജീവിതകാലത്തു ലക്ഷക്കണത്തിനു രൂപ സമ്പാദിച്ചശേഷം തിന്നുകൂടിച്ചും മക്കൾക്കുവേണ്ടി മാറ്റിവെച്ചും ചെറിയ സംഭാവനകൾ സമ്മർദ്ദംകൊണ്ടു നൽകിയും കടന്നുപോകുന്ന പല പണക്കാരെയും അവർ മണ്ണടിഞ്ഞശേഷം ലോകം പാടേ മറക്കുന്നു. അഞ്ചാറു മണിക്കൂർ മാത്രം ആയുസ്സുള്ള പത്രങ്ങളിൽ പിൻതലമുറക്കാർ

കാശു കൊടുത്ത് ഇവരുടെ പടം പരസ്യം ചെയ്താൽ ക്രിസ്തീയ കാരു വിചാരകത്വം എന്തെന്നറിയാതിരുന്ന അത്തരക്കാരെ പണ്ട് അടുപ്പമുണ്ടായിരുന്ന കുറച്ചുപേർ ഓർത്തെന്നു വരും.

ലണ്ടനിലെ വിഖ്യാതമായ വെസ്റ്റ് മിൻസ്റ്റർ ആബി എന്ന പള്ളിയുടെ സെമിത്തേരിയിൽ ലോകത്തെ വിറപ്പിച്ച രാജാക്കന്മാരും സൈന്യാധിപന്മാരും സൗന്ദര്യമാമങ്ങളായ രാജ്ഞിമാരും കോടീശ്വരന്മാരായ പ്രഭുക്കന്മാരും, പ്രശസ്തരായ കവികളും സാഹിത്യകാരന്മാരും മറ്റും അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ഇന്നു ചരിത്ര വിദ്യാർത്ഥികൾ പോലും അവരെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയോ ഓർക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ജീവിതകാലത്ത് ഭൃത്യസഹസ്രങ്ങളാൽ പരിസേവിതരായിരുന്ന അവരുടെ സ്വന്തം പരിചരണ കല്ലറകളിൽ ഇന്ന് ഒരു സന്ദർശകൻ പോലും എത്താറില്ല.

എന്നാൽ ഇരുണ്ട ആഫ്രിക്കയിലെ വനാന്തരങ്ങളിൽ സുവിശേഷദീപം കൊളുത്തി കാട്ടുമൃഗങ്ങളോടു മല്ലിട്ട മിഷനറി വീരനായ ഡേവിഡ് ലിവിംഗ്സ്റ്റന്റെ കബറിടം ഇന്നും അവിടത്തെ ഒരു വലിയ തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രമാണെന്നത്രെ സന്ദർശകർ സാക്ഷിക്കുന്നത്.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു നമ്മുടെ കഥാപുരുഷനായ എം. ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ ജീവചരിത്രത്തിലേക്ക് എത്തിനോക്കുമ്പോൾ അത്ഭുതകരമായ ദൈവിക നടത്തിപ്പിന്റെയും പ്രതിബന്ധങ്ങളെ നേരിടുന്നതിനു ഉരുക്കുപോലെ മാറിയ ഉൾക്കരുത്തിന്റെയും അചഞ്ചലമായ ദൈവവിശ്വാസത്തിന്റെയും സഭാധ്യക്ഷന്മാരോടുള്ള അകൈതവമായ ഭക്തി ബഹുമാനാദരങ്ങളുടെയും തെളിഞ്ഞ ചിത്രങ്ങൾ മാത്രമേ ദർശിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

അധികമാരാലും അറിയപ്പെടാതെ കിടന്ന കോലഞ്ചേരിയിലെ ഒരിടത്തരം കർഷകനായ പെരുമ്പിള്ളിൽ മാത്തുവിന്റെയും അന്നമ്മയുടെയും പുത്രനായി ചാക്കോപ്പിള്ള 1910 ഫെബ്രുവരി 13-നു ജനിക്കുമ്പോൾ ഈ പൈതൽ രാഷ്ട്രത്തിനും സഭയ്ക്കും ഇത്രമാത്രം നേട്ടങ്ങൾ കൈവരുത്തി വിശ്വമാനവരുടെ നിരയിൽ എത്തുമെന്ന് ആരും സ്വപ്നേപി ചിന്തിച്ചിരിക്കില്ല. പക്ഷേ തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ല്, മൂലക്കല്ലായിത്തീരുന്നു എന്ന വേദവാക്യം എത്രയോ അനർത്ഥമാണ്.

ചാക്കോപ്പിള്ളയ്ക്ക് ഒരു സഹോദരനും രണ്ടു സഹോദരിമാരുമാണുള്ളത്. പ്രശസ്ത കോൺട്രാക്ടറും പ്രമുഖ പൊതു പ്രവർത്തകനുമായ പി. എം. പൈലിപ്പിള്ളയാണു സഹോദരൻ. ചാക്കോപ്പിള്ളയെപ്പോലെ ആശുപത്രിക്ക് വേണ്ടി കൂടുതൽ സമയം ചെലവഴിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല.

ല്ലെങ്കിലും എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ചേട്ടന്റെ കാലടികളാണു കനിഷ്ഠ സഹോദരൻ പിന്തുടർന്നത്.

സഹോദരിമാരിൽ ഏലിയമ്മയെ കട്ടയ്ക്കനാട്ട്കര ചെറക്കരയിൽ അയിപ്പും അന്നമ്മയെ കോലഞ്ചേരി ചെന്നക്കാട്ടു ഉലഹന്നാനും വിവാഹം ചെയ്തു. ഇവരിൽ അന്നമ്മ നേരത്തെ മരിച്ചുപോയി. തമ്മാനിമറ്റം വ്ളായി കുടിയിൽ മറിയാമ്മയാണു ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ ഭാര്യ. തന്റെ പൊതു സേവനപ്രവർത്തനങ്ങളോടുള്ള ഭാര്യയുടെ പ്രതികരണം എന്താണെന്ന് ഒരിക്കൽ ചോദിച്ചപ്പോൾ ഒരു ഗ്രാമീണ സ്ത്രീയായ ഭാര്യയ്ക്ക് അതി ലൊന്നും എതിർപ്പില്ലെന്നും സന്തോഷമേയുള്ളു എന്നും ചാക്കോപ്പിള്ള മറുപടി നൽകി.

ഈ ദമ്പതികളുടെ ഏക പുത്രൻ ജോയി പി. ജേക്കബ് കോലഞ്ചേരി മിഷൻ ആശുപത്രി ട്രഷററാണ്. പിതാവിനെപ്പോലെ ഇപ്പോൾ കോൺ ട്രാക്ട് പ്രവർത്തനം ഒന്നും ഇല്ല. പ്ലാന്റേഷൻ വ്യവസായത്തിലും മറ്റും ശ്രദ്ധ ചെലുത്തി വരുന്നു. മറ്റൊരു പ്രമുഖ കോൺട്രാക്ടറായ കോലഞ്ചേരി ചെറിയ പത്രോസിന്റെ പുത്രി ഡാർളിയാണു ഭാര്യ.

ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ പുത്രിമാരിൽ അന്നമ്മയെ മുളന്തുരുത്തി പാലച്ചുവട്ടിൽ പി. പി. മാത്തുളളയും (റിട്ട. ജോയിന്റ് സെക്രട്ടറി) ഏലമ്മയെ എൻജിനീയർ കെ. സി. ചാക്കോയുമാണ് വിവാഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. കെ. സി. ചാക്കോ നേരത്തെ നിര്യാതനായി.

മാതാപിതാക്കൾ തികഞ്ഞ ദൈവഭക്തരും സഭാസന്നേഹികളും പള്ളി ആരാധനകളിലും കുടുംബപ്രാർത്ഥനകളിലും ഉത്സുകരും ആയിരുന്നതിനാൽ ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ ജീവിതം പള്ളിയോട് അഭേദ്യബന്ധമുള്ളതായിത്തീർന്നു. സണ്ടേസ്കൂൾ ഏഴാം ക്ലാസ്സ് (അന്നത്തെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ക്ലാസ്സ്) പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം യൗവ്വനത്തിലേക്കു കാലുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഈ ഗ്രാമീണ ബാലൻ സണ്ടേസ്കൂൾ രംഗത്തു വരികയും അധ്യാപകൻ, ഹെഡ്മാസ്റ്റർ എന്നീ നിലകളിൽ 20 വർഷം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. തടാകം ക്രിസ്തു ശിഷ്യാശ്രമത്തിൽ ചേർന്ന ഫാ. സി. വി. യോനായായിരുന്നു അന്ന് സണ്ടേസ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ. അദ്ദേഹം സ്ഥലംവിട്ടപ്പോൾ അധ്യാപകനായിരുന്ന ചാക്കോപ്പിള്ളയ്ക്കു കയറ്റം ലഭിച്ചു. 1931 മുതൽ 39 വരെ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായിരുന്ന ഒൻപതു വർഷക്കാലം സണ്ടേസ്കൂളിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു സുവർണ കാലഘട്ടവുമായിരുന്നു. ഭാഗ്യക്കുറികൾ അജ്ഞാതമായിരുന്ന അന്ന് സണ്ടേസ്കൂൾ ഒരു ഭാഗ്യക്കുറി നടത്തി. അതിൽ നിന്നു ലഭിച്ച ആദായംകൊണ്ട് ഒരു ജപ്പാൻ ക്ലോക്കു വാങ്ങി പള്ളിക്കു സംഭാവനയായി നൽകിയത് ഇന്നൊരു ചെറിയ കാര്യമായി

ത്തോന്നാം. പക്ഷേ, പള്ളിയോടുള്ള അദൃശ്യമായ ഭക്തിയുടെ ഒരു പ്രകടനം ആയിരുന്നു ഇത്.

മലങ്കര ഒർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ അവശവിഭാഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ മിഷനറി സംഘമായ സ്ത്രീബാദാസ സമൂഹത്തിന്റെ ആരംഭകാലത്ത് ചാക്കോപ്പിള്ള ഒരു സജീവ പ്രവർത്തകനായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. സമൂഹത്തിന്റെ സഹകരണ മെമ്പർ എന്ന നിലയിൽ അതിന്റെ സ്ഥാപക നേതാവായ മൂക്കഞ്ചേരിൽ എം. പി. പത്രോസ് അച്ചനോടൊപ്പം കോലഞ്ചേരി ഇടവകയിലും ഇടവകയ്ക്കു പുറത്തും ഉള്ള പുലയരുടെയും പറയരുടെയും കുടിലുകൾ സന്ദർശിക്കുകയും സുവിശേഷയോഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ ഒട്ടധികം ആളുകൾ മാമോദീസാ മുങ്ങി സഭയിൽ ചേരുകയുണ്ടായി. പാവപ്പെട്ടവരോടുള്ള സ്നേഹവും കരുതലും ഈ കുടിൽ സന്ദർശനം വഴി ചാക്കോപ്പിള്ളയ്ക്കു ലഭിച്ചു എന്നതിനു സംശയമില്ല. പള്ളിയാരാധനകളിൽ മുടക്കം കൂടാതെ പങ്കെടുത്തു വന്ന അദ്ദേഹം ആരാധനാമധ്യേ പഴയനിയമപുസ്തകവും തുബ്ദേനും വായിക്കുകയും വൈദികൻ ആരംഭിക്കുന്ന വിശ്വാസപ്രമാണം ഏറ്റുചൊല്ലുകയും ചെയ്തുവന്നു.

അന്നും വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട ഇടവകയായിരുന്നു കോലഞ്ചേരി. അവിടത്തെ പ്രധാന പെരുന്നാൾ മിഥുനം 29-നു (ഇപ്പോൾ ജൂലൈ 11, 12) പരിശുദ്ധ പത്രോസ്-പൗലോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ ഓർമ്മയാണ്. 50 വർഷങ്ങളായി എങ്ങനെയോ ഒരു ദുരാചാരം ഈ പെരുന്നാളിനോടനുബന്ധിച്ചു നടന്നുവരുന്നു. പെരുന്നാൾ ദിവസം തടിച്ചു കൂടുന്ന ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ പരിശുദ്ധ ശ്ലീഹന്മാർക്കു ചാരായ നേർച്ച കഴിക്കുക എന്നതായിരുന്നു ഈ ദുരാചാരം. അതിനുവേണ്ടി പ്രത്യേക ഉപഷാപ്പുകൾപോലും എക്സൈസ് വകുപ്പ് അനുവദിച്ചിരുന്നു. പന്നി ഇറച്ചിയും പാചകം ചെയ്തു വിറ്റിരുന്നു. ചാരായവും ഇറച്ചിയും വാങ്ങി പള്ളിനടയിൽ കൊണ്ടുപോയി ഭയഭക്തിപൂർവ്വം ശ്ലീഹന്മാർക്കു അർപ്പിക്കും. അതുകഴിഞ്ഞു കുരിശും വരച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ച് അവ കഴിക്കും. ചിലർ നിവേദ്യംപോലെ കുറച്ചു വീട്ടിലുള്ളവർക്കുവേണ്ടി കൊണ്ടുപോകും. ഈ നേർച്ച അപ്പസ്തോല പ്രമുഖർക്കു സന്തോഷം ഉളവാക്കുമെന്നാണ് നേർച്ച കഴിക്കുന്നവരും വേണ്ടത്ര അറിവില്ലാത്തവരുമായ ആളുകളുടെ വിശ്വാസം.

ഒരിക്കൽ ഒരു അപ്പൻ മകളുമൊത്ത് ചാരായ നേർച്ച കഴിച്ചശേഷം അർച്ചന വസ്തു മകൾക്കു നീട്ടിക്കൊടുത്തപ്പോൾ “അപ്പാ ഞാൻ ചാരായം കുടിക്കില്ല’ എന്നു മകൾ മറുത്തു പറഞ്ഞു. “എന്റെ പൊന്നു

മോളേ, നീ അങ്ങനെ പറയല്ലേ. ശ്ലീഹന്മാർക്ക് അതിഷ്ടപ്പെടില്ല. മോളെ, നോക്ക് (മദ്ബഹായുടെ ഭിത്തിയിലുള്ള പത്രോസ് പൗലോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ പടം ചുണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട്) അവരുടെ കണ്ണു ചുവന്നിരിക്കുന്നതുകണ്ടോ? അൽപം കുടിച്ചോ” എന്ന് പിതാവ് പറഞ്ഞു. ഇതാണ് നേർച്ചയുടെ രീതി! കണ്ണു ചുവന്നതു ചിത്രത്തിലല്ല, ആ കുടിച്ച പിതാവിന്റെ കണ്ണു തന്നെയാണ്. പെരുനാൾ ദിവസം മൂന്നുറോളം കച്ചവടക്കാർ ചാരായവും ഇറച്ചിയും അവിടെ വിറ്റു വന്നിരുന്നു.

ഈ അനാചാരം അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണെന്നു മുക്കഞ്ചേരിൽ എം. പി. പത്രോസച്ചന്തു തോന്നി. തേനുകൽ ഗീവറുഗീസ് മല്പാനച്ചന്റെയും ചിറ്റേത്തുപാറ യൗനാൻ ശെമ്മാശന്റെയും സഹകരണത്തോടു കൂടി ഫാ. എം. പി. പത്രോസ് അതിനു മുൻകൈ എടുത്തു. പെരുനാളിനു ഒരു മാസം മുമ്പേ ഈ അനാചാരം നിറുത്തിയിരിക്കുന്നതായുള്ള ലഘുലേഖകൾ പരിസരങ്ങളിലെ ഇടവകകളിലെങ്ങും പ്രചരിപ്പിച്ചു. പെരുനാളിന്റെ തലേദിവസം എം. പി. പത്രോസച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സ്ത്രീബാദസന്മാർ കോലഞ്ചേരിയിൽ ക്യാമ്പു ചെയ്തു. പെരുനാൾ ദിവസം രാവിലെ പ്ലാക്കാർഡുകളും പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ഘോഷയാത്ര പള്ളിയിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു. ഘോഷയാത്ര പള്ളിപ്പരിസരങ്ങളിലും വഴി നീളെയും സഞ്ചരിച്ചത് എല്ലാവർക്കും ഒരു പുതുമയായി അനുഭവപ്പെട്ടു. ചാരായനേർച്ചയ്ക്കെതിരായ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ ദിഗന്തങ്ങൾ ഭേദിക്കുമാറ് അന്തരീക്ഷത്തിൽ മുഴങ്ങി. ചാരായക്കടകളുടെ മുമ്പിലെത്തുമ്പോൾ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ ശക്തിയുമുണ്ടായിരുന്നു.

“ചാരായനേർച്ച കഴിക്കരുത്
 ചാരായം വാങ്ങി കുടിക്കരുത്
 പുണ്യവാന്മാർക്കതു ഇഷ്ടമല്ല
 യേശുവിൻ നാമത്തെ വാഴ്ത്തുക നീ.”

എന്നു തുടങ്ങിയ മാർച്ചിംഗ് സോങ്ങ് എം. ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു സംഘം സണ്ടേസ്കൂൾ അധ്യാപകരും കുട്ടികളും തട്ടിവിട്ടുകൊണ്ട് ജാഥയിൽ ഏറ്റവും മുമ്പിലും നടന്നു. ചാരായം വിറ്റവരെ ആട്ടിടാടിക്കുകയും ഇറച്ചിയും മറ്റും വലിച്ചെറിയുകയും ചെയ്തു. ഹാ! എന്തൊരു രസം. എന്തൊരു വീര്യം. ചാരായക്കടക്കാർക്കു ഹാലിളകി. ഈ പ്രക്ഷോഭത്തെ ഒന്നൊന്നാക്കുവാൻ അവർ ശ്രമിച്ചു. പ്രായക്കൂടുതലുള്ള തേനുകൽ മല്പാനച്ചനും, പത്രോസച്ചനോടും യൗനാൻ ശെമ്മാശനോടും ഒപ്പം യുവാവായി കാണപ്പെട്ടു. ചാരായം വാങ്ങിയ പലരും അതു തറയിൽ ഒഴുക്കികളഞ്ഞു. ഇടവകയുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി മാത്രം നോക്കുന്ന ചുരുക്കം ചിലർക്ക് ഈ സംരംഭം അത്ര ഇഷ്ടപ്പെട്ടി

ല്ലെങ്കിലും എതിരിനു പുറപ്പെട്ടില്ല. പത്രോസ് പൗലോസ് ശ്ലീഹന്മാർക്കു സത്യത്തിൽ പ്രസാദകരമായിത്തന്നെ അക്കാലത്തെ പെരുന്നാൾ വിജയകരമായി സമാപിച്ചു.

ചാരായനേർച്ചയിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനം കൂടാതെ തന്നെ കോലഞ്ചേരിപ്പള്ളി വളർന്നു. ഈ ശപിക്കപ്പെട്ട ആചാരം നിറുത്താൻ ശ്രമിച്ചവരെല്ലാം അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടു. ഇന്നും പെരുന്നാൾ ഭംഗിയായി നടത്തുന്നുണ്ട്. ചാരായനേർച്ച വിരുദ്ധ പ്രക്ഷോഭണത്തിൽ ചാക്കോപ്പിള്ളയോടൊപ്പം ബ. കുഞ്ഞച്ചനും നെച്ചുപ്പാടം കെ. വി. തോമസ് ചേട്ടനും മറ്റു പലരും പങ്കെടുത്തിരുന്നു.

മഹാനായ ശില്പി

ഒരിടത്തരം കുടുംബത്തിൽ ജനിക്കുകയും ബാഹ്യലോകവുമായി അധികം ബന്ധപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്ത ചാക്കോപ്പിള്ള യഥാർത്ഥ രാഷ്ട്രനിർമ്മാണ പ്രവർത്തനരംഗത്തും സഭാസേവന-ആതുരശുശ്രൂഷാ മേഖലകളിലും എത്തിച്ചേർന്നത് ഐതിഹാസികമെന്നേ പറയേണ്ട തുള്ളൂ. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞു തങ്ങളുടെ സീമന്തപുത്രൻ ഒര നല്ല കർഷകനായിത്തീരണം എന്നതായിരുന്നു മാതാപിതാക്കളുടെ ആഗ്രഹം. ജനിച്ചുവളർന്ന ചുറ്റുപാടിൽ അതിലധികം പ്രതീക്ഷിക്കാനും കഴിയുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ നെല്ല്, മരച്ചീനി, വാഴ, തെങ്ങ് മുതലായ കൃഷികൾ മൂലം ആവശ്യത്തിനു വേണ്ട പണവും ജീവിതസൗകര്യങ്ങളും ലഭിക്കുകയില്ലെന്ന് അനുഭവം പഠിപ്പിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം സ്വപിതാവ് പണ്ട് ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ നാട്ടിൽ ഏതാനും ചെറിയ കോൺട്രാക്ട് പണികൾ ഏറ്റെടുത്തു നടത്തി. പക്ഷേ, അതുകൊണ്ടൊന്നും പ്രതീക്ഷാനുസരണം പ്രയോജനം ഉണ്ടായില്ല. മറ്റു തൊഴിലുകളിൽ ഏർപ്പെടാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ ജന്മനാട്ടിൽ ഒട്ടും ലഭ്യമായിരുന്നില്ല. അകലെപ്പോയി ജോലി നേടാനുള്ള ബന്ധുസഹായവും സാമ്പത്തികശേഷിയും ഇല്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഉന്നതാഭിലാഷ പ്രേരിതനായ ചാക്കോപ്പിള്ളയെ കാർഷികരംഗത്തു തള്ളിപ്പാർത്ത ആർക്കും സാധിച്ചില്ല. കോൺട്രാക്ട് പ്രവർത്തന വാസന പാരമ്പര്യത്തിലൂടെ ലഭിച്ചതെന്നു പറയത്തക്കവിധം അതിൽത്തന്നെ തുടരാനുള്ള ചില സൗകര്യങ്ങൾ യാദൃച്ഛികമായി വന്നു കൂടി.

കോലഞ്ചേരിയിലെ പ്രമുഖ കോൺട്രാക്ടർമാരിൽ ഒരാളായ നെച്ചുപ്പാടം സി. യു. വർക്കിയുടെ കൂടെ ചേർന്നു രണ്ടു മൂന്നു വർഷം ചില സബ് കോൺട്രാക്ടുകൾ ഏറ്റെടുക്കുകയും പണികളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് കേരളത്തിലെ പ്രമുഖ കോൺട്രാക്ടർമാരിൽ ഒരാളായി വളർന്ന എം. ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ യഥാർത്ഥ രംഗപ്രവേശം.

കുണ്ടള ഡാമിന്റെ പണിയുമായാണ് ചാക്കോപ്പിള്ള ആദ്യം ബന്ധപ്പെടുന്നത്. മൂന്നാർ മേഖലയ്ക്കടുത്തു സഹ്യപർവ്വതസാനുക്കളിൽ യുഗങ്ങളായി ഉറങ്ങിക്കിടന്ന ഒരു ഘോരവന പ്രദേശമാണ് കുണ്ടള. മലമ്പനിയുടെയും കാട്ടുമൃഗങ്ങളുടെയും വിഹാരരംഗമായ മഞ്ഞു മലയിടുക്കുകളിൽ ആ യുവാവ് ഡാം പണിയോടൊപ്പം തന്റെ ജീവിതവിജയത്തി

ന്റെയും അടിത്തറ പാകി എന്നതാണ് വസ്തുത. ഇഷ്ടപ്പെട്ട ജോലിയാകയാൽ കൊടും തണുപ്പും സൂര്യപ്രകാശത്തെ സദാ തടഞ്ഞു നിറുത്തുന്ന ഘോരവനത്തിന്റെ ഭീകരാന്തരീക്ഷവും ഒന്നും യുവാവിനെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തിയില്ല. യാത്രാസൗകര്യങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലാതിരുന്ന ഹൈന്ദേയ്യ പ്രദേശങ്ങളിലൂടെ കൂണ്ടളയിൽ അന്നെത്തുന്നതു ഇന്നു ദക്ഷിണധ്രുവത്തിൽ ചെല്ലുന്നതുപോലെ സാഹസികമായിരുന്നു.

പള്ളിവാസൽ ജലവൈദ്യുതപദ്ധതിക്കുവേണ്ടിയുള്ളതാണ് കൂണ്ടള ഡാം. നാട്ടുകാരായ പലരും അവിടെ ജോലി ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം താൻ നാട്ടിൽ നിന്നു വളരെ അകലെയായെന്ന ചിന്ത അദ്ദേഹത്തെ ഒട്ടും അലട്ടിയിരുന്നില്ല. കാലാവസ്ഥയുടെ പ്രാതികൂല്യവും മറ്റു പ്രതിബന്ധങ്ങളുമെല്ലാം കൂടുതൽ പ്രയത്നിക്കാനും പിടിച്ചുനിൽക്കാനുമുള്ള കരുത്തു നൽകുകയായിരുന്നു. തന്റെ നേർക്കുവന്ന മുളളുകളെ അദ്ദേഹം പൂമാലയാക്കി മാറ്റി. താമസംവിനാ അദ്ദേഹം കൂണ്ടള അണക്കെട്ടു നിർമ്മാണത്തിന്റെ സുപ്രവൈസറായി. ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനുള്ളിൽ ഡാം പണികളുടെ സർവ്വ ചുമതലകളും നിയന്ത്രണവും ചാക്കോപ്പിള്ളയിൽ നിക്ഷിപ്തമായി. ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെയും സൈറ്റ് എൻജിനീയർമാരുടെയും പ്രോത്സാഹനത്തിനും അഭിനന്ദനത്തിനും അദ്ദേഹം പാത്രീഭൂതനായി.

നിർഭാഗ്യമെന്നു പറയട്ടെ, അവിടെ ദീർഘനാൾ തുടരാൻ സാധിച്ചില്ല. തന്റെ സ്വതന്ത്രവും സുചിന്തിതവുമായ തീരുമാനങ്ങൾ നടപ്പാക്കാൻ ചില തടസ്സങ്ങൾ നേരിട്ടു. അദ്ദേഹം ജോലി ഉപേക്ഷിച്ച ശേഷം നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി.

ചാക്കോപ്പിള്ള ചേട്ടൻ മാനേജ്മെന്റ് സ്ഥാനത്തുനിന്നു മാറിയതോടെ ഡാമിന്റെ പണികളെല്ലാം തന്നെ താറുമാറായി. ഡാമിൽ കാര്യമായി ജോലി നടക്കാത്തതിനെ തുടർന്നു ജോലിക്കാരും പിരിഞ്ഞുപോയി. കോൺട്രാക്ടറും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിച്ചിട്ടും ഒന്നും ചെയ്യാനായില്ല.

ഈ ചുറ്റുപാടിൽ ഡാം എക്സിക്യൂട്ടീവ് എൻജിനീയർ, ചാക്കോപ്പിള്ളയെ നിർബന്ധിച്ചു നാട്ടിൽ നിന്നു തിരിച്ചു വിളിച്ച് ഡാമിന്റെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങൾ കരാർ വ്യവസ്ഥയിൽ പണിചെയ്യാൻ ഏല്പിച്ചു. അതിനുവേണ്ട എല്ലാ സഹായങ്ങളും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ നിന്നു ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ഉണ്ടായി. അങ്ങനെ ഏറ്റെടുത്ത ഡാമിന്റെ ഏതാനും ഭാഗങ്ങളുടെ ജോലി അതിവേഗം പുരോഗമിച്ചു. തുടർന്ന് കൂണ്ടള ഡാമിന്റെ മുഴുവൻ പണികളും ചാക്കോപ്പിള്ളത്തന്നെ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടി വരികയും അതു വിജയകരമായി പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ എൻജിനീയർമാർക്ക് ഒരു വലിയ കോൺട്രാക്ടറെ ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഇതിനിടയിൽ ഫോർവേഡു ബാങ്ക് മാനേജിംഗ് ഡയറക്ടറായിരുന്ന എം. സി. മാത്യുവിനെ എൻജിനിയർ ജോർജ്ജ് ഉമ്മൻ മുഖേന ചാക്കോപ്പിള്ളയ്ക്കു പരിചയപ്പെടാൻ സാധിച്ചു. ഒരിക്കൽ മൂന്നാറിലെ ബാങ്ക് ശാഖയിൽ എത്തിയപ്പോഴാണ് എം. സി. മാത്യുവിനെ കാണാൻ ചാക്കോപ്പിള്ളയ്ക്കു കഴിഞ്ഞത്. തന്റെ സ്വന്തമായ കോൺട്രാക്ട് പണികൾക്കു കുറച്ചു പണം വേണമെന്നറിയിച്ചപ്പോൾ എം. സി. മാത്യു അക്കാലത്തു 5000 രൂപ അഡ്വാൻസ് നൽകിയ കാര്യം ഒരിക്കൽ ചാക്കോപ്പിള്ള പറയുകയുണ്ടായി. കുണ്ടള കഴിഞ്ഞു മാട്ടുപ്പെട്ടി ഡാമിന്റെ കോൺട്രാക്ട് ഏറ്റെടുത്തു. ശ്രമസാധ്യമായ ഒരു പണിയായിരുന്നു അത്. ഇന്ത്യയിലെ അണക്കെട്ടുകളിൽ ഏറ്റവും അധികം താഴ്ചയിൽ ഫൗണ്ടേഷൻ വേണ്ടിവന്ന ഡാമാണ് മാട്ടുപ്പെട്ടി. നിശ്ചിത സമയത്തിനുള്ളിൽ ഫൗണ്ടേഷൻ പൂർത്തിയായപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെന്റ് കാഷ് അവാർഡും പ്രശംസാ പത്രവും നൽകി ചാക്കോപ്പിള്ളയെ ബഹുമാനിച്ചു.

താൻ ഈ രംഗത്തേയ്ക്കു കൈപിടിച്ചു കയറ്റുകയും പിൻക്കാലത്തു ഈ രംഗത്ത് അതിപ്രശസ്തനാകുകയും തുടർന്ന് വൻകിട കോൺട്രാക്ടുകൾ ഏറ്റെടുത്തു നടത്തുകയും ചെയ്തു വന്ന സ്വസഹോദരൻ പി. എം. പൈലിപ്പിള്ളയെ ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യത്തെ കോൺക്രീറ്റു അണക്കെട്ടായ മാട്ടുപ്പെട്ടി ഡാമിന്റെ നിർമ്മാണച്ചുമതല ഏല്പിക്കുകയാണുണ്ടായത്. തുടർന്ന് 1949-ൽ തിരു-കൊച്ചിയിലെ ആദ്യകാല ജലസേചന പദ്ധതികളായ ചാലക്കുടി, പീച്ചി, വാഴാനി പദ്ധതികളും അവയുടെ ജലനിർഗ്ഗമന ചാലുകളും അന്യനുമായി നിർമ്മിച്ചത് ചാക്കോപ്പിള്ളയാണ്. കൊച്ചി പ്രദേശത്ത് ഇന്നു കാണുന്ന കാർഷികരംഗത്തെ കുതിച്ചുചാട്ടത്തിന്റെ പ്രധാന കാരണം ഈ പദ്ധതികളും അവയുടെ കനാലുകളുമാണെന്ന് ഓർക്കുമ്പോഴാണ് ഇവയുടെ നിർമ്മാണകരനാം നമിക്കുന്നത്.

ഈരാറ്റുപേട്ട-പീരുമേട് ഹൈവേയുടെ പണി ഏറ്റെടുത്തത് കേരളം രൂപംകൊണ്ട 1956-ൽ ആണ്. നൂറ്റമ്പതടിയോളം താഴ്ചയിൽ കിഴുക്കാം തൂക്കായ പാറയിൽ കൂടിയുള്ള ഈ റോഡ്, നിർമ്മാണരംഗത്തെ ഒരു അത്ഭുതം തന്നെയാണ്. സാഹസികതയുടെ ഒരു പര്യായമായ ഈ പൊതുനിരത്ത് മുറുവിയരത്തോളം ജോലിക്കാർ മൂന്നു കൊല്ലംകൊണ്ടാണ് പൂർത്തിയാക്കിയതെന്നു പറയുമ്പോൾ അതിന്റെ വ്യാപ്തി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാം.

ഈ റോഡിൽ നിർമ്മാണം സന്ദർശിച്ച കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റുകളിലെ എൻജിനിയർമാർ ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ കുറ്റമറ്റ ആസൂത്രണത്തെയും നിർമ്മാണ നൈപുണ്യത്തെയും വിദഗ്ധമായ മേൽനോട്ടത്തെയും അകമഴിഞ്ഞു അഭിനന്ദിക്കുകയും അവരുടെ പരിശോധന

റിപ്പോർട്ടുകളിൽ ആലേഖനം ചെയ്യുകയും ഉണ്ടായി. പരിശോധന റിപ്പോർട്ട് തുടങ്ങുന്നതു Sri M. Chacko Pillai's achievements are wonderful എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്. ഈരാറ്റുപേട്ട-പീരുമേട് റോഡിന്റെ ഈ ഇൻസ്പെക്ഷൻ റിപ്പോർട്ടുകൾ ചേട്ടന്റെ നിർമ്മാണകുശലതയുടെ നിത്യ സ്മാരകമായി സർക്കാർ രേഖകളിൽ തിളങ്ങി നിൽക്കുന്നു. ഈ റോഡു നിർമ്മാണത്തിന്റെ സാഹസികവും ഒരളവുവരെ ഭീദിതവുമായ രംഗങ്ങൾ ഫിലിമിലാക്കി ഡൽഹിയിലെ “ഇന്ത്യ 58” പ്രദർശനത്തിൽ കേരള സർക്കാർ കാണിക്കുകയുണ്ടായി.

ഷോളയാർ ജലവൈദ്യുതപദ്ധതിയുടെ പണി ഏറ്റെടുത്തത് 1960-ൽ ആയിരുന്നു. ആനക്കാട്ടിൽ പുൽഷെഡ്ഡ് കെട്ടി അന്തിയുറങ്ങിയാണ് പണിയുടെ മേൽനോട്ടം നടത്തിയതെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇന്നു പലരും വിശ്വസിക്കുകയില്ല. ആ സാഹസിക മനോഭാവം ചേട്ടനെപ്പോലെ മറ്റു പലർക്കും കാണാനിടയില്ല. ഘോരവനങ്ങളാൽ പരിസേവിതമായ ഷോളയാർ അണക്കെട്ടിന്റെ പണി എൻജിനീയറിംഗ് രംഗത്തെ മറ്റൊരത്ഭുതം തന്നെയായിരുന്നു. ഇതിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനം നടത്തിയത് അന്നത്തെ മുഖ്യമന്ത്രി പട്ടം താണുപിള്ളയും. ഷോളയാർ മലമടക്കുകളിൽ അവർണ്ണനീയമായ ഉത്സാഹത്തിമർപ്പ്. വനദേവന്മാർക്കുവേണ്ടി ഹർഷബാഷ്ത്തിലൂടെയുള്ള ഒരവിസ്മരണീയ ആറാട്ട്-സംസ്ഥാന മന്ത്രിമാർ, സമുന്നതരായ കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, കോൺട്രാക്ടർമാർ, പത്രപ്രതിനിധികൾ, ഫോട്ടോഗ്രാഫർമാർ, നാട്ടുകാർ, തൊഴിലാളികൾ എന്നുവേണ്ട ഒരു വമ്പിച്ച ജനതതി, ഷോളയാറിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഇത്രമാത്രം പ്രാതിനിധ്യ സഭാവമുള്ള ഒരു ജനസഞ്ചയം ഇതാദ്യമാണ്.

എല്ലാവരും അണക്കെട്ടിന്റെ അഗാധമായ ആരംഭബിന്ദുവിനു ചുറ്റും ആനന്ദതുന്ദിലരായി - ആകാംക്ഷാഭരിതരായി - നിലകൊള്ളുന്നു. അവരുടെ മധ്യത്തിൽ സർവ്വാരാധ്യനായ മുഖ്യമന്ത്രി പട്ടം താണുപിള്ള. ബൃഹത്തായ ഒരു പദ്ധതിയുടെ അടിക്കല്ലിടാൻ നിമിഷങ്ങൾ മാത്രമേ ബാക്കിയുള്ളൂ. ചതുരാകൃതിയിൽ കൊത്തിയെടുത്ത ശില. പട്ടുതുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞ ശില പട്ടത്തിന്റെ കരസ്പർശമേൽക്കാൻ വെമ്പുന്നു. തലയെടുപ്പുള്ള മുഖ്യമന്ത്രി ശാന്തഗംഭീരനായി കാണപ്പെട്ടു. ചുറ്റും തലയുയർത്തി നിൽക്കുന്ന ശൈലസമാനമായ മലനിരകളെയും അവയുടെ പുതപ്പായ ഇടതൂർന്ന വനങ്ങളെയും കളകളാരവം പൊഴിച്ചു പാർശ്വത്തിലെ പാറക്കെട്ടുകളിലൂടെ പതഞ്ഞാഴുകി തിരിച്ചുവരാതെ പോകുന്ന പുഴയേയും, ചുറ്റും വികാരനിർഭരരായി കൂടി നിൽക്കുന്ന ജനങ്ങളെയും പട്ടം ഒരുവട്ടം നോക്കി. അദ്ദേഹം ഒരു നിമിഷം ധ്യാനനിരതനായി. താൻ ചെയ്യാൻ പോകുന്ന മംഗളകർമ്മത്തിന്റെ ഗൗരവം അവിടെ പരിപൂർണ്ണ നിശബ്ദത പരത്തി. പ്രകൃതി ഒരുക്കിയ അത്യന്തം ശാന്തസുന്ദരമായ

ആ അന്തരീക്ഷത്തെ ഭഞ്ജിച്ചുകൊണ്ട്, മന്ത്രി വി. കെ. വേലപ്പന്റെ സമീപത്തുനിന്ന ചീഫ് എൻജിനീയർ രംഗനാഥനെ മുഖ്യമന്ത്രി വിളിച്ചു ചോദിച്ചു, “ആരാണ് ഈ ഡാമിന്റെ കോൺട്രാക്ടർ?” രംഗനാഥൻ വിനയപൂർവ്വം പ്രതിവചിച്ചു. ‘എം. ചാക്കോപ്പിള്ള.’ മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ മുഖത്തു ബാലാർക്ക തുല്യമായ പ്രകാശം. ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നുകണ്ണോടിച്ചു. ശുഭ്രമായ ഖദർ വസ്ത്രം ധരിച്ചു വള്ളിച്ചെരുപ്പിട്ട ഒരാൾ മുന്നോട്ടൊരടി വെച്ചു. ചാക്കോപ്പിള്ളയായിരുന്നു അത്. അദ്ദേഹം കുപ്പുകൈ ഉയർത്തി മുഖ്യമന്ത്രിയെ മന്ദസ്ഥിതത്തോടെ അഭിവാദനം ചെയ്തു.

മുഖ്യമന്ത്രി സന്തുഷ്ടനായി. “കൊള്ളാം ചാക്കോപ്പിള്ളയാണോ കോൺട്രാക്ടർ. എനിക്കു സന്തോഷമായി. ഞാൻ വയ്ക്കാൻ പോകുന്ന ഈ കല്ലിന്റെ മുകളിൽ ഈ അണക്കെട്ട് ഭംഗിയായും കൃത്യമായും പണിതു തീർക്കും എന്നെന്നിങ്ങുറപ്പുണ്ട്. ഞാൻ പൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടും സന്തോഷത്തോടും ഈ കർമ്മം നിർവഹിക്കുന്നു.” തുടർന്നുണ്ടായ സന്തോഷാവരവവും കരഘോഷവും കാനനങ്ങളെ ഭേദിച്ച് നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലും പ്രതിദ്ധനിച്ചു. ഇതിൽപരം അഭിനന്ദനം വേണോ? ആറു കൊല്ലം കൊണ്ടു തീർക്കണമെന്നു പറഞ്ഞെല്പിച്ച ഷോളയാർ പദ്ധതിയുടെ മൂന്ന് അണക്കെട്ടുകളും അഞ്ചു കൊല്ലംകൊണ്ടു ചേട്ടൻ പണിതു. ഏതാനും വർഷം കഴിഞ്ഞ് ഈ അണക്കെട്ടിൽ ചോർച്ച ഉണ്ടായി എന്നൊരു റിപ്പോർട്ട് ഒരു പ്രമുഖ പത്രത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ആരോ കുബുദ്ധികൾ ചെയ്തതായിരുന്നു ഇത്. എൻജിനീയർമാർ സ്ഥലത്തു ചെന്നു പരിശോധിച്ചപ്പോൾ വ്യാജ റിപ്പോർട്ടാണ് ചോർന്നതെന്നു മനസ്സിലായി. ചേട്ടൻ കൂടെനിന്നു ശരിക്കുള്ള അനുപാതത്തിൽ സിമന്റും കമ്പിയും മറ്റും ചേർത്ത് നിർമ്മിച്ച ഒരണക്കെട്ടിലും ഇതുവരെയും ചോർച്ചയോ വിള്ളലോ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണു വസ്തുത. കാരണം അണക്കെട്ടുകൾ തനിക്കു വേണ്ടിയല്ല, പിന്നെയോ രാഷ്ട്രത്തിനു വേണ്ടിയാണ് അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചത്.

കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ജലസേചനപദ്ധതിയായ കല്ലട അണക്കെട്ടിന്റെ പണി ഘട്ടംഘട്ടമായാണ് ടെൻഡർ വിളിച്ചത്. അവസാനഘട്ടം ഒഴിച്ചുള്ള പണികൾ എല്ലാംതന്നെ ചാക്കോപ്പിള്ള കമ്പനി പൂർത്തിയാക്കി. കല്ലട ഡാമിന്റെ നിർമ്മാണഘട്ടമായപ്പോഴേക്കും ചാക്കോപ്പിള്ള, കോൺട്രാക്ട് ബിസ്സിനസ് അനുയായികളെ പൂർണ്ണമായി ഭരമേല്പിക്കുകയായിരുന്നു. തന്റെ കമ്പനിയുടെ കോടിക്കണക്കിനു രൂപയുടെ കോൺട്രാക്ടുകളിൽ നേരിട്ടുവേണ്ട ശ്രദ്ധ ചെലുത്താതെ സഹപ്രവർത്തകരെ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് ആശുപത്രിക്കും മറ്റു സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും വേണ്ടി അന്ത്യംവരെ ജീവിതം സമർപ്പിച്ചപ്പോൾ ആധുനിക കോലഞ്ചേരി രൂപംകൊണ്ടു എന്നതാണ് സത്യം.

സഭാസംഗ്രഹം

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയിൽ 1958-ൽ ഉണ്ടായ പരിപൂർണ്ണ സമാധാനത്തെ തുടർന്ന് കോലഞ്ചേരിയിൽ നടന്ന വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാന സമ്മേളനത്തിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച മുഖ്യ വ്യക്തി ചാക്കോപ്പിള്ളയായിരുന്നു എന്ന് അതിൽ സംബന്ധിച്ച എന്തെല്ലാമെങ്കിലും യുക്തമായ വിവരങ്ങൾ സമഗ്രമായി സമാഹരിക്കാൻ സാധിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിൽവെച്ചു നടന്ന സായാഹ്ന സൽക്കാരവും അവിസ്മരണീയമാണ്. പിന്നീടും കോലഞ്ചേരിയിൽ നടന്ന വിദ്യാർത്ഥി കോൺഫറൻസുകൾ, മെഡിക്കൽ ഓക്സലിയറി സമ്മേളനം, മെഡിക്കൽ റാലി എന്നിവയുടെയെല്ലാം ചുക്കാൻ പിടിച്ചിരുന്നതും മറ്റൊരുമായിരുന്നില്ല. 1959-ലെ വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാന സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ എത്തിയ പരിശുദ്ധ ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമനു ലഭിച്ച രാജകീയ സ്വീകരണത്തിൽ അദ്ദേഹം തന്നെ അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരുന്നു. ആരാണ് ഈ സ്വീകരണക്രമീകരണങ്ങളുടെ പിന്നിലെന്നു ബാവാ ആരാഞ്ഞു. ചാക്കോപ്പിള്ളയാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ വിളിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനെയും കാണണമെന്നു ബാവാ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. പിതാവ് വന്നപ്പോൾ ഇരുവരെയും അനുഗ്രഹിച്ചു വിട്ടു. ഈ അവസരം ജീവിതത്തിലെ അതിധന്യമായ മുഹൂർത്തമാണെന്നു ചാക്കോപ്പിള്ള ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു.

ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ അടിയുറച്ച ദൈവവിശ്വാസവും ദൈവാശ്രയവും ദൈവനടത്തിപ്പിലുള്ള അചഞ്ചലമായ ബോധ്യവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതു പ്രവർത്തനത്തിലും ദർശിക്കാൻ കഴിയും. ഏതു ചെറിയ കാര്യവും അസാധാരണവും അഭിനന്ദനീയവുമായ വിധത്തിലായിരിക്കും അദ്ദേഹം കൈകാര്യം ചെയ്യുക. എന്തു കാര്യത്തിനിറങ്ങിയാലും കോലഞ്ചേരി പള്ളിയിൽ കയറി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ഭണ്ഡാരത്തിൽ നേർച്ച ഇടുകയും ചെയ്യാതെ ചാക്കോപ്പിള്ള പോകുകയില്ല.

ആശുപത്രി കെട്ടിടത്തിനും വാർഡിനും ക്യാർട്ടേജ്സിനും കല്ലിടുന്നോടും പണി ആരംഭിക്കുമ്പോഴും പണിപൂർത്തിയായി പ്രവർത്തനം തുടങ്ങുമ്പോഴും വൈദികരെ വരുത്തി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും കൂദാശ നടത്തുകയും ചെയ്യുക അദ്ദേഹത്തിനു നിർബ്ബന്ധമായിരുന്നു. യഹോവയെ കൂടാതെയുള്ള പണികൾ ശുഭമാകുകയില്ലെന്നു അദ്ദേഹത്തിന് അനുഭവവും ഉണ്ടായിരുന്നു. കോലഞ്ചേരിപ്പള്ളിയുടെയും കാവൽപിതാക്കന്മാരായ പത്രോസ്-പൗലോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെയും പ്രത്യേക അനുഗ്രഹവും

കാവലും നടത്തിപ്പും എന്നും തനിക്കുണ്ടെന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ചാക്കോപ്പിള്ള തന്റെ ജീവിതവിജയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവും ശക്തിയും സ്രോതസ്സും അതുതന്നെ എന്നു പലപ്പോഴും സാക്ഷിച്ചു വന്നു.

തന്റെ വരുമാനത്തിന്റെ ഒരംശം കോലഞ്ചേരി പള്ളിക്കുവേണ്ടി മാറ്റി വച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹം റാസയ്ക്കുള്ള ഒരു വലിയ വെള്ളിക്കുരിശ് ആ പണം കൊണ്ട് നിർമ്മിച്ചു കൊടുത്തു. റാസയ്ക്കു ഉപയോഗിച്ചു വരുന്ന വലിയ പൊൻകുരിശ് ചാക്കോപ്പിള്ള കമ്പനി നേർച്ചയായി പള്ളിക്കു പണിയിച്ചു കൊടുത്തതാണ്. ചാക്കോപ്പിള്ളയും മറ്റും പള്ളിക്കും സഭയ്ക്കും കൈ തുറന്നു സംഭാവനകൾ ചെയ്തു വന്നതിനാൽ നാടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും പള്ളി സംബന്ധമായ സംഭാവനയ്ക്കായി പലരും കോലഞ്ചേരിയിൽ എത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാര്യം ഒരു രഹസ്യമല്ല.

കോലഞ്ചേരിപ്പള്ളി ആധുനികരീതിയിൽ പുതുക്കിപണിയണമെന്നു 1960-ൽ തീരുമാനമെടുത്തു. ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ കഴിവും സേവനങ്ങളും വിനിയോഗിക്കാമെന്നുള്ള കണക്കുടലും ഈ പൊതുയോഗ തീരുമാനത്തിന്റെ പിന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. പള്ളിപ്പണിക്കുവേണ്ടി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മൂന്നംഗക്കമ്മിറ്റിയിലെ ഒരംശം മാത്രമായിരുന്നു ചാക്കോപ്പിള്ളയെങ്കിലും പണിയുടെ ചുമതല മുഴുവൻ ഏറ്റെടുത്തു ഭംഗിയായി നടത്തിയത് അദ്ദേഹമാണ്.

പഴയപള്ളി പൊളിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾക്കായി കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനാധിപനായിരുന്ന ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പള്ളിയിൽ എത്തി. ഇടവകക്കാർ സമ്മേളിച്ചു. മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “1500 ഇടവകക്കാരുള്ള വളരെ പഴക്കം ചെന്ന ഒരു പള്ളിയാണിത്. അനേകം പിതാക്കന്മാർ ഇവിടെ ബലി അർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പള്ളി പൊളിക്കാനാണ് നിങ്ങളുടെ താല്പര്യമനുസരിച്ച് ഞാനിവിടെ വന്നിരിക്കുന്നത്. എനിക്കു ബോധ്യം വരത്തക്കവിധം ഒരാൾ ഈ പള്ളി പുതുക്കിപ്പണിയാനുള്ള ചുമതല ഏറ്റെടുക്കണം.”

കുറെനേരത്തേക്ക് മൗനം, ആരും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. ഉടനെ ആൾക്കുട്ടത്തിൽ നിന്നു ചാക്കോപ്പിള്ള എഴുന്നേറ്റ് മുമ്പോട്ടുവന്നു. “അഭിവന്ദ്യ തിരുമേനി, ധൈര്യമായി പള്ളി പൊളിക്കുക. പുതിയ പള്ളി പണിയുന്ന ചുമതല ഞാനേൽക്കുന്നു. രണ്ടു വർഷം കൊണ്ട് പണി പൂർത്തിയാക്കാം.”

“മോനെ, ദൈവം നിന്നെ അതിന് അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ” എന്ന് തിരുമേനി കല്പിച്ചു. പള്ളി പൊളിക്കുന്നതിന്റെ പ്രാരംഭമായി ശ്രോണോസിന്റെ കല്ല് തിരുമേനി ഇളക്കി. പഴയപള്ളി അങ്ങനെ പൊളിച്ചുമാറ്റി.

പുതിയ പള്ളിക്കു 1961 ജനുവരി 28-നു കല്ലിട്ടു പണി തുടങ്ങി. ഏറ്റവും ആധുനികരീതിയിലുള്ള പള്ളിയുടെ പ്ലാൻ ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ ജാമാ താവായ കെ. സി. ചാക്കോ തയ്യാറാക്കി. ചാക്കോപ്പിള്ള വിശ്രമമില്ലാതെ രണ്ടു വർഷം പള്ളിപണിയിൽ മുഴുകി. കമ്പിയും സിമന്റും കരിങ്കല്ലും പണിക്കാരും എല്ലാം ചേർന്നു രണ്ടു വർഷംകൊണ്ട് അതിമനോഹരമായ പള്ളി രൂപംകൊണ്ടു. കോലഞ്ചേരി ടൗണിന്റെ തിലകക്കുറിയാടി പള്ളി ഇന്നും പരിലസിക്കുന്നു. 1963 ജനുവരി 28-നു പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ പള്ളി കുദാശ ചെയ്തു ആദ്യ ദിവ്യബലി അർപ്പിച്ചു.

പുതുക്കിപ്പണിത കോലഞ്ചേരി പള്ളിയിൽ വെച്ചാണ് 1966 ഓഗസ്റ്റ് 24-നു ഡോ. ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ്, യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ്, തോമസ് മാർ തീമോത്തിയോസ് എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെ പരിശുദ്ധ ഔഗേൻ പ്രഥമൻ ബാവാ വാഴിച്ചത്. സമുദായക്കേസ് 1958-ൽ അവസാനിച്ചതിനെ തുടർന്ന് മലങ്കരസഭയിൽ നടന്ന ആദ്യത്തെ മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകം എന്ന നിലയിൽ അന്ന് കോലഞ്ചേരിയിൽ സഹസ്രക്കണക്കിനാളുകളാണ് സ്ഥാനാഭിഷേക ചടങ്ങിലും തുടർന്നു നടന്ന സ്വീകരണത്തിലും മറ്റും പങ്കെടുത്തത്.

മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകത്തെപ്പറ്റി 1966 ഓഗസ്റ്റ് 25-ലെ മലയാള മനോരമയിൽ “ലക്ഷം കണ്ണുകൾ ദർശിച്ച ഭക്തിനിർഭരമായ മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകം” എന്ന ശീർഷകത്തിൽ ഞാനെഴുതിയ റിപ്പോർട്ടിൽ “വളർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കോലഞ്ചേരി ആധ്യാത്മിക ചൈതന്യം ഓളം വെട്ടുന്ന ഒരുത്സവത്തിന്റെ പരിവേഷമണിഞ്ഞു ചടങ്ങുകൾക്കു എല്ലാവിധത്തിലും യോജിച്ച അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇതു സൃഷ്ടിച്ചതും ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെയും പൈലിപ്പിള്ളയുടെയും മറ്റും നേതൃത്വത്തിലായിരുന്നു. കോലഞ്ചേരി പള്ളിയുടെ മുൻവശത്തു അതിമനോഹരമായി സംവിധാനം ചെയ്ത അതിഗംഭീരമായ താൽക്കാലിക ദേവാലയ സജ്ജീകരണത്തെപ്പറ്റി ഞാനന്ന് മലയാള മനോരമയിൽ താഴെപ്പറയുന്നപ്രകാരം എഴുതിയത് പുസ്തകത്തിൽ വരുമെന്നും കരുതിയിരുന്നില്ല. “മലങ്കരസഭയിൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകം സംബന്ധിച്ച് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള എല്ലാ ക്രമീകരണങ്ങളെയും വെല്ലുന്ന തരത്തിലുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങളായിരുന്നു കോലഞ്ചേരിയിലേത്. വിശാലമായ പന്തലും സൗകര്യപ്രദമായ താൽക്കാലിക മദ്ബഹായും ആലങ്കാരിക ദീപങ്ങളുടെ കിരണങ്ങൾ തിരുമേനിമാരുടെയും മറ്റും വർണ്ണപ്പകിട്ടേറിയ വസ്ത്രങ്ങളിൽ തട്ടി പന്തലാകമാനം പ്രകാശധാര പ്രവഹിപ്പിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വെമ്പയേറിയ തോരണങ്ങളാൽ പന്തലിന്റെ അകം അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. കാറ്റടിച്ചപ്പോൾ വെള്ളത്തോരണങ്ങൾ വെള്ള പ്രാക്കളെപ്പോലെ ശബ്ദം പുറ

പ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മദ്ബഹായ്ക്കടുത്ത് ഇരുനൂറോളം വൈദികർ, അതിനു പിമ്പിലായി 100 രൂപായുടെയും, 10 രൂപയുടെയും അഞ്ചു രൂപയുടെയും ടിക്കറ്റെടുത്തവർ, ടിക്കറ്റെടുക്കാത്തവർ എന്ന ക്രമത്തിലായിരുന്നു ഇരിപ്പിടങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. പന്തലിന്റെ മുക്കാൽ ഭാഗത്തും പാസ്സെടുക്കാത്തവർക്കു സൗകര്യമായിരുന്നു ശുശ്രൂഷകൾ കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. നൂറു വയസ്സുവരെ പ്രായം തോന്നിക്കുന്ന സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും രണ്ടും മൂന്നും മാസം മാത്രം പ്രായമുള്ള കൈക്കുഞ്ഞുങ്ങളും യാതൊരപരബുദ്ധവും ഉണ്ടാക്കാതെ ചടങ്ങുകളിൽ സംബന്ധിച്ചതു പലരുടെയും ശ്രദ്ധയ്ക്കു പ്രത്യേകം വിഷയമായി. പന്തലിന്റെ പിൻഭാഗത്തും ഇരുവശങ്ങളിലും ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ തടിച്ചുകൂടിയിരുന്നു. കോലഞ്ചേരി കോളജ് പ്രിൻസിപ്പൽ ഫാ. വി. എം. ഗീവറുഗീസിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള വോളന്റിയർമാർ തികച്ചും സ്തുത്യർഹമായ ക്രമപരിപാലന നടപടികളാണു നിർവ്വഹിച്ചത്. അതിഥികൾക്കു സദ്യയും പായസ്സുവും നൽകുന്നതിലും സംഘാടകർ അഭിനന്ദനീയമാംവിധം വിജയിച്ചു. ‘ചടങ്ങുകൾ എല്ലാം വളരെ ഭംഗിയായി കഴിഞ്ഞു’ എന്ന വാക്കുകളായിരുന്നു എല്ലാവർക്കും പറയുവാനുണ്ടായിരുന്നത്.”

സമുദായക്കേസ് സംബന്ധിച്ച തിരു-കൊച്ചി ഹൈക്കോടതിയുടെ 1951-ലെ വിധി കാതോലിക്കാ കക്ഷിക്കു ദോഷകരമായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ ആസ്ഥാനമായ പഴയസെമിനാരി നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കുമെന്നുള്ള ഭീതി സ്വാഭാവികമായും കാതോലിക്കാ ഭാഗത്തിനുണ്ടായി. തുടർന്ന് കോട്ടയത്തു തന്നെ മറ്റൊരാസ്ഥാനം വാങ്ങാനുള്ള ശ്രമം കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിളയുടെ മുഖ്യ നേതൃത്വത്തിലും മറ്റു പലരുടെയും സഹകരണത്തിലും നടത്തി. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും പ്രായാധിക്യത്തെയും ഹൃദ്രോഗത്തെയും വകവയ്ക്കാതെ മാമ്മൻ മാപ്പിളയും മറ്റും കാറിൽ സഞ്ചരിച്ച് ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്കുള്ളിൽ ഒന്നര ലക്ഷം രൂപ അക്കാലത്തു സംഭരിക്കുകയും അധികം ആരും അറിയാതെ ഇന്നത്തെ ദേവലോകം അരമനയിരിക്കുന്ന ഏഴേക്കറിൽപരം സ്ഥലവും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന സാമാന്യം നല്ല വീടും വിലയ്ക്കു വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിളയുടെ ഒരു ശിഷ്യൻ കൂടിയിരുന്ന സ്ഥലം ഉടമ എൻജിനീയർ ഏബ്രഹാം മദ്രാസിലേക്കു താമസം മാറ്റിപ്പോയപ്പോൾ ദേവലോകത്തെ തന്റെ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന വിലയേറിയ ഫർണിച്ചറും സഭയ്ക്കു സംഭാവനയായി നല്കുകയാണുണ്ടായത്.

താമസംവിനാ കാതോലിക്കാ ബാവാ പഴയസെമിനാരിയിൽ നിന്നു ആ കെട്ടിടത്തിലേക്കു താമസം മാറ്റി. പുതിയ അരമനയ്ക്കു വിശാല സുന്ദരമായ സ്ഥലം വാങ്ങിയതിൽ ബാവാ സന്തുഷ്ടനായിരുന്നു എങ്കിലും

ഒരു അരമനയുടെയും ചാപ്പലിന്റെയും കുറവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിനെ വല്ലാതെ മഥിച്ചുകൊണ്ടാണിരുന്നത്. തന്നെ കാണാൻ വരുന്നവരോടെല്ലാം ബാവാ അക്കാര്യം ഏതാണ്ട് ഇങ്ങനെ പറയുമായിരുന്നു. “ആ ഏബ്രഹാമും ഭാര്യയും താമസിച്ച മുറിയിലാണ് ഞാൻ കിടക്കുന്നത്. കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്നത് മറ്റൊരു കൊച്ചുമുറിയിൽ. എന്റെ കുർബ്ബാനയിൽ സംബന്ധിക്കാൻ വരുന്നവർക്കു എന്നെ കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല. എന്റെ ശബ്ദം മാത്രമേ അവർ കേൾക്കുന്നുള്ളൂ. ഈ സ്ഥിതി മാറിക്കിട്ടാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.”

ഒരു ചാപ്പലും അരമനയും പണിയണമെന്നു ബാവാ ആഗ്രഹിച്ചു. ‘ചാപ്പലിൽ കുർബ്ബാന ചൊല്ലിയും അരമനയിൽ താമസിച്ചും മരിച്ചാൽ മതിയെന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം.’ ബാവാ പലരോടും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഇതിനകം അരമനയുടെയും ചാപ്പലിന്റെയും ചില പ്ലാനുകളും തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. പക്ഷേ പണമില്ലാതെ എന്തു ചെയ്യും. പണമില്ലെങ്കിലും അരമനയുടെ കല്ലിടാൻ തീരുമാനിച്ചു.

ചാക്കോപ്പിള്ളയെ വരുത്തുന്നു

കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെ എത്തും പിടിയും ഇല്ലാതെ ഇരിക്കേ ഒരു ദിവസം അരമന മാനേജർ ഫാ. റി. സി. ജേക്കബും കൊല്ലാട് ചെമ്പകശ്ശേരിൽ കൊച്ചുകൊച്ചും (സി. വി. ടൈറ്റസ്) കൂടി ബാവായെ സന്ദർശിച്ച് അരമനക്കാര്യം എടുത്തിട്ടു. ചക്രം ഇല്ലാതെ എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ ബാവായെ ഇരിക്കുമ്പോൾ നല്ല പ്ലാനനുസരിച്ച് അരമന പണി നടത്താൻ കഴിവുള്ള കോലഞ്ചേരിയിലെ പ്രമുഖ കോൺട്രാക്ടറായ ചാക്കോപ്പിള്ളയെ കല്പന വഴി ക്ഷണിച്ചുവരുത്താൻ ബാവായോടു നിർദ്ദേശിച്ചു. ഉടൻതന്നെ സെക്രട്ടറി ഡീക്കർ ടി. ജി. സഖറിയ കല്പന എഴുതി ബാവായെ ഒപ്പിച്ച് ചാക്കോപ്പിള്ളയ്ക്കു കോലഞ്ചേരിയിലേക്ക് അയച്ചു. കല്പന കിട്ടിയതുടൻ വളരെ സന്തോഷത്തോടും അഭിമാനത്തോടും ആത്മസംതൃപ്തിയോടും ഉത്സാഹത്തോടും ചാക്കോപ്പിള്ള ദേവലോകത്ത് പറന്നെത്തി. അദ്ദേഹം രണ്ടാംമുണ്ടുകൊണ്ട് അരയ്ക്കു കെട്ടി പ. ബാവായുടെ കൈ മുത്തി വലിയ ഇടയന്റെ മുഖിൽ ചെറിയ കുഞ്ഞാടു പോലെ നിലകൊണ്ടു. ബാവായെ പറഞ്ഞു, “എനിക്ക് ഒരു വലിയ അരമന വേണം. ഒറ്റനില നീ പണിതാൽ മതി. താമസിക്കാൻ ഒരു മുറി മതി. ബാക്കി പിന്നീട് ആരെങ്കിലും തീർത്തുകൊള്ളും. ഇതു പണിയാൻ എത്ര നാൾ വേണം.” “അടിയൻ ഒൻപതു മാസം കൊണ്ടു പണി തീർത്തേക്കാം.” ചാക്കോപ്പിള്ള വിനിയാനിതനായി മറുപടി നൽകി. ബാവായെ സന്തുഷ്ടനായി. തിരുമേനിയുടെ മുഖത്ത് ഒരാത്മ സംതൃപ്തിയുടെ പ്രകാശം പരന്നു. അതേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മീയ ശക്തി തിരുമേനിയുടെ കരസ്ഥമാകാൻ ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ ശിരസിൽ എത്തി നിന്നു. ഒരു കൈവയ്പ്പോടൊപ്പം തിരുമേനിയുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന പണവും ചാക്കോപ്പിള്ളയെ ഏല്പിച്ചു. ഇതറിഞ്ഞപ്പോൾ, യോഗ്യമായ മോശ കൈവച്ചനുഗ്രഹിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ ജ്ഞാനപൂർണ്ണനായിരുന്നു എന്ന ആവർത്തന പുസ്തകത്തിലെ വാക്യമാണ് പെട്ടെന്ന് ഓർമ്മയിൽ എത്തിയത്.

ഏലിയാ ദീർഘദർശിയോടു സമനായ ബാവായുടെ ആഗ്രഹം നിറവേറ്റാൻ ലഭിച്ച അവസരം ചാക്കോപ്പിള്ള ഒരു ദൈവിക കല്പനയായിട്ടാണു കരുതിയത്. എന്തിന്, ഒരാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ ഒരു വലിയ അണക്കെട്ടു നിർമ്മാണത്തിനാവശ്യമായ സിമന്റും കമ്പിയും മണലും പണവും പണിക്കാരും ലോറിയും എല്ലാം ദേവലോകത്ത് കൂതിച്ചെത്തി. സത്യസന്ധതയോടെ താൻ നിർമ്മിച്ച കൂണ്ടള, ഷോളയാർ, കല്ലട മുതലായ വൻകിട

അണക്കെട്ടുകൾ എല്ലാത്തന്നെ ദശാബ്ദങ്ങൾ പിന്നിട്ടിട്ടും ഇന്നും ഒരു തകരാറും കൂടാതെ നിലനിൽക്കുന്നു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഭൂവിൽ വിടർന്ന ദേവലോകം അരമന ലോകാവസാനത്തോളം ബലിഷ്ഠമായി നിലകൊള്ളണമെന്ന ചിന്ത ചാക്കോപ്പിള്ളയെ രാവു പകലും ഭരിച്ചിരുന്നു.

ദേവലോകം പണിക്കുവേണ്ടി എത്രമാത്രം ആളും, കമ്പിയും, സിമന്റും, മറ്റും വേണ്ടിവന്നു എന്നതിനൊന്നും ശരിയായ കണക്കുണ്ടാവാൻ ഇടയില്ല. കാരണം അതു ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ അണക്കെട്ടു പണി പോലെ ലാഭനഷ്ടങ്ങൾ തിട്ടപ്പെടുത്തേണ്ട പണിയിൽ വരുന്നില്ല. കണക്കു സൂക്ഷിച്ചും മറ്റും കണക്കു പറഞ്ഞു കാശു വാങ്ങുന്ന പ്രശ്നവും ഇല്ല. സഹസ്രക്കണക്കിനു ജോലിക്കാരുടെ സഹകരണത്തോടെ വൻകിട നിർമ്മാണ സംരംഭങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചാക്കോപ്പിള്ളയ്ക്കു ദേവലോകത്തു വന്നു താരതമ്യേന ഒരു ചെറിയ പണിയുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കാൻ സാധ്യവുമല്ലല്ലോ. തന്നിമിത്തം 1961-ൽ ചാക്കോപ്പിള്ള തന്റെ വിശ്വസ്തനും സഹോദരിയുടെ ജാമാതാവുമാകുന്ന ഉത്സാഹിയും സഭാസന്ദേശിയും യുവാവുമായ യോയാക്കിയെ നിർമ്മാണ ചുമതല ഏല്പിച്ചു. ആറേഴു മാസം യോയാക്കി ദേവലോകത്ത് പണിയുടെ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചും ചാപ്പലിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചും പലപ്പോഴും ബാവായോടു കൂശലം പറഞ്ഞും സമയം ചെലവഴിച്ചു. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ചാക്കോപ്പിള്ള കോട്ടയത്ത് വന്നു പണി സംബന്ധിച്ച നിർദ്ദേശങ്ങൾ യോയാക്കിക്കു നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

പണി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുവേ മിക്ക സായാഹ്നങ്ങളിലും ബാവാ ഇറങ്ങിവന്ന് പണിയുടെ പുരോഗതി വീക്ഷിക്കുമായിരുന്നു. യോയാക്കിയോട് കൂശലം പറഞ്ഞു രസിക്കുന്നതിൽ ബാവായ്ക്കു പ്രായവും പദവിയും ഒന്നും ഒരു തടസ്സമായിരുന്നില്ല. കുമ്മായം കൂട്ടി കൂഴയ്ക്കുമ്പോൾ തൊഴിലാളികളുടെ ദേഹത്തെ വിയർപ്പ് വീണു മണ്ണു കുതിർന്നാൽ കൂടുതൽ ബലം കിട്ടുമെന്നു ബാവാ ഒരിക്കൽ യോയാക്കിയോടു പറഞ്ഞു. ഇരുവരും ചിരിച്ചു. പണി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ദേവലോകത്ത് ഒരു കുരങ്ങിനെ വളർത്തിയിരുന്നു. അതിന്റെ ചാട്ടങ്ങളും ചാപല്യങ്ങളും ചേഷ്ടകളും ബാവായെ നന്നേ സന്തോഷചിത്തനാക്കിയിരുന്നു. “മനുഷ്യരായ നമ്മളും പലപ്പോഴും പെരുമാറുന്നത് ഈ കുരങ്ങിനെപ്പോലെയാണെന്നും” മറ്റും ബാവാ യോയാക്കിയോട് പറയും. അല്പം തന്ത്രശാലിയായ യോയാക്കി എല്ലാത്തിനും ‘ആമ്മീൻ’ പറയുന്നതിനാൽ അവിടെ തർക്കത്തിനും ഭിന്നതയ്ക്കും സ്ഥാനമില്ല. ആരെങ്കിലും ബാവാ പറയുന്നതിനെ എതിർത്താൽ ‘നേരെ ചൊവ്വേ തിരിച്ചു പോരാൻ സാധ്യമല്ല.’ ഇക്കാര്യം എല്ലാവർക്കും നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നു താനും.

ബാവാ വല്ലാതെ ഒന്നു കോപിച്ചാൽ ചെല്ലുന്ന ആളിന്റെ കാര്യം ഒടുവിൽ നിശ്ചയമായും സാധിക്കുമെന്നത് മറ്റൊരു വസ്തുത.

അരമനയുടെ ഒന്നാം നില വാർക്കുന്ന ദിവസം ചാക്കോപ്പിള്ളയും പതിവിലും കൂടുതൽ ജോലിക്കാരും എത്തിയിട്ടുണ്ട്. മുടിക്കെട്ടിയ ആകാശം. കാർമേഘം കണ്ടാൽ ഉടൻതന്നെ കോരിച്ചൊരിയുന്ന മഴ ഉണ്ടാകും എന്ന് എല്ലാവർക്കും തോന്നി. വാർക്കപ്പണി മറ്റൊരു ദിവസത്തേക്കു മാറ്റാമെന്നു വരെയും പലരും ഉപദേശിച്ചു. ഇങ്ങനെ എല്ലാവരും സംശയിച്ചു മാനത്തേക്കു നോക്കി നിൽക്കുമ്പോൾ ബാവാ ഇറങ്ങിവന്നു. “ചാക്കോപ്പിള്ളേ വാർത്തോളൂ, മഴ പെയ്യില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ബാവാ കസേരയിട്ട് മുറ്റത്തു വന്നിരിക്കുകയും ചെയ്തു. വാർക്കപ്പണിയെല്ലാം കഴിഞ്ഞു സിമന്റ് മിക്കവാറും സെറ്റായപ്പോൾ രാത്രി വൈകി മഴ പൊഴിഞ്ഞു. ഇതു വാർക്ക കൂടുതൽ ഉറയ്ക്കാൻ സഹായിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അന്ത്യവിശ്രമ രംഗം ദേവലോകത്തു തന്നെ എന്ന് ഉറപ്പായിരുന്നതിനാൽ ഒരു ദിവസം തന്റെ കബറിടം എവിടെയായിരിക്കണമെന്ന് ബാവാ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. പടിഞ്ഞാറേ വയലേലകളിൽ നിന്നു നിലയ്ക്കാതെ സദാ മന്ദാനിലൻ അടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാലാണ് കബറിന്റെ സ്ഥാനം നേരത്തെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നതെന്നും ബാവാ വ്യക്തമാക്കി.

ചാപ്പലിൽ ബാവാ യോടൊന്നിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥനയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിവ്യസാന്നിധ്യവും ഒരനുപമ ആധ്യാത്മികാനുഭൂതിയാണു തന്നിൽ ജനിച്ചതെന്നു യോയാക്കി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ബാവാ ആഗ്രഹിച്ചവിധം പണി തീർന്നപ്പോൾ സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക ചിഹ്നം ചാർത്തിയ ഒരു കനകമോതിരം യോയാക്കിക്കും ബാവാ സസന്തോഷം സമ്മാനിച്ചതായി ഒരു ഭിമുഖ സംഭാഷണത്തിൽ യോയാക്കി അറിയിച്ചു.

ദേവലോകത്തു നിന്നു കല്ലട ഡാമിൽ എത്തി കോടിക്കണക്കിനു രൂപയുടെ കോൺക്രക്റ്റ് എടുത്ത് കാര്യക്ഷമമായും ലാഭകരമായും പ്രവർത്തിക്കാൻ സാധിച്ചതും മറ്റും ബാവായുടെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടാണെന്നു തികഞ്ഞ സഭാ ഭക്തനായ യോയാക്കി പലവുരു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പറഞ്ഞ ദിവസത്തിനു മുമ്പ് അരമനപണി തീർത്തതിനാൽ തന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെയും പ്രത്യേക വാത്സല്യത്തിന്റെയും നന്ദിയുടെയും അടയാളമായി ചാക്കോപ്പിള്ളയ്ക്കു സഭാധ്യക്ഷനായ ബാവാ ഒരു സ്വർണ്ണമോതിരം നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചു. ആ മോതിരം ഒരു തങ്ക നിധി പോലെ ചാക്കോപ്പിള്ള സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം രണ്ടര പവൻ വരുന്ന ആ മോതിരം ഇപ്പോൾ സൂക്ഷിക്കുന്നത് താനാണെന്നു സ്വപുത്രനും കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളജിന്റെയും ആശുപത്രിയുടെയും എല്ലാമായ ജോയി പി. ജേക്കബ് എന്നെ ഒരിക്കൽ അത് കാണിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

താൻ പണിത അരമനയോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ചാപ്പലിന്റെ വടക്കു വശത്തു നിത്യവും കാറ്റേറ്റ് കിടക്കുന്ന ബാവായുടെ കബർ കണ്ടു വലിയ സഭാസ്നേഹിയായ ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ ആത്മാവ് ആനന്ദാശ്രമങ്ങൾ പൊഴിക്കുന്നുണ്ടാവും.

എന്റെ ഔദ്യോഗിക ജോലികളുടെ ഭാഗമായും അല്ലാതെയും ഞാനും അക്കാലത്തു ദേവലോകത്ത് പലപ്പോഴും പോകുമായിരുന്നു. യോയാക്കിയുമായി പരിചയപ്പെടുന്നതിനും സംസാരിക്കുന്നതിനും ഒട്ടധികം അവസരങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. തന്നിമിത്തം അദ്ദേഹം എന്റെ ഒരു യുവ സുഹൃത്തായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ദേവലോകം പണി കഴിഞ്ഞു കല്ലട ഡാമിന്റെ ചുമതല വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ഒരു ദിവസം കോലഞ്ചേരിക്കു പോകുന്നവഴി യോയാക്കി കുടുംബസഹിതം മാങ്ങാനത്തുള്ള എന്റെ വസതിയിൽ വരികയും സൗഹൃദം പുതുക്കി സന്തോഷം അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. മനുഷ്യദൃഷ്ടിയിൽ നിർഭാഗ്യമെന്നു പറയട്ടെ, ദൈവം സ്നേഹിച്ച യോയാക്കിയെ ദൈവം നേരത്തെ വിളിച്ചു. ദീർഘനാൾ ജീവിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും ജീവിതകാലത്ത് അദ്ദേഹം തന്നെ ഏല്പിച്ച ചുമതലകൾ നിറപടിയായി നിറവേറ്റിയശേഷമാണ് നല്ലവനും ഉത്തമനുമായ ആ ദൈവദാസൻ കടന്നുപോയതെന്നുള്ള ചിന്ത അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും സുഹൃത്തുക്കൾക്കും മറ്റും ഒരു വലിയ അളവിൽ ആശ്വാസം പകരാതിരിക്കില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

എന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ അവതരികയിൽ കോലഞ്ചേരി ആശുപത്രി മുൻ ഡയറക്ടർ പ്രശസ്തനായ ഡോ. കെ. സി. മാമ്മനും ആസ്വാദനത്തിൽ, അന്തരിച്ച ജോസഫ് മാർ പക്കോമിയോസ് തിരുമേനിയും, അനുസ്മരണയിൽ രോഗചികിത്സാ സേവന ചക്രവാളത്തിലെ ഒരു വെള്ളിനക്ഷത്രമായി ഇന്നും ശോഭിക്കുന്ന ഡോ. പോൾ പുത്തൂരാനും തങ്ങൾ ഏറ്റവും അധികം അടുത്തിടപെട്ടിട്ടുള്ള ചാക്കോപ്പിള്ളച്ചേട്ടന്റെ ഗുണഗണങ്ങൾ എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് പുസ്തകത്തിന്റെ മാറ്റു വർദ്ധിപ്പിച്ചതിൽ ഞാൻ അതീവ സന്തുഷ്ടനാണ്. ചേട്ടനെപ്പോലെ അന്യജീവനുകി സ്വജീവിതം ധന്യമാക്കുന്നവരുടെ എണ്ണം സഭയിലും സമൂഹത്തിലും കൂടുതൽ ഉണ്ടാകട്ടെ എന്ന പ്രാർത്ഥനയാണ് എനിക്കുള്ളത്. ചേട്ടന്റെ പുത്രനായ ജോയി പി. ജേക്കബ് സമർപ്പണബുദ്ധ്യ പിതാവിന്റെ പാതയിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ട് ഇരട്ടശക്തിയോടെ ആശുപത്രിയെ മികച്ച മെഡിക്കൽ കോളജ് ആശുപത്രിയാക്കുന്നതിൽ നിർണ്ണായക പങ്കു വഹിച്ചു. ഇന്നും അദ്ദേഹം ആശുപത്രിയുടെയും മെഡിക്കൽ കോളജിന്റെയും ആണിക്കല്ലായി തുടരുന്നതു ചാക്കോപ്പിള്ളച്ചേട്ടന്റെ സേവനസക്തിയുടെ അന്യൂനമായ തുടർച്ചയാണ്.

ചാക്കോപ്പിള്ളയെപ്പോലെ തന്നെ പ്രശസ്തനായ സഹോദരൻ പി. എം. പൈലിപ്പിള്ള ഒരേസമയം ഒന്നാംകിട കോൺട്രാക്ടർ, പൊതുസമ്മതനായ പുതൂക്കാ പഞ്ചായത്തു പ്രസിഡന്റ്, ആകാശഗംഗാ തുല്യമായ മുവാറ്റുപുഴ ആറിലെ ജലം കൃഷി വഴി കോലഞ്ചേരിയിൽ എത്തിച്ച “ഭഗീരഥൻ”, കോൺഗ്രസ് പാർട്ടി നേതാവ്, കോലഞ്ചേരിയിലെ എല്ലാ പൊതു സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും അത്താണി, സഭാനേതാവ് മുതലായ നിലകളിൽ വലിയ സേവനങ്ങൾ കാഴ്ച വച്ചശേഷമാണ് അടുത്തകാലത്ത് അന്തരിച്ചത്.

ആശുപത്രി

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഈലോക ജീവിതകാലത്ത് അദ്ദേഹം നന്മ ചെയ്തുകൊണ്ട് ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു എന്നു നാം വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നു വായിച്ചറിയുന്നു. ആ നന്മപ്രവൃത്തികളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നായിരുന്നു രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുക എന്നത്. സഭ ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിന്റെ പിൻതുടർച്ചയാകയാൽ ആതുര ശുശ്രൂഷയും സഭയുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട ജോലികളിൽ പെടുന്നു. തന്നിമിത്തം ആ രംഗത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ക്രിസ്തീയ സാക്ഷ്യമെന്ന നിലയിൽ സഭയുടെ ചുമതലകൾ മാത്രമാണ്. അത് നിറവേറ്റുമ്പോൾ പ്രത്യേക പ്രശംസയ്ക്കു കാര്യമൊന്നുമില്ല.

മലങ്കരസഭ ആതുര ശുശ്രൂഷാരംഗത്തു ചുമതല നിറവേറ്റാതെ മറ്റു ചില പാഴ്വേലകളിൽ സമയവും പണവും ചെലവഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലാണ് രോഗശുശ്രൂഷാ രംഗത്തെ പറ്റി കാര്യമായി ചിന്തിച്ചതും ഏതാനും ആശുപത്രികൾക്കു രൂപം നൽകിയതും. അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് കോലഞ്ചേരി മലങ്കര മെഡിക്കൽ മിഷൻ ആശുപത്രി.

അൻപത്തിഒന്ന് ഏക്കർ സ്ഥലത്തു വളർന്നു പന്തലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വലിയ സേവന സാമ്രാജ്യമായ കോലഞ്ചേരി ആശുപത്രിയുടെ രണ്ടു ദശാബ്ദക്കാലത്തെ ചരിത്രം ഏതൊരു സന്ദർശകനെയും അത്ഭുതാഹ്ലാദങ്ങളാൽ രോമഹർഷമണിയിക്കും.

സമുദായക്കേസ് സംബന്ധിച്ച 1958-ലെ സുപ്രീംകോടതി വിധിയെ തുടർന്നു മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ പരിപൂർണ്ണ സമാധാനം കൈവന്നതിനാൽ സഭ വകയായി ഒരു മെഡിക്കൽമിഷൻ ഉണ്ടാകണമെന്നും അതിന്റെ ചുമതലയിൽ ഒരു വൻകിട ആശുപത്രി ആരംഭിക്കണമെന്നും പരിശുദ്ധ ബസ്സേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവായുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്ന മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലും മറ്റ് ഉന്നത തലങ്ങളിലും തീരുമാനം ഉണ്ടായി. അതിനു മുമ്പ് കോട്ടയം എം.ഡി. സെമിനാരിയിൽ നടന്ന ഹീലിംഗ് റാലി ഇതിനാവശ്യമായ പശ്ചാത്തലവും സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു. ഇതിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച പ്രധാന വ്യക്തി ഡോ. ചാക്കോ ജോർജായിരുന്നു.

ആശുപത്രി എവിടെ സ്ഥാപിക്കണമെന്ന പ്രശ്നം സഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ ആലോചനയ്ക്കു വന്നപ്പോൾ കോലഞ്ചേരിയിൽ വേണ

മെന്നും അതിനുവേണ്ടി പത്തേക്കർ സ്ഥലം സൗജന്യമായി സഭയ്ക്കു നൽകാമെന്നും അന്നു കമ്മിറ്റി മെമ്പറായിരുന്ന എം. ചാക്കോപ്പിള്ള പ്രസ്താവിച്ചു. തുടർന്ന് ആ നിർദ്ദേശം അംഗീകരിച്ചു കമ്മിറ്റി തീരുമാനമെടുത്തു.

അതീവ സന്തുഷ്ടനായ ചാക്കോപ്പിള്ള അത്യുത്സാഹത്തോടെ കർമ്മരംഗത്തു ചാടി. കോലഞ്ചേരി-കണ്ടനാട് പള്ളികളുടെയും നാട്ടുകാരുടെയും സഹകരണത്തോടെ 1963, 64 വർഷങ്ങളിൽ കോലഞ്ചേരിയിൽ ആശുപത്രിക്കായി 40 ഏക്കർ സ്ഥലം ഏർപ്പാടു ചെയ്യുകയും സഭയ്ക്കുവേണ്ടി അന്നത്തെ സഭാ സെക്രട്ടറി പി. സി. ഏബ്രഹാമിന്റെ പേരിൽ സ്ഥലം എഴുതിക്കൊടുക്കുകയുമാണുണ്ടായത്.

എന്നാൽ നിർഭാഗ്യമെന്നു പറയട്ടെ, ആശുപത്രിയുടെ നിയന്ത്രണം, ഭരണഘടന മുതലായവയെ ചൊല്ലിയുള്ള ചില തർക്കവിതർക്കങ്ങൾ മൂലം രണ്ടു വർഷം ഒന്നും ചെയ്യാനാവാതെ കടന്നുപോയി. നിയന്ത്രണം ആഗ്രഹിച്ചവർ നിഷ്ക്രിയരും നിസ്സഹായരുമായി. പലരെയും നിരാശ ബാധിച്ചു. പക്ഷേ ആശുപത്രി സ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ടി ഇറങ്ങിത്തിരിച്ച ചാക്കോപ്പിള്ളയുണ്ടോ പിന്മാറുന്നു. തർക്കം തുടർന്നതിനാൽ ആശുപത്രി ആരംഭിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഒരു സൊസൈറ്റി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കുകയും അതിന്റെ ഫലമായി ട്രഷറർ ചെറിയ പത്രോസിന്റെ പേരിൽ സ്ഥലം തിരിച്ചു വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. തിരുകൊച്ചി സാഹിത്യ ശാസ്ത്രീയ ധർമ്മസ്ഥാപന രജിസ്ട്രേഷൻ ആക്ടിനു വിധേയമായി പരിശുദ്ധ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ അംഗീകാരത്തോടു കൂടി പ. കാതോലിക്കാബാവാ സ്ഥിരം പ്രസിഡന്റും രക്ഷാധികാരിയുമായി ഒരു ഭരണഘടന ഉണ്ടാക്കി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. ആശുപത്രി പ്രവർത്തനങ്ങൾ ത്വരിതപ്പെടുത്താൻ സി. എം. തോമസച്ചനെ ഓർഗനൈസിംഗ് സെക്രട്ടറിയായും നിയമിച്ചു.

പ്രശല്ഭ ഡോക്ടർമാരായ ചാക്കോ ജോർജ്ജ്, പി. കോശി, ജോസഫ് കുര്യൻ, പി. എം. പൗലോസ്, സി. കെ. ഇറപ്പൻ എന്നിവരുടെ ഉപദേശാനുസരണം സി. സി. ജോൺ, കെ. സി. ചാക്കോ എന്നീ സമൂഹനത എൻജിനീയർമാരാണ് ആശുപത്രിയുടെ പ്ലാനും എസ്റ്റിമേറ്റും തയ്യാറാക്കിയത്.

സഭാസമാധാനത്തെ തുടർന്ന് ഇരു കൂട്ടർക്കും സ്വീകാര്യനായ ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ മലങ്കരയിലെ നാലാമത്തെ കാതോലിക്കായായി വാഴിക്കുന്ന സുന്നഹദോസിൽ അധ്യക്ഷത വഹിക്കുന്നതിനു 1964-ൽ മലങ്കരയിലെത്തിയ പരിശുദ്ധ ഇഗ്നാത്യോസ് യാക്കൂബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായാണ് മാർ ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാബാവായുടെ സ്മാരകമായി ആരംഭിച്ച ആശുപത്രിക്ക് അടിക്കല്പിട്ടത്.

തൽസംബന്ധമായി അന്നു നടന്ന ചടങ്ങിന്റെ റിപ്പോർട്ട് ചുവടെ ചേർക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രകാശം പകർന്ന് അവരിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദേശം പ്രചരിപ്പിക്കാൻ ആതുര ശുശ്രൂഷ ഉപയുക്തമാകണമെന്നു പ. ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ സ്മാരകമായി ഓർത്തഡോക്സ് മെഡിക്കൽ മിഷന്റെ അഭിമുഖ്യത്തിൽ, കോലഞ്ചേരിയിൽ നിർമ്മിക്കുന്ന മെഡിക്കൽ മിഷൻ കേന്ദ്ര ആശുപത്രിയുടെ ശിലാസ്ഥാപനം നിർവഹിച്ചുകൊണ്ട് തിരുമേനി പ്രസംഗിക്കുകയായിരുന്നു. സമ്മേളനത്തിൽ പ. ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. പി. എസ്. സി. മെമ്പർ എൻ. പി. വറുഗീസ് സ്വാഗതം പറഞ്ഞു. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്കു ഇപ്രകാരം തുടർന്നു. ഭാവിയിൽ രൂപം പ്രാപിക്കാൻ പോകുന്ന ഒരു വലിയ സ്ഥാപനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ശില സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ നാം അത്യന്തം സന്തുഷ്ടനാണ്. മെഡിക്കൽ മിഷന്റെ ഈ തുടക്കം സഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു സുപ്രധാന സംഭവമാണ്. പൊതുവെ സഭയിൽ എല്ലാം രംഗങ്ങളിലും ഇതുപോലെയുള്ള കർമ്മ പരിപാടികൾ ആവശ്യമാണ്. യേശുക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കാൻ ആജ്ഞാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബൈബിളിൽ രോഗികളെ തെലം പുശി ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനു നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിശ്വാസത്തോടുകൂടിയ പ്രാർത്ഥന രോഗികളെ രോഗ വിമുക്തരാക്കാതിരിക്കില്ല. ആത്മീകവും ശാരീരികവുമായ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഇതിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ തന്റെ പിൻഗാമികളെ രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതലയും ഭരമേൽപ്പിച്ചു. വൈദികർക്കും അന്യരായ ക്ഷാർക്കും സഭയിലും പുറത്തും ശുശ്രൂഷ നടത്താനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും ആശുപത്രിപോലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ അന്യരായ ക്ഷാർക്ക് കൂടുതൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ സൗകര്യമുള്ള സ്ഥലമാണെന്നും പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്കു ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

സഭയിൽ ഭിന്നിപ്പിന്റേതായ 50 വർഷം കഴിഞ്ഞു പോയി. ഈ കാലം കൊണ്ട് മറ്റു സമുദായങ്ങൾ വളരെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചു. നാമാകട്ടെ ഇക്കാലത്തിൽ പിന്നോക്കം പോകുകയാണുണ്ടായത്.

സമാധാനത്തിന്റെ ഈ ദിവസം കാണണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചിട്ടു കാണാതെ വളരെപേർ കടന്നുപോയി. ഇപ്പോൾ സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന സമാധാനപരമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ സഭയുടെ നിർമ്മാണപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അതിശീഘ്രം മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മെഡിക്കൽ മിഷൻ അതിനുള്ള മഹത്തായ ഒരു പ്രാരംഭമായിരിക്കട്ടെയെന്നു പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്കു ആശംസിച്ചു. പ. കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്കു ചെമ്പൻ പ്രസംഗത്തിൽ ആദിമ പിതാക്കന്മാർ ഓരോ പള്ളിക്കും സ്വന്ത

മായ ആതുരപ്രായങ്ങൾ വേണമെന്ന അഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു എന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. മലങ്കരസഭയുടെ സുഖക്കേടു ചികിത്സിച്ചു ഭേദപ്പെടുത്താൻ അന്ത്യോക്യയിൽ നിന്നു പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മലങ്കരയിൽ എത്തിയിരിക്കുകയാണെന്നും ഇന്നത്തെ നിലയിൽ മുന്നോട്ടുപോയാൽ ശാരീരികവും ആത്മീയവുമായ അഭിവൃദ്ധി നമുക്കു ദൈവകൃപയാൽ ലഭ്യമാകുമെന്നും തിരുമേനി പറഞ്ഞു.

സഭകളുടെ ലോക കൗൺസിൽ സെക്രട്ടറിമാരിൽ ഒരാളായ റവ. ഡോ. പോൾ വറുഗീസ് ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ സഭയുടെ ഐശ്വര്യം അത്മായക്കാരിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നു പറഞ്ഞു. നേതൃത്വ സാധ്യതയുള്ള അത്മായക്കാർ ഇത്ര സുലഭമായുള്ള നാട് മറ്റൊരിടത്തുമില്ല. ഗ്രൂപ്പ് ഭരണത്തിന്റെ ഒരു കാലഘട്ടമാണിത്. അതുകൊണ്ടു സഭയിലും ഇതിനായുള്ള ഒരു ഗ്രൂപ്പ് ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നാം സഭയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങൾ സേവനത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം ആയിരിക്കട്ടെ. ക്രിസ്തുമത സംഹിത പ്രചരിപ്പിക്കേണ്ടതു പ്രവൃത്തി മുഖേനയായിരിക്കണമെന്നു വെല്ലുർ മെഡിക്കൽ കോളജ് പ്രിൻസിപ്പാൾ ഡോ. ജേക്കബ് ചാണ്ടി പറഞ്ഞു. അനതിവിദ്യുര ഭാവിയിൽ സേവനത്തിന്റെ പ്രതീകവും ബാവാ തിരുമേനിയുടെ സ്മാരകവുമായി ഒരു മെഡിക്കൽ കോളജ് കോലഞ്ചേരിയിൽ പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കട്ടെ എന്നദ്ദേഹം ആശംസിച്ചു. വെല്ലുർ മെഡിക്കൽ കോളജ് പ്രൊഫ. ഡോ. പി. കോശിയും പ്രസംഗിച്ചു. കല്ലിട്ടെങ്കിലും ഭരണഘടനാപ്രശ്നം പൊന്തിവന്നതിനാൽ 1966 ഒക്ടോബർ അഞ്ചിനാണു കുറ്റിക്കാടും ഉണ്ടക്കല്ലും നിറഞ്ഞ സ്ഥലം നിർപ്പാക്കുന്ന ജോലി ആരംഭിച്ചത്. തുടർന്നു ആശുപത്രികെട്ടിട നിർമ്മാണം സംബന്ധിച്ച് ഒരു തീവ്രശ്രമം തന്നെ നടത്തി. ഒരു രൂപ, അഞ്ചു രൂപ കളക്ഷൻ, 250 രൂപയുടെ ജനറൽ ബോഡി മെമ്പർഷിപ്പ്, 5000 രൂപയുടെ ഗവേണിംഗ് ബോഡി മെമ്പർഷിപ്പ്, 10000 രൂപയുടെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് മെമ്പർഷിപ്പ്, ബെഡ് ഡൊണേഷൻ, റൂം ഡൊണേഷൻ, വാർഡ് ഡൊണേഷൻ എന്നിങ്ങനെ സമൂഹത്തിന്റെ എല്ലാ തലങ്ങളിലുമുള്ളവർക്കു ആശുപത്രിയുടെ പിരിവിൽ സഹകരിക്കത്തക്ക ധനശേഖരണ സംവിധാനം തയ്യാറാക്കി പിരിവു തുടങ്ങി.

സമയബന്ധിത പരിപാടിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആശുപത്രി സ്ഥാപനത്തിനു വിശ്രമരഹിതമായി എല്ലാവരും പ്രവർത്തിച്ചു. 1970 ആയപ്പോഴേക്കും പ്രധാന കെട്ടിടത്തിന്റെ പണി തീർന്നു.

ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ പ്രത്യേക അഭ്യർത്ഥനയനുസരിച്ചു 1970 ജൂൺ 25-ാം തീയതി മലങ്കരസഭാ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ആശുപത്രികെട്ടിടത്തിൽ സമ്മേളിക്കുകയും കെട്ടിടം പണിയിലും മറ്റു ക്രമീകരണങ്ങളിലും തികഞ്ഞ സംതൃപ്തി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

സഭകളുടെ ലോകകൗൺസിലിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക പ്രോഗ്രാം അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആശുപത്രിയിലെ കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ട് പാവപ്പെട്ടവരുടെ കുടിലുകളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ആശുപത്രിയുമായി ചെന്നു സൗജന്യ ചികിത്സ നടത്തിവരുന്നു. നാടിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ സഞ്ചരിക്കുന്ന ചികിത്സാകേന്ദ്രങ്ങൾ ആരംഭിച്ചതിനാൽ ആശുപത്രിയുടെ പ്രവർത്തനരംഗം വിശാലമായി.

ആശുപത്രിക്ക് സഭകളുടെ ലോകകൗൺസിലിൽ നിന്നു ധനസഹായം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ ഉടമസ്ഥാവകാശം സഭയ്ക്കായിരിക്കണം. അതനുസരിച്ച് 1970-ൽ ആശുപത്രിവക 51 ഏക്കർ സ്ഥലവും കെട്ടിടങ്ങളും സഭയ്ക്കുവേണ്ടി പ. ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ പേരിൽ എഴുതിക്കൊടുത്തു. തുടർന്ന് 1970 സെപ്റ്റംബർ 14-നു സ്ത്രീബാപെരുന്നാളിൽ മിഷൻ ആശുപത്രിയുടെ കുദാശ പ. ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവ, മറ്റ് മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെയും ഒട്ടധികം വൈദികരുടെയും സഹകരണത്തിൽ നിർവഹിച്ചു. നാനാജാതി മതസ്ഥരുടെങ്ങിയ ധാരാളം പ്രശസ്ത വ്യക്തികൾ ചടങ്ങിൽ സംബന്ധിച്ചു.

മെഡിക്കൽ മിഷൻ സെക്രട്ടറി എം. ചാക്കോപ്പിള്ള സഭയ്ക്കുവേണ്ടി ആശുപത്രിയുടെ താക്കോൽ പ. ബാവായ്ക്കു സമർപ്പിക്കുകയും പ. ബാവ അതു മെഡിക്കൽ മിഷനുവേണ്ടി ആശുപത്രി ഡയറക്ടർ ഡോ. കെ. സി. മാമ്മനെ ഏല്പിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്.

ഫാ. സി. എം. തോമസ് ആശുപത്രി സംബന്ധിച്ച വിവരണം നൽകി. കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിന്റെ പൗലൂസ് മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിച്ചു.

ആശുപത്രിയോടനുബന്ധിച്ചുള്ള സെന്റ് മേരീസ് ചാപ്പലിന്റെ കുദാശാ കർമ്മവും നിർവഹിച്ചു. തോമ്മാ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ്, യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ്, പീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും ചടങ്ങുകളിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു.

പിറ്റേദിവസം മുതൽ ആശുപത്രിയിൽ വെല്ലുരിൽ നിന്നുള്ള പ്രശസ്ത ഡോക്ടർമാരായ പി. കോശി, കെ. സി. മാമ്മൻ എന്നിവരും ഡോ. ജോൺ വെട്ടത്ത്, ഡോ. മിസ്സിസ് ഏബ്രഹാം, ഡോ. മേരി ഈപ്പൻ, ഡോ. എൽ. വി. ഗ്രേസി എന്നിവരും രോഗികളെ പരിശോധിച്ചു വന്നു.

ആശുപത്രിയുടെ ഡയറക്ടർ ആരായിരിക്കണം എന്ന പ്രശ്നം ആദ്യം ആശുപത്രി കമ്മിറ്റി പരിഗണിച്ചു. പല പേരുകളും വന്നു. ഡോ. കെ. മാമ്മന്റെ പേരു നിർദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഫിസിക്കൽ മെഡിസിൻ പീഡി

യാട്രീഷനാണെന്നും ചിലർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. പക്ഷേ പ്രശസ്തമായ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഉടമയും കെ. എം. ചെറിയാന്റെ പുത്രനും വെല്ലുരിലേ സേവനചരിത്രവുമുള്ള ഡോ. കെ. സി. മാമ്മനെയല്ലാതെ മറ്റൊരാളെ ഉന്നതമായ ഈ സ്ഥാനത്തേക്കു നിർദ്ദേശിക്കാൻ കമ്മിറ്റിക്കു ഏകകണ്ഠമായി കഴിഞ്ഞില്ലെന്നുള്ളതാണ് സത്യം. തങ്ങളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ് എത്രമാത്രം ശരിയായിരുന്നു എന്നു കാലം തെളിയിച്ചു. കോലഞ്ചേരി ആശുപത്രിയുടെ ആരംഭം മുതൽ രണ്ടു ദശാബ്ദക്കാലം ആശുപത്രിയുടെ ബഹുമുഖ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി സെക്രട്ടറി എം. ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ വലംകൈയായി പ്രവർത്തിച്ച ഡയറക്ടർ ഡോ. കെ. സി. മാമ്മന്റെ സൗജന്യസേവനം അതുല്യവും വിലമതിക്കാനാവാത്തതുമാണ്. ഡയറക്ടർ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുക്കുമ്പോൾ ഒന്നു രണ്ടുവർഷം കഴിഞ്ഞു വെല്ലുരിലേക്കു തിരിച്ചു പോകാമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹവും ഡോക്ടറായ ഭാര്യ അന്നമ്മയും (കുഞ്ഞുത്തമ്മയും) ചിന്തിച്ചത്. പക്ഷേ കോലഞ്ചേരിക്കാർ അവരെ വിടാതെ പിടിച്ചുനിർത്തി. ഇത്രമാത്രം സമർപ്പണബോധവും പ്രായത്തിനതീതമായ പക്വതയും കുലീന സ്വഭാവവുമുള്ള ഒരു സമൂഹനത ഡോക്ടറെ ലഭിച്ചതു തങ്ങളുടെ ഭാഗ്യമെന്ന ചിന്തയാണ് ആശുപത്രി കമ്മിറ്റിക്കുള്ളത്. ഡോ. കെ. സി. മാമ്മൻ കോലഞ്ചേരിയിൽ ഡയറക്ടറായി തുടരണമെന്നുള്ള തങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം കമ്മിറ്റിക്കാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവായ കെ. എം. ചെറിയാനെ അറിയിച്ചപ്പോൾ 'ബാപ്പുവിന് അതാണിഷ്ടമെങ്കിൽ എനിക്കു സന്തോഷമേയുള്ളൂ' എന്നത്രെ മറുപടി നൽകിയത്.

ആശുപത്രിയിലേക്കു ഡോക്ടർമാരെയും മറ്റു സ്റ്റാഫിനേയും തെരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ എടുത്തുചാട്ടമോ മറ്റു പരിഗണകളോ കൂടാതെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവർ സ്ഥാപനത്തിനു യോജിച്ചവരാണോ എന്ന ചിന്ത ഡയറക്ടറെ പ്രധാനമായും ഭരിക്കുമായിരുന്നു. ഏതാനും ദിവസത്തെ ആലോചനകൾക്കു ശേഷമായിരിക്കും നിയമന ഉത്തരവ് സെക്രട്ടറി വഴി നൽകപ്പെടുക.

അതുപോലെ നയപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ സ്വാഭിപ്രായം നടപ്പാക്കാൻ ഒരിക്കലും അദ്ദേഹം വ്യഗ്രത കാണിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണു വസ്തുത. കൂട്ടായ പ്രവർത്തനത്തിൽ സ്ഥാന ചിന്തയെന്നു ഇത്രമാത്രം യോജിച്ചുപോയ ഒരു സമൂഹനത ഡോക്ടറെ ആശുപത്രി ഡയറക്ടറായി ലഭിച്ചതുകൊണ്ടാണു ചാക്കോപ്പിള്ളയ്ക്കു ഈ രംഗത്തു വൻ കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതെന്നു പി. എം. പൈലിപ്പിള്ളയും ജോയി ജേക്കബും പ്രത്യേകം അനുസ്മരിപ്പിച്ചു.

പ്രവർത്തനം തുടങ്ങുമ്പോൾ 100 കിടക്ക മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നത്. ഒന്നര ദശാബ്ദം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആശുപത്രിയിൽ കിടക്കകളുടെ എണ്ണം

475 ആയി വർദ്ധിച്ചു. ആരംഭം മുതൽ 1987 ജൂൺ 21-നു മരിക്കുന്നതു വരെ ആശുപത്രി സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന എം. ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ രണ്ടു ദശാബ്ദത്തെ സേവനം ആശുപത്രിയുടെ വളർച്ചയുമായി അഭേദ്യമാം വിധം കെട്ടുപിണഞ്ഞാണു കിടക്കുന്നത്. രാവിലെ ഏഴിനു മുമ്പ് ചാക്കോപ്പിള്ള ആശുപത്രിയിൽ എത്തിയിരിക്കും. ആദ്യം ചെല്ലുക കൺസ്ട്രക്ഷൻ സെറ്റിലാണ്. ആശുപത്രിയും അതോടനുബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാ കെട്ടിടങ്ങളും അദ്ദേഹം തന്നെ നേരിട്ടു പണികഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നും ഓർക്കണം. അന്നു മൂന്നര ലക്ഷത്തോളം ചതുരശ്രയടി സ്ഥലം ആശുപത്രി കൂണ്ട്. നിർമ്മാണ പ്രവർത്തന രംഗത്തു ആവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയശേഷം എട്ടു മണിക്കൂ സന്തം ഓഫീസിൽ സെക്രട്ടറി എത്തും. തുടർന്ന് ആശുപത്രിയുടെ വിവിധ കാര്യങ്ങളിൽ സെക്രട്ടറി എന്ന നിലയിലുള്ള ജോലി ആരംഭിക്കുന്നു. പല തസ്തികകളിലേക്ക് അപേക്ഷിച്ചവരുടെ ഇന്റർവ്യൂ മിക്ക ദിവസങ്ങളിലും ഉണ്ടാവും. ഡയറക്ടറും അതതു വകുപ്പുമേധാവിയും സെക്രട്ടറിയും കൂടിയായിരിക്കും ഇന്റർവ്യൂ നടത്തുന്നത്. അവരുടെ ശുപാർശയെ മുൻനിറുത്തി നിയമനം സംബന്ധിച്ച ഓർഡർ കൊടുക്കുന്നതു സെക്രട്ടറിയുടെ ചുമതലയാണ്.

അഞ്ഞൂറ് ജോലിക്കാരുള്ള ആശുപത്രിയിൽ മിക്ക ദിവസങ്ങളിലും ഇന്റർവ്യൂ ഉണ്ടായിരിക്കും. ആശുപത്രിയുടെ നയപരമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും മറ്റും ഡയറക്ടറും സെക്രട്ടറിയും തമ്മിൽ എല്ലാ ദിവസവും രാവിലെ ചർച്ച ചെയ്യും. അതു കഴിഞ്ഞാൽ വൗച്ചറും ചെക്കും പരിശോധിച്ചു ഒപ്പിടും. ആശുപത്രിയെ സംബന്ധിച്ച ഏറ്റവും ചെറിയ ചെലവുകളും സെക്രട്ടറി അംഗീകരിക്കാതെയും അറിയാതെയും പോകുകയില്ല. ആശുപത്രിയുടെ പണം നേരിട്ട് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന സ്വഭാവം അദ്ദേഹത്തിന് ഇല്ലായിരുന്നു. അത് ബാങ്ക് വഴിയും കാഷ്യർ മുഖേനയുമായിരുന്നു.

അതിഥികളെ സ്വീകരിക്കുവാനും ബഹുമാനിക്കാനും സൽക്കരിക്കാനും ചാക്കോപ്പിള്ളയ്ക്ക് ഒരു പ്രത്യേക കഴിവു തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. എത്ര തിരക്കുപിടിച്ച ദിവസമായിരുന്നാലും അതിഥികളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹം സമയം കണ്ടെത്തി വന്നു. ഒരു കപ്പു ചായയെങ്കിലും നൽകാതെ ഒരതിഥിയേയും അദ്ദേഹം തിരിച്ചയച്ചിട്ടില്ല. സഭകളുടെ ലോകകൗൺസിലുമായുള്ള ബന്ധത്തെ തുടർന്ന് ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നു പല സഭാനേതാക്കന്മാരും മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും കൂടെ കൂടെ ആശുപത്രി സന്ദർശിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അവരുടെയെല്ലാം പ്രശംസയും അഭിനന്ദനവും ആർജ്ജിക്കത്തക്കവിധം അതിഥികളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിലും സൽക്കരിക്കുന്നതിലും ചാക്കോപ്പിള്ള കാണിച്ചിട്ടുള്ള ശുഷ്കാന്തി അതിഥികൾക്കും ആശുപത്രി അധികൃതർക്കും വിസ്മരി

ക്കാനാവാത്തവിധത്തിലുള്ളതാണ്. ചായസൽക്കാരത്തിനുവേണ്ടി പ്രതിമാസം ആയിരത്തോളം രൂപ അദ്ദേഹം ചെലവഴിച്ചിരുന്നു എന്നറിയുമ്പോൾ അതിഥികളുടെ എണ്ണം ഉറപ്പിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ.

ആശുപത്രിയ്ക്കുവേണ്ടി സ്വന്തം കാർ നിറച്ചു പെട്രോൾ അടിച്ചു ഓടിച്ചിട്ടുള്ള ദൂരത്തിനു കണക്കൊന്നുമില്ല. ഡോക്ടർമാരെ അന്വേഷിക്കുന്നതിനും മറ്റും വെല്ലുർ, മദ്രാസ്, തിരുവനന്തപുരം, കോട്ടയം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ കാർ ഓടിയതിന്റെ ചെലവൊന്നും ആശുപത്രിയ്ക്കു വഹിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടില്ല. സെക്രട്ടറിയുടെ യാത്രചെലവ് എന്ന പേരിൽ ഒരു അക്കൗണ്ടും ആശുപത്രിയിലില്ല. ആശുപത്രിയിലെ ആദ്യത്തെ ചാപ്ളെയിനായിരുന്ന ഫാ. സി. എം. തോമസ് അധികമാരും അറിയാതെ പാത്രീയർക്കീസിൽ നിന്നു മേല്പട്ടസ്ഥാനം ഏൽക്കാൻ ഡമാസ്ക്കസിലേക്കു പോകുമ്പോൾ ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ കാറുപയോഗിച്ചാണ് ബാംഗ്ലൂർ വിമാനത്താവളം വരെ യാത്രചെയ്തത്. സഭകളുടെ ലോക കൗൺസിലിന്റെ സഹായം വൈകിയപ്പോൾ വികസനം സംബന്ധിച്ച പണികൾ മുടങ്ങാതിരിക്കാൻ ചാക്കോപ്പിള്ള സ്വന്തം കൈയിൽ നിന്നു പണം എടുത്തു ചെലവഴിക്കുമായിരുന്നു. സഹായം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ എന്തു ചെയ്യുമെന്നു ഡയറക്ടർ ഡോ. കെ. സി. മാമ്മൻ ഒരിക്കൽ ആരാഞ്ഞപ്പോൾ 'ഡോക്ടറെ, അതെല്ലാം കിട്ടും. എനിക്കുറപ്പുണ്ട്.' അദ്ദേഹം മറുപടി നൽകി. ഇങ്ങനെ പലപ്പോഴായി മൊത്തം പത്തു ലക്ഷം രൂപയോളം സ്വന്തം കൈയിൽ നിന്നു അദ്ദേഹം അഡ്വാൻസ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പണികൾ തീരാറായപ്പോൾ സഭകളുടെ ലോക കൗൺസിലിൽ നിന്നുള്ള സഹായവും ലഭിച്ചു.

ഈ സഹായം ലഭിക്കുന്നതിനു സഭകളുടെ ലോക കൗൺസിലിന്റെ കേന്ദ്രമായ ജനീവയിൽ അന്നുണ്ടായിരുന്ന മുൻ വെല്ലുരാശുപത്രി ഡയറക്ടർ ഡോ. ജേക്കബ് ചാണ്ടിയും വളരെയധികം താൽപര്യം എടുത്തിരുന്നു എന്ന കാര്യം പലർക്കും അജ്ഞാതമായിരിക്കും.

ആശുപത്രിയിൽ എത്തുന്ന രോഗികൾക്കും അവരുടെ ബന്ധുക്കൾക്കും എന്തെങ്കിലും പരാതികൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവയെല്ലാം ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ അടുത്തായിരിക്കും എത്തുക. അവ കൈകാര്യം ചെയ്തു പരാതിക്കാരെ സമാശ്വസിപ്പിച്ച് സ്നേഹിതരാക്കി മാറ്റുന്നതിനു അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ജോലിക്കാരുടെ പ്രശ്നങ്ങളിലും സ്ഥാപനത്തിനു ക്ഷീണം വരാത്തവിധം തൃപ്തികരമായ തീരുമാനം പെട്ടെന്നു കൈക്കൊള്ളുമായിരുന്നു.

ബില്ലിൽ കുറവു ചെയ്യണമെന്നു പറഞ്ഞു അർഹരായ ആരെങ്കിലും വന്നാൽ ഡോക്ടർമാർ എഴുതുന്ന ബില്ലിൽ കുറവു ചെയ്യുകയില്ല.

അതിനു പകരം പലപ്പോഴും തികയാതെ വരുന്ന തുക അവർക്ക് അദ്ദേഹം പോക്കറ്റിൽ നിന്നു ആരും അറിയാതെ നൽകും.

ഔട്ട്പേഷ്യന്റ് വിഭാഗത്തിൽ നിന്നു ഡോക്ടർമാർ ഉച്ചയ്ക്കു പോയ ശേഷമേ ചാക്കോപ്പിള്ള വീട്ടിൽ ചെന്ന് ഉറങ്ങു കഴിക്കുകയുള്ളൂ. ഉറങ്ങു കഴിഞ്ഞു അധികമൊന്നും വിശ്രമിക്കാതെ മടങ്ങും. അതിനുശേഷവും കൺസ്ട്രക്ഷൻ സൈറ്റിൽ പോയി വെയിലും മഴയും കണക്കാക്കാതെ പരിശോധിക്കുകയും വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ ബന്ധപ്പെട്ടവർക്കു നൽകുകയും ചെയ്യും. 1983-ൽ നഴ്സുമാർക്കുള്ള വമ്പിച്ച ഹോസ്റ്റൽ കെട്ടിടത്തിന്റെ പണി നടക്കുമ്പോൾ കെട്ടിടത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയും സൗകര്യങ്ങളും മെഡിക്കൽ ചെക്കപ്പിനു എത്തിയിരുന്ന എന്തെ സൈറ്റിൽ കൊണ്ടുനടന്നു കാണിച്ചു വിശദീകരിച്ചത് ഇന്നലെ നടന്ന സംഭവം പോലെ ഓർക്കുന്നു.

പശ്ചിമ ജർമ്മനിയിലെ സെൻട്രൽ ഏജൻസി ഫോർ ഡവലപ്പ്മെന്റ് എയ്ഡ് (ഇ. സെഡ്. ഇ.) എന്ന സംഘടനയുടെ സഹായത്തോടെയാണ് നഴ്സിംഗ് സ്റ്റുഡന്റ്സ് ഹോസ്റ്റൽ നിർമ്മിച്ചത്. ഡോ. ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ശ്രമഫലമായി 36 ലക്ഷം രൂപ ഈ സംഘടനയിൽ നിന്നു ലഭിച്ചു. ഹോസ്റ്റലിന്റെ പണി എത്ര കാലം കൊണ്ടു തീരും എന്നതു സംബന്ധിച്ച് ഒരു സമയബന്ധിത ചാർട്ടും പ്ലാനും മറ്റും ഇ. സെഡ്. ഇ. ക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. ചേട്ടന്റെ പ്രത്യേക ഉത്സാഹം കൊണ്ട് ഹോസ്റ്റലിന്റെ പണി ചാർട്ടനുസരിച്ച് കൃത്യ സമയത്തു തന്നെ തീർന്നു. ഡോ. ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് ആയിടയ്ക്ക് ജർമ്മനിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ ഇ. സെഡ്. ഇ. ഓഫീസ് സന്ദർശിച്ചു. അപ്പോൾ ഹോസ്റ്റലിന്റെ പണിയുടെ ഘട്ടം ഘട്ടമായുള്ള പുരോഗതി കമ്പ്യൂട്ടറിൽ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും പണിപൂർത്തിയാക്കിയ ചാക്കോപ്പിള്ളയെ അവർ ഹാർദ്ദമായി അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ ധനസഹായം ലഭിക്കുന്ന ഒട്ടധികം സ്ഥാപനങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ ഉണ്ടെങ്കിലും ഇത്രമാത്രം കൃത്യമായും ഭംഗിയായും പൂർണ്ണമായും മറ്റാരും പണി പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടില്ലെന്നും സഹായം നൽകിയ സംഘടന അറിയിച്ചപ്പോൾ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സന്തോഷം വർണ്ണനാതീതമായിരുന്നു. ആശുപത്രി ജനറൽബോഡി, ഭരണസമിതി, എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റി, മറ്റു കമ്മിറ്റികൾ എന്നിവയുടെ യോഗങ്ങൾ യഥാസമയം വിളിച്ചു കൂട്ടുകയും അവയുടെ മിനിറ്റ്സ് വ്യക്തമായും ഭംഗിയായും എഴുതി സൂക്ഷിക്കുകയും വായിച്ചു പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു. അജൻഡയിലെ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി മുൻകൂട്ടി ബന്ധപ്പെട്ടവരുമായി ആലോചിച്ചു യോഗങ്ങളിൽ പറയേണ്ട കാര്യങ്ങൾ സെക്രട്ടറി നേരത്തെ തയ്യാറാക്കിയിരിക്കും. തന്നിമിത്തം ചാക്കോപ്പിള്ള പറയുന്ന

അഭിപ്രായങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലാതെ എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചു വന്നു. ഭൂരിപക്ഷപ്രകാരം തീരുമാനം എടുക്കേണ്ട ആവശ്യവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എല്ലാം ഐകകണ്ഠേന അംഗീകരിക്കും. കാര്യങ്ങൾ സുഗമമായി പുരോഗമിക്കുകയും ചെയ്യും.

ആശുപത്രി കമ്മിറ്റിയിൽ മലങ്കരസഭയിലെ ഇരുവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവരും ഉണ്ട്. പക്ഷേ, കക്ഷിക്കാര്യമൊന്നും ഭരണസമിതിയിൽ വരികയില്ല; വരുത്തുകയുമില്ല. അതിനുള്ള മുഖ്യ കാരണക്കാരനും ചാക്കോപ്പിള്ള തന്നെയാണ്. സഭയിലെ കഴമ്പില്ലാത്ത അഭിപ്രായ ഭിന്നതകൾ ആശുപത്രിയുടെ നടത്തിപ്പിനെ ബാധിക്കാൻ ഇടയായാൽ അതു നാടിനും ജനങ്ങൾക്കും തീരാനഷ്ടമാകും എന്ന ചിന്തയാണ് സെക്രട്ടറിക്കുണ്ടായിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലപാട് തികച്ചും ശരിയാണെന്നു രണ്ട് ദശാബ്ദക്കാലത്തെ ചരിത്രം അർത്ഥശങ്കയ്ക്കിടയില്ലാതെ തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇന്ത്യൻ പ്രസിഡന്റായിരുന്ന വി. വി. ഗിരി 1972 ഫെബ്രുവരി മൂന്നിനു ആശുപത്രിയുടെ കമ്മ്യൂണിറ്റി വിഭാഗം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തതും ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ പ്രത്യേക ഉത്സാഹവും പരിശ്രമവും മൂലമാണെന്നും എടുത്തു പറയേണ്ടതുണ്ട്. ആശുപത്രിയുടെ ഹൃദയഭാഗത്താണ് ഒരു ലക്ഷത്തിൽ പരം രൂപ ചെലവാക്കി ചാപ്പൽ പണിതീരികുന്നത്. ആരംഭം മുതൽ ഒരു ചാപ്ളെയിൻ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്നു. ഫാ. സി. എം. തോമസായിരുന്നു ആദ്യത്തെ ചാപ്ളെയിൻ. പിന്നീട് ഫാ. കെ. കെ. മാത്യൂസ് (മാത്യൂസ് മാർ ബർണബാസ്) സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. തുടർന്ന് ഫാ. ജോണി ജോർജ്ജ്, ഫാ. റ്റി. വി. ആൻഡ്രൂസ്, ഫാ. .... തുടങ്ങിയവർ ചാപ്ളെയിൻ ആയി അഭിനന്ദനീയമായി സേവനം ചെയ്തു. ചാപ്പലിലെ ആരാധന, ആധ്യാത്മിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവയിലും ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ കണ്ണു എത്തിയിരുന്നു. പ്രഭാത-മധ്യാഹ്ന-സായാഹ്ന പ്രാർത്ഥനകളും പ്രസംഗങ്ങളും എല്ലാ വാർഡുകളിലും മുറികളിലും കേൾക്കത്തക്ക ഉച്ചഭാഷിണി സൗകര്യങ്ങൾ സജ്ജീകരിച്ചിട്ടുള്ളത് രോഗികൾക്കും ബന്ധുക്കൾക്കും സുഖാശ്വാസദായകമാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അനേകായിരം രോഗികൾക്ക് അനുദിനം അത്യാധുനിക ചികിത്സ നൽകിവരുന്ന കോലഞ്ചേരി ആശുപത്രിയിൽ എല്ലാ ആധുനിക സൗകര്യങ്ങളുമുള്ള ഏതാനും പ്രത്യേക വാർഡുകളും ഉണ്ട്. ആദ്യം ആരംഭിച്ചതാണ് കെ. എം. ചെറിയാൻ വാർഡ്. ഇതിന്റെ ആരംഭം യാദൃച്ഛികമാണ്. കെ. എം. ചെറിയാന്റെ മരണശേഷം ഒരു ദിവസം പുത്രൻ ഡോ. കെ. സി. മാമ്മനും ഭാര്യയും കൂടി പിതാവിന്റെ ഒരു പഴയ ഡയറി നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു പ്രത്യേക കുറിപ്പു കണ്ടു.

കോട്ടയം ജില്ലാക്കോടതിയുടെ പിൻഭാഗത്തു തനിക്കുള്ള പുരയിടം വിറ്റു കിട്ടുന്ന പണം സ്വന്തം ആവശ്യത്തിന് എടുക്കരുതെന്നും ഏതെങ്കിലും ധർമ്മസ്ഥാപന പ്രവർത്തനത്തിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കണമെന്നു മായിരുന്നു ഡയറിക്കുറിപ്പിന്റെ സാരം. തന്റെ മരണശേഷം സ്മാരകം നിർമ്മിക്കരുതെന്നും പുത്രനോട് കെ. എം. ചെറിയാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു.

പ്രസ്തുത സ്ഥലം വിറ്റു ഒരു ലക്ഷം രൂപ കിട്ടിയപ്പോൾ ഇതെപ്പറ്റി ചാക്കോപ്പിള്ളയോടു ഡോ. കെ. സി. മാമ്മൻ പറഞ്ഞു. പണം തന്നെ ഏല്പിക്കണെന്നും വേണ്ടതുപോലെ ചെയ്യാമെന്നും ചാക്കോപ്പിള്ള മറുപടി നൽകി. ആ പണം കൊണ്ടാണ് കെ. എം. ചെറിയാൻ വാർഡ് ആരംഭിച്ചത്. ആ വാർഡ് നിർമ്മിക്കാൻ അന്ന് രണ്ടേകാൽ ലക്ഷം രൂപ ചെലവായി. ബാക്കി വേണ്ടി വന്ന പണം മനോരമയിൽ നിന്നു കെ. എം. മാത്യു സംഭാവന ചെയ്തു. തങ്ങൾ കോലഞ്ചേരിയിലുള്ള കാലത്തോളം കെ. എം. ചെറിയാൻ വാർഡിന്റെ വാടകയിൽ നിന്നു വർഷംതോറും 10000 രൂപ പാവപ്പെട്ടവരുടെ സൗജന്യ ചികിത്സയ്ക്കു ഉപയോഗിക്കണമെന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥ ഡോ. കെ. സി. മാമ്മൻ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നത് ചാക്കോപ്പിള്ള അന്യൂനം പാലിച്ചുകൊണ്ടാണിരുന്നത്. ഇന്നും ആ വ്യവസ്ഥ പ്രാബല്യത്തിലുണ്ട്.

ഇങ്ങനെ ഒരു സ്മാരക വാർഡ് വന്നാൽ കഴിവുള്ള മറ്റു ചിലരും ഈ മാതൃക സ്വീകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുമെന്നുള്ള ദുരവീക്ഷണമായിരുന്നു ചേട്ടന്റേത്. തുടർന്ന് നെച്ചുപ്പാടം സി. യു. വർക്കി വാർഡും പടിഞ്ഞാറേക്കര വാർഡും മറ്റും ഉണ്ടായപ്പോൾ ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ കടന്നുചിന്തിക്കാനുള്ള കഴിവ് ഒരിക്കൽ കൂടി വ്യക്തമായി. എൻ. വാർഡിന്റെ ഉദ്ഘാടനം മുൻ മുഖ്യമന്ത്രി സി. അച്യുതമേനോൻ നിർവഹിച്ചു. പി. വാർഡിന്റെ ഉദ്ഘാടനം 18-8-72 ൽ കെ. എം. ചെറിയാനാണ് നിർവഹിച്ചത്. അന്ന് അദ്ദേഹം ചെയ്ത അതിശ്രദ്ധേയമായ പ്രസംഗത്തിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

“ഇന്നത്തെ ഈ ചടങ്ങിൽ ഇവിടെ വന്നു സംബന്ധിക്കുന്നതിന് ഇടയായതിൽ എനിക്ക് അനല്പമായ ചാരിതാർത്ഥ്യമുണ്ട്. സേവനത്തിന്റെ പ്രതീകമായി, ഈ നാടിനൊരു അനുഗ്രഹമായി, ഗ്രാമീണ പശ്ചാത്തലഭംഗിയുടെ എല്ലാ സത്തയും ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് പരിലസിക്കുന്ന പരിപാവനമായ ഈ ആതുരശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രത്തിന്റെ വികസനത്തിൽ പുതിയൊരു നാഴികക്കല്ല് നാം സ്ഥാപിക്കുകയാണ്. മഹത്തായ ഈ യജ്ഞത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാൻ കഴിഞ്ഞത് ഒരു മഹാഭാഗ്യമായിത്തന്നെ ഞാൻ കരുതുന്നു.

എന്റെ ദേഹാസ്വാസ്ഥ്യത്തെ പരിഗണിച്ച് പൊതു ചടങ്ങുകളിലൊന്നും

തന്നെ ഞാൻ ഇപ്പോൾ സാധാരണയായി പങ്കെടുക്കാറില്ല. എങ്കിലും കോട്ടയത്തു സ്ഥിരതാമസക്കാരനായ ഞാൻ, കോട്ടയത്തും ചുറ്റുപാടുമുള്ള ചടങ്ങുകളിൽ, ഉറ്റസുഹൃത്തുക്കളുടെ നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വമായ അഭ്യർത്ഥനയെ മാനിച്ചു മാത്രം ചിലപ്പോഴൊക്കെ വൈമനസ്യത്തോടെയെങ്കിലും പങ്കെടുക്കാനുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുതയും ഈ അവസരത്തിൽ മറച്ചുവയ്ക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

ചില പ്രത്യേക പരിതസ്ഥിതി കൊണ്ടു മാത്രമാണ് ഈ പരിപാടിയിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ ഞാൻ ഒരുമ്പെട്ടത്. ഏതായാലും എല്ലാ സൗകര്യങ്ങൾക്കും കൃപകൾക്കുമായി ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ ആദ്യമായി ഈ അവസരം പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ ഞാൻ വിനിയോഗിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ മിഷൻ ആശുപത്രിയെ സംബന്ധിച്ചു പറയുമ്പോൾ ഒന്നു രണ്ടു പ്രത്യേകതകൾ എന്റെ സ്മരണ മണ്ഡലത്തിൽ ഉയർന്നുവരുന്നത് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ ആശുപത്രിയും ഇതിനോട് ചേർന്ന കെട്ടിടങ്ങളും ഒരു മഹാസംഭവം തന്നെയാണ്. ഇവിടത്തെ സാധാരണക്കാരായ ആളുകളുടെ അത്യുൽസാഹത്തിലും സഹകരണത്തിലും ദൈവികമായ യോജിപ്പിലും അടിസ്ഥാനമിട്ട് പടുത്തുയർത്തിയ മനോഹരങ്ങളായ കെട്ടിടങ്ങളും മറ്റുമാണ് ഈ ആശുപത്രിയ്ക്കുള്ളതെന്ന് ഒട്ടും അതിശയോക്തി കൂടാതെ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ എനിക്ക് സാധിക്കും.

ഏതു സ്ഥാപനത്തിന്റെയും വിജയരഹസ്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് അതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സാധാരണക്കാരായ എല്ലാ ആളുകളുടെയും സഹകരണത്തിന്റെയും യോജിപ്പിന്റെയും ആത്മാവിലാണ്. വിജയവൈജയന്തി പാറിപ്പറപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ അതിന്റെയൊക്കെ പിൻപിൽ ഈ രഹസ്യം ഉണ്ടെന്ന് നമുക്ക് നിസ്സംശയം കാണാൻ സാധിക്കും. ഞാനീ പറയുന്ന സഹകരണം അഥവാ യോജിപ്പ് എന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനം തന്നെയാണെന്നുള്ളതാണ് മറ്റൊരു യാഥാർത്ഥ്യം.

ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് മഹത്തായ സംരംഭങ്ങൾ വ്യക്തിപരമായി ഒറ്റയ്ക്കൊറ്റയ്ക്ക് ചെയ്യുന്നതിൽ അർത്ഥമുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ അത് ആത്യന്തികമായി വിജയിക്കാനും പ്രയാസമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഐക്യമത്യത്തോടുകൂടി പലർ ചേർന്ന് പൊതുനന്മയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കും സംരംഭങ്ങൾക്കും ഇന്ന് നല്ല സ്ഥാനമാണുള്ളത്. പക്ഷേ, അവിടെയൊക്കെ കാണാൻ സാധി

ക്കുന്ന ഒരു വലിയ വൈകല്യം ഇതാണ്. ആദ്യമൊക്കെ നല്ല ഉഷാറായി, ഒറ്റക്കെട്ടായി അത്യുത്സാഹത്തോടുകൂടെ കാര്യങ്ങൾ തുടങ്ങും. പക്ഷേ, കാലം അധികം വൈകാതെ തന്നെ ഏതൊരു കാര്യത്തിനുവേണ്ടി ഒറ്റക്കെട്ടായി നിന്നു പ്രവർത്തിച്ചുവോ, ആ ആളുകൾതന്നെ അന്യോന്യം അഭിപ്രായവ്യത്യാസമായി, വഴക്കായി, വക്കാണമായി, ആകെ അന്തഃ ഛിദ്രമായി. ഒടുവിൽ പ്രസ്ഥാനം തന്നെ ചരിന്നടിനമായി തകർന്നു തരിപ്പണമായിപ്പോകുന്ന ഒരു അവസ്ഥാ വിശേഷമാണ് സാധാരണയായി പല പ്രസ്ഥാനങ്ങളോടും ബന്ധപ്പെട്ട് നാം കാണാറുള്ളത്. സ്ഥാപനങ്ങളിലും, സഭകളിലും രാജ്യത്തെ പൊതുവായും നാം കണ്ടുവരുന്ന ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷമാണിത്. നമുക്ക് മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ആരംഭശൂരത്വമെ ഉള്ളല്ലോ. സഹകരണത്തെ നിഹനിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള അഹങ്കാരത്തിൽ നിന്ന് ഉടലെടുക്കുന്ന ഛിദ്രമനസ്ഥിതി നമ്മുടെ സഭയിലുള്ളതു പോലെ മറ്റേങ്ങും ഉണ്ടോ എന്നും എനിക്ക് സംശയമാണ്. ലോകത്തെങ്ങും മനുഷ്യനെ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അകറ്റുന്നതിനുവേണ്ടി പിശാചുവിതയ്ക്കുന്ന വിത്താണിതെന്നുള്ളതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിലുള്ള ഈ സ്ഥാപനം ഇപ്പോൾ വളരെ ഭംഗിയായി പ്രവർത്തിച്ചുപോരുകയാണ്. ഇവിടുത്തെ ഡോക്ടർമാരും, നഴ്സുമാരും, ജോലിക്കാരും ഇതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവരും തന്നെ വളരെ യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നു കാണുന്നതു വാസ്തവത്തിൽ സന്തോഷകരം തന്നെയാണ്. ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞ ദുഷ്യത്തിന് വശംവദരാകാതെ എല്ലാവരും കരുതലോടെ പ്രവർത്തിച്ചാൽ ജനലക്ഷങ്ങൾക്ക് അനുഗ്രഹങ്ങൾ ചൊരിയുന്ന ഒരു സ്വർഗ്ഗീയ ശക്തിയായി ഇതു പരിണമിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ യാതൊരു സംശയത്തിനും വകയില്ല.

ഈ ആശുപത്രി തുടങ്ങിയിട്ട് ഇപ്പോൾ രണ്ടു വർഷമായിരിക്കുകയാണ്. ഇതിന്റെ പുരോഗതി അത്ഭുതകരമാണ്. അങ്ങനെ അനുദിനം അഭിവൃദ്ധിയിലേക്ക് കുതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ആതുരകേന്ദ്രത്തിൽ നിന്ന്, സൗഹൃദത്തിന്റെ ആത്മാവ് എന്നെങ്കിലും അല്പമെങ്കിലും കുറയാൻ ഇടയായാൽ അന്ന് ഇവിടെ തിരിച്ചടിയുടെ ആരംഭം കുറിയ്ക്കുമെന്ന് പറയുന്നെങ്കിൽ അതിൽ നിങ്ങൾ എന്നോടു ക്ഷമിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കട്ടെ. അനേകനാളത്തെ പൊതുപ്രവർത്തന പരിചയത്തിൽ നിന്ന് ഒരു വാസ്തവം ഞാൻ പറയുന്നു എന്നേയുള്ളൂ. അങ്ങനെ ഉണ്ടാകാതിരിക്കട്ടെയെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, അതിനെതിരായി ജാഗ്രതയോടെ വർത്തിക്കാൻ ഇതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവരെയും സ്നേഹത്തോടെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

വളരെ ചുരുങ്ങിയ കാലം കൊണ്ട് കോലഞ്ചേരി നിവാസികളുടെയെ

നല്ല, കേരളീയരായ എല്ലാ ആളുകളുടെയും പ്രത്യാശാകേന്ദ്രമായി ഈ സ്ഥാപനം തീർന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. നല്ല മനോഹരമായ കെട്ടിടങ്ങൾ ഈ ആശുപത്രിക്കുണ്ട്. അതതു വിഷയങ്ങളിൽ അങ്ങേയറ്റത്തെ പ്രാവീണ്യമുള്ള അതിവിദഗ്ധരായ ഡോക്ടറന്മാരാണ് ഇവിടെയുള്ളത്. സേവനതൃഷ്ണയോടെ മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്ന നഴ്സുമാരും കമ്പൗണ്ടർമാരും മറ്റാശുപത്രി ജോലിക്കാരും ഈ കേന്ദ്രത്തിന് മുതൽക്കൂട്ടാണ്. കൂടാതെ ഇതിന്റെ പുറകിൽ നിന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഉദാരമനസ്കരായ ഇന്നാട്ടുകാരും പ്രത്യേകം അഭിനന്ദനം അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. അവരെ യെല്ലാം ഒന്നു കൂടി അഭിനന്ദിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഒരു വാക്ക് പറയുവാനും ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഒരു വിധത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ അടുത്തടുത്ത് ഇത്രയധികം ആശുപത്രികൾ ഉള്ള ഒരു സംസ്ഥാനം കേരളത്തെപ്പോലെ ഇന്ത്യയിൽ മറ്റൊരിടത്തും കാണുകയില്ലെന്ന് എനിക്ക് ധൈര്യമായി പറയുവാൻ സാധിക്കും. പ്രത്യേകിച്ച് ആലുവാ മുതൽ എറണാകുളം വരെയുള്ള പ്രദേശത്ത് വളരെ കൂടുതൽ ആശുപത്രികൾ ഉണ്ടെന്ന് നമുക്ക് കാണുവാൻ കഴിയുമല്ലോ. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു പരിതസ്ഥിതിയിൽ ഈ സ്ഥലത്തുള്ള ഓരോ ആശുപത്രിയും വിജയിക്കണമെങ്കിൽ അതതിന്റെ തനതായ പ്രത്യേകതകൾ സംഭാവന ചെയ്തേ മതിയാവൂ. അങ്ങനെയുണ്ടെങ്കിലേ ഓരോ സ്ഥാപനത്തിനും ആളുകളുടെയിടയിൽ നിലനില്പുണ്ടാകുകയുള്ളൂ. പ്രയോജനപ്രദമാകുകയുള്ളൂ. ആ ഒരു നില വെച്ച് ഈ ആശുപത്രിയോട് ബന്ധപ്പെടുത്തി എനിക്ക് സൂചിപ്പിക്കുവാനുള്ളത് ഇവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട സ്നേഹമനസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചാണ്. സേവനവും സ്നേഹവും കോലഞ്ചേരി ആശുപത്രിയുടെ മുദ്രാവാക്യം പോലെ തന്നെ ചിരസ്ഥായിയായ ഒരു പ്രത്യേകതയായും തീർന്നേ മതിയാവൂ. ഈ ആശുപത്രിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം പൂർണ്ണമായും മനുഷ്യസേവനമാണല്ലോ. ഏതു രംഗത്തും എല്ലാവരും സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, സേവനം യഥാർത്ഥ സേവനമാകണമെങ്കിൽ അത് ക്രിസ്തീയമായ സ്നേഹത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കണം. ഡോക്ടർമാർ, ഇവിടെ വരുന്ന രോഗികളുടെ രോഗം സുഖപ്പെടുത്തി വിടുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം സേവനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സാധിച്ചു എന്നു പറയാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ജോലി നിർവ്വഹിച്ചു എന്ന കൃതകൃത്യത ഉണ്ടായെന്നുവരാം. പക്ഷേ, മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിലുള്ളത്ര സ്നേഹത്തിന്റെ അമൂല്യവും അന്യാഭ്യുദ്യവും അപാരവുമായ ശക്തിവിശേഷം കൂടി ഇവിടെ വരുന്ന രോഗികളിൽ സംക്രമിപ്പിച്ച് അവരെ സന്തുഷ്ടരാക്കി, പുതുസൃഷ്ടികളാക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയെടുത്തെങ്കിൽ മാത്രമേ ഉദ്ദിഷ്ട ഫലസിദ്ധി ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. ഇവിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഡോക്ടറന്മാരും നേഴ്സു

മാരും അടക്കമുള്ള എല്ലാവരിലും അങ്ങനെയുള്ള ഒരു മാനസിക വീക്ഷണം രോഗശുശ്രൂഷാവേളയിൽ ഓരോ രോഗിയോടും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് അഭ്യർത്ഥിക്കുവാനുള്ളത്. രോഗികൾ വെറും രോഗികൾ മാത്രമല്ല, അവർ നമ്മെപ്പോലെ തന്നെ, ആത്മാവും ഹൃദയവും വേദനയും എല്ലാ ഉള്ള സമസ്യഷ്ടങ്ങളാണ്. രോഗം അവരെ അവശരാക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു. ഒരു രോഗിയെ, ഇത്രാമം നമ്പർ ബെഡ് ആയി മാത്രം കണക്കാക്കിയാൽ പോരാ. അങ്ങനെ കണക്കാക്കിയാൽ രോഗിക്ക് രോഗശാന്തി പ്രദാനം ചെയ്തതെച്ചാൽപോലും അതിൽ ആത്മിക നൽവരം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, കേവലം മനുഷ്യത്വം പോലും കാണുമൊ എന്ന് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു.

രോഗികളുടെ വേദനയും ദുരിതങ്ങളും ക്ലേശങ്ങളും കണ്ടു കണ്ട് വളരെയാകുമ്പോൾ ഭിഷഗ്വരന്മാരുടെയും മറ്റും മനസ്സ് നാടൻഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ 'തഴമ്പിച്ചു' പോയാൽ ഇതിൽ നമുക്കവരെ കുറ്റം പറയാനാവാമൊ? എന്നാൽ എത്ര കണ്ടാലും അതുണ്ടാകാതെ അതിനെ അതിജീവിക്കുന്നതിലാണ് വിജയം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ഒരാശുപത്രിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിജയരഹസ്യങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒന്നാണിത്. മേൽപറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള വ്യക്തിപരമായ പരിചരണവും ശുശ്രൂഷയും, ശ്രദ്ധയും ലഭിക്കുന്ന ഒരാശുപത്രിയുടെ, സേവനം കോലഞ്ചേരിക്കു മാത്രമല്ല, സഭയ്ക്കും രാജ്യത്തിനു തന്നെയും ഒരു നേട്ടമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ലല്ലോ.

മനുഷ്യനും മനുഷ്യനും തമ്മിലും, സമുദായങ്ങളും സമുദായങ്ങളും, രാഷ്ട്രങ്ങളും രാഷ്ട്രങ്ങളും തമ്മിലും ആത്മാർത്ഥമായ സ്നേഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ ലോകത്തിൽ വിപുലമായ തോതിൽ സാമൂഹ്യനീതി നടപ്പിലാക്കാൻ സാദ്ധ്യമാവുകയുള്ളൂ.

ദൈവം മനുഷ്യനു നൽകിയിട്ടുള്ള പത്തു കല്പനകളിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് 'നിന്റെ അയൽക്കാരനെ നിന്നെപ്പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്കുക' എന്നുള്ളതാണ്. സ്നേഹത്തിന് അതീതമായ ഒരു മത തത്വവും ഇല്ലതന്നെ. മനുഷ്യരുടെയും ദുരിതന്മാരുടെയും ഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചാൽ പോലും സ്നേഹമില്ലെങ്കിൽ ഒന്നുമില്ലെന്നാണ് വിശുദ്ധ ബൈബിൾ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. കഠിനമായ വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നാലും തനിക്കുള്ളതെല്ലാം സാധ്യങ്ങൾക്ക് അന്നദാനം ചെയ്താലും സ്നേഹമില്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രയോജനവുമില്ലെന്നാണ് വി. പൗലോസ് അപ്പോസ്തോലൻ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. എല്ലാ സദൃശ്യങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനം സ്നേഹമാണെന്ന് ഇതിൽ നിന്നു നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. എന്നാൽ ആധുനിക ലോകത്തിൽ മനുഷ്യന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായതും അതേസമയം ആർക്കും

ഒട്ടും തൊട്ടുതെച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ ഏക കാര്യം ഈ സ്നേഹമാണെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്.

ഇൻഡ്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യ രജതജൂബിലി സമാഘോഷിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ തന്നെ ഇവിടെ പുതിയ ഒരു 'വാർഡ്' ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യാനിടയായത് എല്ലാംകൊണ്ടും സമുചിതമായിട്ടുണ്ട്. സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിക്കു ശേഷം ഭാരതത്തിലെ ചികിത്സാസൗകര്യങ്ങൾ വളരെയേറെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇതര രാജ്യങ്ങളിൽ ഈ രംഗത്തെ പുരോഗതിയുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ നാം ഈ മണ്ഡലത്തിൽ എത്രയോ പിന്നിലാണെന്ന് കാണാം. പാശ്ചാത്യനാടുകളിൽ നൂറു പേർക്ക് ഒരു ബെഡ് വീതമുള്ളപ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽ രണ്ടായിരം പേർക്ക് ഒരു ബെഡേ ഉള്ളു എന്നതാണ് വാസ്തവം. ഇവിടെ കൂടുതൽ ചികിത്സാസൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഇതിൽ നിന്ന് ബോധ്യമാകുമല്ലോ. ഗവൺമെന്റിന് ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്ത രംഗത്തെ വിടവ് പൊതുജനങ്ങൾ സ്വകാര്യ മേഖലയിലും സഭയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും മറ്റും ചെയ്തു നികത്തുന്നത് ആശാവഹമാണ്. ഈ സ്ഥാപനത്തിന് വേണ്ട പരിലാഭനകൾ നൽകി സംരക്ഷിച്ചുപോരുന്ന കോലഞ്ചേരി നിവാസികളോടും ഇതിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ സഹകരിച്ചിട്ടുള്ള മാന്യ വ്യക്തികളോടും വിശിഷ്ടാ ഇതിന്റെ നെടുംതുണും, താങ്ങും തണലുമായി നിലകൊള്ളുന്ന ശ്രീ. എം. ചാക്കോപ്പിള്ള തുടങ്ങിയ സഹൃദയന്മാരോടും ഉള്ള അനുഭവദനങ്ങൾ അറിയിക്കുവാനും ഞാൻ ഈ അവസരം വിനിയോഗിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ഈ നൽസംരംഭത്തിന് എല്ലാവിധ മംഗളങ്ങളും നേർന്നുകൊണ്ടും എല്ലാവർക്കും ഒരിക്കൽ കൂടി നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ടും ഞാൻ ഈ വാർഡിന്റെ ഉദ്ഘാടന കർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

അവസാനം പുതിയ ഓപ്പറേഷൻ വാർഡ് നിർമ്മാണം വന്നപ്പോൾ ആരെങ്കിലും പണി ഏറ്റെടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു ചേട്ടൻ ആരാഞ്ഞു. ആരും മുന്നോട്ടു വരുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ പെരുമ്പിള്ളിൽ മാത്യുവിന്റെയും ഭാര്യ അന്നമ്മയുടെയും സ്ഥാരകമായി പ്രസ്തുത വാർഡ് നിർമ്മിക്കാൻ ചാക്കോപ്പിള്ളയും പൈലിപ്പിള്ളയും മുന്നോട്ടുവരികയും ഓപ്പറേഷൻ തിയേറ്റർ പണിതുകൊടുക്കുകയുമാണുണ്ടായത്.

പ്രശസ്തമായ നിലയിൽ നടത്തുന്ന നഴ്സിംഗ് സ്കൂൾ, അത്യാധുനിക ജീവിത സൗകര്യങ്ങൾ ഉള്ള നഴ്സസ് ഹോസ്റ്റൽ എന്നിവയുടെ നിർമ്മാണത്തിലും ചാക്കോപ്പിള്ള അതീവ തല്പരനായിരുന്നു. വാർഡുകൾ പണിയുമ്പോൾ അതു സംബന്ധിച്ച ക്രമീകരണങ്ങളെപ്പറ്റി വെല്ലു

രിലെ നല്ല സേവന പാരമ്പര്യമുള്ള നഴ്സിംഗ് സുപ്രണ്ട് മറിയാമ്മ വറുഗീസുമായും ചർച്ചകൾ നടത്തിയിരുന്നു. എന്തെങ്കിലും മാറ്റം വരുത്തണമെന്നു നിർദ്ദേശിച്ചാൽ അവ സശ്രദ്ധം കേട്ടു ക്രമീകരിച്ചും വന്നു. ഏതു പരിപാടിയിലും വിളിച്ചാലും അതിൽ അദ്ദേഹം പങ്കെടുക്കും. അദ്ദേഹം ഇല്ലാതെ ഒരു പരിപാടിയും ആശുപത്രിയിലോ നഴ്സിംഗ് സ്കൂളിലോ നടന്നിട്ടില്ലെന്നാണു നഴ്സിംഗ് സുപ്രണ്ട് എന്നോട് ഒരഭിമുഖ സംഭാഷണ മധ്യേ പറഞ്ഞത്. അദ്ദേഹം രോഗകിടക്കയിൽ വെച്ചും വളരെ സ്നേഹത്തോടും കരുതലോടും കൂടിയേ പെരുമാറിയിട്ടുള്ളു എന്നും അവർ അനുസ്മരിച്ചു.

നുറ്റിയിരുപതു നഴ്സിംഗ് വിദ്യാർത്ഥിനികളും 110 നഴ്സിംഗ് സ്റ്റാഫും അന്ന് കോലഞ്ചേരി ആശുപത്രിയെ വിശ്രമം അറിയാത്ത ഒരു തേനീച്ചക്കൂട്ടുപോലെ സദാ പ്രവർത്തനനിരതമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനകം ആയിരക്കണക്കിന് പെൺകുട്ടികൾ നഴ്സിംഗ് പരിശീലനം കഴിഞ്ഞ് ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ രോഗികളുടെ വേദനകൾ ഒപ്പിയെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ലബോറട്ടറി ടെക്നീഷ്യൻ കോഴ്സും പലർക്കും സേവന രംഗങ്ങൾ തുറന്നു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഫാർമസി, ബില്ലിംഗ്, അക്കൗണ്ടിംഗ് തുടങ്ങിയ വിഭാഗങ്ങൾ എല്ലാത്തന്നെ കുറ്റമറ്റ രീതിയിൽ ആണ് പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നത്. ശുചീകരണ പ്രവർത്തകർ എല്ലാവരുടെയും അഭിനന്ദനം അർഹിക്കുന്നുണ്ട്.

മലങ്കര സഭാമന്ദിരങ്ങളുടെയും സേവനം മുഖമുദ്രയായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ചില രാജ്യാന്തര സംഘടനകളുടെയും സംയുക്ത സാമ്പത്തിക സഹകരണത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന ആശുപത്രി ഇതിനകം പഴയ വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏറ്റവും വലിയ ആതുരലയമെന്ന പ്രശസ്തിയും ആർജ്ജിച്ചിട്ടുണ്ട്. കോലഞ്ചേരിയുടെ മുഖച്ഛായ അക്ഷരത്തിലും അർത്ഥത്തിലും മാറ്റിക്കൊണ്ട് നാടിനും സ്ഥാപനത്തിനും ആഗോള ഭൂപടത്തിൽ സ്ഥാനം നേടിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ആശുപത്രിയിൽ ഇന്ന് 500-ൽപരം കിടക്കകൾ ഉണ്ട്. 17 ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകൾ കാര്യക്ഷമതയോടെ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. സേവനോത്സുകരും ഉദാരമതികളുമായ ആളുകളും സ്ഥാപനങ്ങളും കൈതുറന്നു സംഭാവന നൽകുകയും സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ വമ്പിച്ച സേവനകേന്ദ്രം ലക്ഷ്യം നിറവേറ്റുന്നത്. ഏകാഭിപ്രായത്തോടു നീങ്ങുന്ന ഭരണസമിതിയും സേവനലക്ഷ്യം വിസ്മരിക്കാത്ത സ്റ്റാഫും വിവിധ കമ്മിറ്റികളും സ്ഥാപനത്തിന്റെ പുരോഗതിയുടെ തൂണുകളാണ്. 1986-87-ൽ രണ്ടു കോടി പതിനൊന്ന് ലക്ഷം രൂപയുടെ ബജറ്റായിരുന്നു സ്ഥാപനം അംഗീകരിച്ചത്. 1986-ൽ ചെലവ് കഴിഞ്ഞ് നാലര ലക്ഷം രൂപ മിച്ചമുണ്ടാക്കാനും ആശുപത്രിക്ക് സാധിച്ചു. ആകെ വരുമാനം 158 ലക്ഷം രൂപയായിരുന്നു.

ഓരോ വർഷവും പുരോഗതിയുടെ പുത്തൻ പടവുകൾ ചവിട്ടാൻ ആശുപത്രിക്ക് കഴിയുന്നുണ്ട്. അത്യാധുനിക സജീകരണങ്ങളുള്ള തീയേറ്റർ കോംപ്ലക്സ് 1986-ൽ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത് വളർച്ചയുടെ മറ്റൊരു ഘട്ടമാണ്. മൊത്തം 12500 ചതുരശ്ര അടി വിസ്തീർണ്ണവും 8 മുറികളുമുള്ള ഈ തീയേറ്ററാണ് കേരളത്തിലെ സ്വകാര്യ ആശുപത്രികളിൽ ഉള്ളതിലേക്കും വലുത്. ഇത് മുഴുവൻ എയർകണ്ടീഷൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അൾട്രാ സൗണ്ട് തരംഗങ്ങൾ മുഖേന ശരീരത്തിന്റെ ഉൾഭാഗത്തുള്ള തകരാറുകളും അസുഖങ്ങളും നേരിട്ടുകണ്ട് മനസ്സിലാക്കി ചികിത്സ നിർണ്ണയിക്കാനുള്ള അൾട്രാസൗണ്ട് സ്കാനർ ഇവിടെ സജീകരിച്ചു. ഹൃദയം, കരൾ, ഗോൾബ്ബാഡർ, കിഡ്നി, രക്തയമനികൾ എന്നിവയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങളുടെ ചികിത്സയ്ക്ക് ഈ ഉപകരണം വളരെയധികം ഉപകരിക്കുന്നു. ഗർഭസ്ഥ ശിശുവിന്റെ കൃത്യമായ പ്രായം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനും വൈകല്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി ഗർഭാശയരോഗങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും ഫോട്ടോകൾ എടുക്കുന്നതിനും 6 ലക്ഷം രൂപ വിലയുള്ള സ്കാനർ സഹായിക്കുന്നു.

തലച്ചോറു സംബന്ധമായ ചികിത്സാരംഗത്തെ അത്യാധുനിക ഉപകരണങ്ങളിലൊന്നായ ഇലക്ട്രോ എൻസി ഫലോഗ്രഫി (ഇ. ഇ. ജി.) മൂലം അപസ്മാരം, തളർവാതം, ഓർമ്മക്കുറവ്, ചില മാനസിക അസുഖങ്ങൾ, തലയ്ക്ക് ഏൽക്കുന്ന ക്ഷതങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്കു പ്രതിവിധി നിശ്ചയിക്കാൻ നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കുന്നു. സ്വീഡനിലെ സീമെൻസ് കമ്പനി നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഇതിന് ഒരു ലക്ഷം രൂപയാണ് വില. ആമാശയം, അന്നനാളം, ചെറുകുടലിന്റെ ആദ്യഭാഗം എന്നിവയിലുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങളെ പറ്റി വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിനു സഹായിക്കുന്ന ഒരുപകരണമാണ് ഗാസ്ട്രോഡുവോഡിനൽ ഫൈബ്രോസ്കോപ്പ്. ജപ്പാനിലെ ഒളിമ്പസ് കമ്പനി നിർമ്മിച്ച ഇതിനും ഒരു ലക്ഷം രൂപ വില വരും.

എക്സറേ ഇമേജ് ഇന്റൻസിഫയർ, സ്പെഷൽ എക്സറേ പരിശോധനയ്ക്ക് വളരെ സഹായിക്കുന്നു. എക്സറേയ്ക്കു വിധേയമാകുന്ന ഭാഗങ്ങളുടെ ചിത്രം ടി.വി. സ്ക്രീനിലെന്നപോലെ കാണും. ഇതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ രോഗികൾക്കും ഡോക്ടർമാർക്കും ടെക്നീഷ്യന്മാർക്കും റേഡിയേഷൻ ഏൽക്കുന്നില്ല.

തലച്ചോറു സംബന്ധമായ രോഗങ്ങൾ കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ സഹായത്തോടെ കൃത്യമായും വ്യക്തമായും കണ്ടുപിടിച്ച് ചികിത്സിക്കുന്നതിന് പശ്ചിമ ജർമ്മനിയിൽ നിന്ന് വാങ്ങിയ കാറ്റ് സ്കാനറിന് (C A T = Computerised Axial Tomography) 35 ലക്ഷത്തിൽപരം രൂപ വിലയുള്ളതാണ്. വയനാട്

ജില്ലയിലെ കാര്യന്മാടി കണ്ണാശുപത്രിയും പ്രസ്തുത ജില്ലയിലെ വടക്കുണ്ട് ആദിവാസി കോളനിയും കോലഞ്ചേരി ആശുപത്രിയുടെ ചികിത്സാരംഗത്തെ രണ്ടു ദത്തു പുത്രികളാണ്.

കമ്മ്യൂണിറ്റി ഹെൽത്ത് സെന്റർ പ്രവർത്തനവും പ്രതിരോധ കുത്തിവയ്പ്പ്, സൗജന്യ നേത്രചികിത്സ എന്നിവയും ആശുപത്രിയുടെ ആരംഭം മുതലുള്ള സേവനരംഗങ്ങളിലെ തിളങ്ങുന്ന അദ്ധ്യായങ്ങളാണ്.

സർവ്വോപരി അന്ധരായ പെൺകുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന റീഹാബിലിറ്റേഷൻ സെന്റർ കൂരിരുട്ടിലെ ഒരു കൈത്തിരി തന്നെയാണ്. മുപ്പതിൽപ്പരം അന്ധരായ പെൺകുട്ടികളെ തൊഴിൽ പഠിപ്പിച്ച് പുനരധി വസിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ മുവായിരംപേരെ ചികിത്സിച്ചതിലും അഭികാമ്യമായ കാര്യമാണ്.

ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസമില്ലെങ്കിലും സേവനരംഗത്ത് ശോഭിക്കുന്ന ഒട്ടധികം യുവതികൾ ആശുപത്രിയുടെ ശുചീകരണ പ്രവർത്തനത്തിലും ഭക്ഷണ വിതരണത്തിലും വിലമതിക്കാനാവാത്ത സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. അവരുടെ സ്നേഹനിർഭരമായ പെരുമാറ്റം ഏതൊരു രോഗിക്കും സന്തോഷം പ്രധാനം ചെയ്യാതിരിക്കില്ല.

കഴിഞ്ഞ രണ്ടുമൂന്നു വർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ ഓപ്പറേഷൻ തീയേറ്ററിലെ വിലയേറിയ ഉപകരണങ്ങൾക്കും മറ്റുമായി ഒരു കോടി രൂപ വേണ്ടി വന്നു. ഇതു ബാങ്കിൽ നിന്നും വ്യക്തികളിൽ നിന്നും കടമെടുത്താണ് സാധിച്ചത്. ഇതിനുവേണ്ടി ഉത്സാഹിച്ചു കാര്യം സാധിച്ചത് ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ പ്രത്യേക ശ്രമംകൊണ്ടാണ്.

ഇപ്പോൾ ആശുപത്രി വളപ്പിൽ എസ്.ബി.ഐ. ബാങ്ക് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന രണ്ടുനില കെട്ടിടത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ നിലയാണ് ചാക്കോപ്പിള്ള ആശുപത്രിയിൽ പണിയിപ്പിച്ച അവസാനത്തെ ബിൽഡിംഗ്. 1986-ൽ ഈ കെട്ടിടത്തിലെ പതിനഞ്ചു മുറികൾ രോഗികളുടെയും ബന്ധുക്കളുടെയും താമസ സൗകര്യാർത്ഥം വിട്ടുകൊടുക്കാനും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കോഴിക്കോട് വിമാനത്താവളംപോലെയുള്ള വൻകിട സംരംഭങ്ങളുടെ പ്രമുഖ കോൺട്രാക്ടർ കൂടിയായ കെ. പി. പൗലൂസ് ആണ് ഇപ്പോൾ ആശുപത്രി സെക്രട്ടറിയായി അഭിനന്ദനീയമാംവിധം സേവനം ചെയ്യുന്നത്. അതുപോലെ തന്നെ അങ്കമാലി ലിറ്റിൽ ഫ്ളവർ ആശുപത്രിയിൽ നിന്നും അടുത്ത കാലത്ത് കോലഞ്ചേരിയിൽ എത്തി ആശുപത്രി ഡയറക്ടർ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്ത പ്രശസ്ത ഭിഷഗ്വരനായ ഡോ. സി. കെ. ഇപ്പനെ ഇരുപതു വർഷം മുമ്പ് ഡയറക്ടറായി ക്ഷണിച്ചതുമാണ്.

അദ്ദേഹം ഡയറക്ടറായി ചാർജ്ജ് എടുത്തപ്പോൾ ചെയ്ത പ്രസംഗ

ത്തിൽ 20 വർഷം മുമ്പ് ചാക്കോപിള്ളയിൽനിന്നും താക്കോൽ വാങ്ങേണ്ടിയിരുന്ന താൻ ഇന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനും ആശുപത്രി ട്രഷററുമായ ജോയ് പി. ജേക്കബിൽ നിന്നുമാണ് താക്കോൽ സ്വീകരിക്കുന്നതെന്ന് സാന്ദർഭികമായി പറഞ്ഞു. “കുറിച്ചിയിലെ വലിയ ബാവായുടെ സ്മാരകമായ ഈ ആശുപത്രി വളരും” എന്നു രണ്ടു ദശാബ്ദം മുമ്പ് ചാക്കോപ്പിള്ള പറഞ്ഞ വാചകം പ്രവചനംപോലെ നിവർത്തിയായതിൽ സന്തോഷിക്കാത്തവരാരും തന്നെയില്ല.

അവിസ്‌മരണീയ സേവനം

ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ മൂന്നര ദശാബ്ദ കാലത്തെ മുഖ്യസേവന പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഒരു സംഗ്രഹമാണ് മുൻ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. മൂന്നോ നാലോ പുരുഷായുസ് കൊണ്ട് ചെയ്തു തീർക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം മൂന്നര ദശാബ്ദം കൊണ്ട് പൂർത്തിയാക്കി എന്നു കാണുമ്പോൾ ആ വ്യക്തിത്വത്തോടുള്ള ആദരമാണ് ആരുടേയും മനസ്സിൽ ഓടി എത്തുക. താൻ ഏറ്റെടുത്തു ചെയ്തിട്ടുള്ള രാഷ്ട്ര നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പണം സമ്പാദനത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമായിരുന്നില്ലെന്ന് കാലം തെളിയിച്ചു. ജോലികൾ മികച്ച ഗുണനിലവാരത്തോടുകൂടി ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ സമയംകൊണ്ട് തീർക്കണമെന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം.

അനേക വർഷക്കാലം സാങ്കേതിക വിദഗ്ധരായ എൻജിനീയർമാരോ മറ്റു സഹായികളോ തന്റെ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. തന്റെ അനുഭവ സമ്പത്ത് സംഭാവന ചെയ്തതും തനിമ നിറഞ്ഞതുമായ സാങ്കേതിക വിജ്ഞാനവും അതുല്യവുമായ പ്രായോഗിക വീക്ഷണവും ആസൂത്രണ വൈദഗ്ദ്ധ്യവുമാണ് ചാക്കോപ്പിള്ളയെ സമൂഹത്തിന് കോൺട്രാക്ടറാക്കി ഉയർത്തിയത്.

തന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനിടയിൽ ഒട്ടധികംപേരെ ഈ രംഗത്തേക്കു കൈപിടിച്ചു കൊണ്ടുവരികയും സാങ്കേതികവും സാമ്പത്തികവുമായ സഹായ സഹകരണങ്ങൾ വഴി അവരെ ഒന്നാകിട കോൺട്രാക്ടർമാരായി വളർത്തിയെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ദേവലോകം അരമനയുടെ ഒന്നാം നില സംബന്ധിച്ച പണികൾക്കു നേതൃത്വം നൽകിയ യോയാക്കി കോടിക്കണക്കിനു രൂപയുടെ കോൺട്രാക്ട് ഏറ്റെടുത്തു നടത്തി. ചാക്കോപ്പിള്ളയാണു യോയാക്കിയെ ഉന്നത നിലയിലേക്ക് ആനയിച്ചത്.

ലളിതവും ആർഭാടരഹിതവും ഫലദായകമായ ജീവിതവും വിനയ നിർഭരമായ പെരുമാറ്റവും ആയിരുന്നു ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ മുഖമുദ്രയെന്നു പറയാം.

“പണമെന്നുള്ളതു കൈയിൽ വരുമ്പോൾ
 ഗുണമെന്നുള്ളതു ദൂരത്താകും
 പണവും ഗുണവും കൂടിയിരിപ്പാൻ
 പണിയെന്നുള്ളതു ബോധിക്കേണം.”

കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ പ്രസിദ്ധമായ ഈ ചൊല്ലിനെ സ്വജീവിതത്തിലൂടെ ചാക്കോപ്പിള്ളി നിഷ്പ്രഭമാക്കിയെന്നു പറയാം. ആളുകളെ ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിക്കുകയും വഞ്ചന കാട്ടുന്നവരെ വെറുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

കോലഞ്ചേരിയുടെ ബഹുമുഖ വികസനത്തിനുവേണ്ടി ചാക്കോപ്പിള്ളിയും സഹോദരൻ പൈലിപ്പിള്ളിയും വഹിച്ചിട്ടുള്ള പങ്ക് അതുല്യമെന്നേ പറയേണ്ടതുളളൂ. ടൗണിന്റെ ഹൃദയ ഭാഗത്തായി സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് കോളജ് സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ചാക്കോപ്പിള്ളി സംഭാവന ചെയ്തതാണ്. കോളജിന്റെ പ്രഥമ പ്രിൻസിപ്പലായി ഫാ. വി. എം. ഗീവറുഗീസിനെ (കോട്ടയം പള്ളം കല്ലുപ്പറമ്പിൽ കുടുംബാംഗം) നിയമിക്കുന്നതിലും അദ്ദേഹത്തിന് പൂർണ്ണ പിൻതുണ നൽകുന്നതിലും ചാക്കോപ്പിള്ളി പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചിരുന്നു. കോളജിനുവേണ്ടി ഭാവിയിലെ വികസനത്തെ മുൻനിർത്തി വലിയ കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കണമെന്നും ഒന്നാംകിട ലബോറട്ടറികൾ സംവിധാനം ചെയ്യണമെന്നുമുള്ള പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ നിർദ്ദേശം ചാക്കോപ്പിള്ളിയും മറ്റും സ്വീകരിച്ചു. ഇതിന്റെ ഫലമായി പിന്നീട് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഗ്രാന്ഡ്സ് കമ്മീഷൻ കോളജ് സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ഗണ്യമായ തുക ഗ്രാന്റായി ലഭിക്കുകയും ഉണ്ടായി.

വൈ.എം.സി.എ. കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിനു മുൻകൈയെടുത്തവരിൽ ഒരാളായിരുന്നു അദ്ദേഹം. കൂടാതെ പ്ലാൻ തയ്യാറാക്കുന്നതിനും മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നു പണം പിരിക്കുന്നതിനും നേതൃത്വം നൽകി. വൈ.എം.സി.എ. കെട്ടിടംപണി, പണമില്ലാതെ മുടങ്ങിയപ്പോൾ സ്വന്തം കൈയിൽ നിന്നു പണം നൽകി അതു പൂർത്തിയാക്കി. സംഘടനയുടെ പ്രസിഡന്റ് സ്ഥാനത്തേക്കു പേരു നിർദ്ദേശിച്ചു എങ്കിലും അതു നിരസിച്ചു. ഡോ. കെ. സി. മാമ്മനായിരുന്നു സ്ഥാപക പ്രസിഡന്റ്. ഔദ്യോഗിക സ്ഥാനത്തിരിക്കാതെതന്നെ വൈ.എം.സി.എ. യ്ക്കു വേണ്ടി കൂടുതൽ പ്രവർത്തിച്ച വ്യക്തി എന്ന ബഹുമതി ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു നൽകുകയാണുണ്ടായത്. സ്ഥാപക നേതാക്കളിൽ പ്രമുഖനായ ചാക്കോപ്പിള്ളിയുടെ ഹൃദയശുദ്ധിയും സന്മനോഭാവവും ഇന്നും നല്ല നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വൈ.എം.സി.എ. യിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ട്.

കോലഞ്ചേരിയിലെ ലയൺസ് ക്ലബ്ബ് കെട്ടിടം വളരെ സൗകര്യപ്രദവും മനോഹരവുമാണ്. ആശുപത്രിയിലെ ഡോക്ടർമാർക്കു ഭാരിച്ച ജോലികഴിഞ്ഞു ശരീരത്തിനും മനസ്സിനും കൂളുർമ നൽകാനുള്ള ഒരു സ്ഥാപനമെന്ന നിലയ്ക്കാണ് ലയൺസ് ക്ലബ്ബ് കെട്ടിടം വിഭാവനം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. ചാക്കോപ്പിള്ളിയുടെ പ്രത്യേക ഉത്സാഹത്തിലും മേൽനോട്ടത്തിലും

മാണ് ഈ കെട്ടിടവും പണികഴിപ്പിച്ചത്. നാട്ടുകാരുടെയും ആശുപത്രി ജീവനക്കാരുടെയും ഒരൂത്തമ സംഗമകേന്ദ്രമാണിത്. നിർമ്മാണപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു സി. വി. ജേക്കബ് നെച്ചുപ്പാടവും ഡോക്ടർമാരും വലിയ സഹായങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

വിമോചനസമരകാലത്ത് (1959-60) കോലഞ്ചേരിയിൽ പിക്കറ്റു ചെയ്യാൻ ഒരു സർക്കാർ ഓഫീസുപോലും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ സമരക്കാർക്കു പുത്തൻകുരിശു വരെ പോയി ഓഫീസ് പിക്കറ്റു ചെയ്യേണ്ടിവന്നു എന്നും സമരത്തിന്റെ പേരിൽ അഞ്ചു ദിവസം ജയിലിൽ കിടക്കേണ്ടി വന്നു എന്നും പെലിപ്പിള്ള അനുസ്മരിക്കുകയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ മൂന്നു ദശാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഒരു തനി കുഗ്രാമമായിരുന്ന കോലഞ്ചേരിയെ ഒരു മികച്ച ടൗണായി വളർത്തിയെടുത്ത് ഇന്നത്തെ നിലയിലാക്കിയതിൽ ഈ സഹോദരന്മാർക്കുള്ള പങ്ക് ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല.

ആധുനിക കോലഞ്ചേരിയുടെ സ്രഷ്ടാക്കളിൽ ഒരാളായി പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്ന പെലിപ്പിള്ള പുതൂക്ക പഞ്ചായത്തിന്റെ മുഖഛായ മാറ്റിയ അതുല്യനായ മുൻ പഞ്ചായത്ത് പ്രസിഡന്റാണ്. പല വർഷങ്ങളിലായി പഞ്ചായത്തിനുവേണ്ടി സ്വന്തം പോക്കറ്റിൽ നിന്നു ചോർന്നു പോയ തുക എത്രയെന്നു അദ്ദേഹത്തിനുപോലും നിശ്ചയമില്ല.

കോലഞ്ചേരിയിൽ ഇന്നു കാണുന്ന വമ്പിച്ച പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളും കോലഞ്ചേരി പുതൂക്ക റോഡു മുതലുള്ള പൊതുനിരത്തുകളും മറ്റും ജന്മനാട്ടിലെ ഇവരുടെ സേവനത്തിന്റെ നിത്യസ്മരണകളായി പരിലസിക്കും. കോലഞ്ചേരിയിൽ തന്നെ തങ്ങി ആശുപത്രിയുടെ വികസനത്തിൽ ചാക്കോപ്പിള്ള മുഴുകിയിരുന്നപ്പോൾ സർക്കാർ തലത്തിലും മറ്റും ആശുപത്രിയ്ക്കു ചെയ്യേണ്ടിവന്ന കാര്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതു സംബന്ധിച്ച ചുമതല ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിച്ചതു പെലിപ്പിള്ളയാണെന്നുള്ളതു പലർക്കും അജ്ഞാതമായിരിക്കും.

കോതമംഗലം എൻജിനീയറിംഗ് കോളജിന്റെയും അത്തനേഷ്യസ് കോളജിന്റെയും ആദ്യകാല കെട്ടിടങ്ങൾ പണികഴിപ്പിച്ചത് ചാക്കോപ്പിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ചെറിയ പത്രോസും പെലിപ്പിള്ളയും മറ്റും ചേർന്നാണ്. അന്ന് അവ പണിയുന്നതിനു വേണ്ടത്ര പണം യഥാസമയം കിട്ടാതെ വന്നപ്പോൾ ചാക്കോപ്പിള്ള തന്നെ പണം കൈയിൽ നിന്നിറക്കുകയായിരുന്നു എന്ന് അന്നവിടെ പ്രിൻസിപ്പലായിരുന്ന ഫാ. വി. എം. ഗീവറുഗീസ് ഒരഭിമുഖ സംഭാഷണമധ്യേ പറഞ്ഞത് ഞാനോർക്കുന്നു. കോളജ് ഗവേർണിംഗ് ബോർഡിൽ ചാക്കോപ്പിള്ള അംഗവുമായിരുന്നു. സാമ്പത്തികമായി എന്തെങ്കിലും ആവശ്യങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ പറയാതിരി

ക്കരുതെന്നും അച്ചനോട് ചാക്കോപ്പിള്ള അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കെട്ടിടം പണി കഴിഞ്ഞ് ഒടുവിൽ ബാക്കി കിട്ടാനുണ്ടായിരുന്ന ഗണ്യമായ ഒരു തുകയിൽ കുറെ ഭാഗം ഇളവു ചെയ്തു കൊടുത്തെന്നും പൈലിപ്പിള്ള അറിയിച്ചു.

കടമറ്റം ഐ.റ്റി.സി., പരിശുദ്ധ ഔഗേൻ ബാവായുടെ വക മുവാറ്റുപുഴ അരമനയുടെ താഴത്തെ നില, കിഴക്കമ്പലം ദയറായിലെ ഹൈസ്കൂൾ കെട്ടിടം മുതലായവയെല്ലാം ചാക്കോപ്പിള്ള നേരിട്ടു പണിയിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. കോലഞ്ചേരിപള്ളിയിൽ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയിലെ ഇരുവിഭാഗങ്ങളും ആരാധന നടത്തിവന്നു. രണ്ടു ഭാഗത്തെയും മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ അന്നു പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ചിരുന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, കോലഞ്ചേരി സന്ദർശിക്കുന്ന ഓർത്തഡോക്സ് മെത്രാന്മാർക്കു വിശ്രമിക്കുന്നതിനായി ഒരു കാതോലിക്കേറ്റ് സെന്റർ പണിയാൻ ചാക്കോപ്പിള്ള ആഗ്രഹിച്ചു. ഇതിനുവേണ്ടി പൈലിപ്പിള്ള തന്റെ വക 85 സെന്റു സ്ഥലം ടൗണിൽ സംഭാവനയും ചെയ്തു. ആ സ്ഥലത്ത് സെന്റർ നിർമ്മിക്കാൻ രോഗം മൂലം ചാക്കോപ്പിള്ളയ്ക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.

കാതോലിക്കേറ്റ് സെന്റർ ഉണ്ടാക്കുമ്പോൾ അവിടെ വിശുദ്ധ കുർബാന ചൊല്ലണമെന്നുള്ള ചിലരുടെ നിർദ്ദേശം ചാക്കോപ്പിള്ള നിരാകരിച്ചു. കാരണം സഭയിലെ ഇരു വിഭാഗക്കാരും പരസ്പരബന്ധിതരും ഭിന്നതയിൽ കഴമ്പില്ലാത്തതിനാൽ ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ യോജിച്ചു പോകേണ്ട വരുമാണെന്നത്രെ ചാക്കോപ്പിള്ള ചിന്തിച്ചു വന്നത്. യോജിക്കാൻ ഉടനെ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും ഒരു കാലത്തും ഭാഗിച്ചു പിരിയുകയോ പ്രത്യേകം മാറി പോകുകയോ ചെയ്യരുതെന്നും അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.

വില നിർണ്ണയിക്കാനാവാത്ത സേവനങ്ങൾ ചെയ്ത ചാക്കോപ്പിള്ള 1985-ൽ പക്ഷാഘാതത്താൽ ശയ്യാവലംബിയായി. കോലഞ്ചേരിയിലും തുടർന്ന് വെല്ലൂരിലും അദ്ദേഹത്തിന് ഏറ്റവും മികച്ചതും അത്യാധുനികവും സ്നേഹനിർഭരവുമായ ചികിത്സയാണ് ലഭിച്ചത്. പക്ഷേ, വളരെയേറെ പുരോഗമിച്ച വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിനും പരിമിതികൾ പലതാണെന്നു ചികിത്സ ഒരിക്കൽ കൂടി വ്യക്തമാക്കി. ദീർഘനാളത്തെ അസുഖത്തെ തുടർന്ന് 1987 ജൂൺ 21-ന് അദ്ദേഹം ലോകത്തോടു വിട പറഞ്ഞപ്പോൾ സർവ്വോപരി കോലഞ്ചേരിക്കുണ്ടായ നഷ്ടഭംഗം വാക്കുകൾകൊണ്ടു പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ സാധ്യമല്ല.

ചേട്ടന്റെ നേട്ടങ്ങൾ മാഞ്ഞുപോകുന്ന തരത്തിലുള്ളതല്ല. അവ ആചന്ദ്രതാരം ജനസേവനം ചെയ്തുകൊണ്ടു നിലകൊള്ളും. പുതിയ തല

മുറ പലതും മറന്നാലും ഭാഗ്യസ്ഥരെന്നാർഹനായ ബസ്റ്റേലിയോസ് ഗീവ
റുഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായുടെയും ചേട്ടന്റെയും ശാശ്വതമായ ഇരട്ട
സ്ഥാനകമായിരിക്കും കോലഞ്ചേരിയിലെ അത്യാധുനിക മലങ്കര മെഡി
ക്കൽ മിഷൻ ആശുപത്രി എന്ന വസ്തുത ആർക്കും വിസ്തരിക്കാൻ
സാധ്യമല്ല.

കോലഞ്ചേരി ആശുപത്രി: ആരംഭം മുതൽ 1977 വരെ

എം. ചാക്കോപ്പിള്ള

(കോലഞ്ചേരി മലങ്കര മെഡിക്കൽ മിഷൻ ഹോസ്പിറ്റൽ സ്ഥാപക സെക്രട്ടറി)

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ വകയായി എല്ലാ ആധുനിക സൗജന്യകരണങ്ങളോടും കൂടി ഒരു മിഷൻ ആശുപത്രി തുടങ്ങിക്കാണണമെന്ന് ദിവംഗതരായ പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരിൽ പലരും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. കാലം ചെയ്ത പ. ബസേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് ഇങ്ങനെയൊരു മിഷൻ ആശുപത്രി കോലഞ്ചേരിയിൽ പണിയണമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ ഒരു മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ വെച്ചു തന്നെ തീരുമാനിക്കുകയുണ്ടായി.

തുടർന്ന് കോലഞ്ചേരി പള്ളിയുടെ പ്രത്യേക നേതൃത്വത്തിലും അടുത്തുള്ള കടമറ്റം പള്ളിയുടെ സഹകരണത്തിലും കോലഞ്ചേരിയുടെ ഹൃദയ ഭാഗത്ത് അമ്പതിൽപരം ഏക്കർ സ്ഥലം വിലയ്ക്കു വാങ്ങി. പ്രഗൽഭ ഡോക്ടർമാരായ മെ: ചാക്കോ ജോർജ്ജ്, പി. കോശി, ജോസഫ് കുര്യൻ, പി. എം. പൗലോസ്, സി. കെ. ഈപ്പൻ എന്നിവരുടെ ഉപദേശമനുസരിച്ച് മെ: സി. സി. ജോൺ, കെ. സി. ചാക്കോ എന്നീ എൻജിനീയറന്മാരുടെ സഹകരണത്തോടു കൂടിയാണ് ആശുപത്രിക്കാവശ്യമായ പ്ലാനും എസ്റ്റിമേറ്റും തയ്യാറാക്കിയത്.

ശിലാസ്ഥാപനം

പ. സഭയിൽ സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി മലയാളക്കരയിൽ എഴുന്നള്ളി താമസിച്ചിരുന്ന പ. ഇഗ്നാത്യോസ് യാക്കുബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ 1964 ജൂൺ 7-നു ഈ ആശുപത്രിയുടെ ശിലാസ്ഥാപനകർമ്മം പ്രതീക്ഷാനിർഭരമായ അനുഗ്രഹാശിസ്സുകളോടു കൂടി നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്തു.

1965-ൽ 12-ാം നമ്പർ തിരുകൊച്ചി സാഹിത്യശാസ്ത്രീയ ധർമ്മസ്ഥാപന രജിസ്ട്രേഷൻ ആക്ടിനു വിധേയമായി പ. സുന്നഹദോസിന്റെ അംഗീകാരത്തോടുകൂടി പ. കാതോലിക്കാബാവാ സ്ഥിരം പ്രസിഡന്റും

രക്ഷാധികാരിയുമായും ഒരു ഭരണഘടനയുണ്ടാക്കി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും ആശുപത്രി പ്രവർത്തനങ്ങൾ ത്വരിതപ്പെടുത്തുവാൻ സി. എം. തോമസച്ചനെ ഓർഗനൈസിംഗ് സെക്രട്ടറിയായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഡോക്ടർമാർ

വെല്ലൂർ മെഡിക്കൽ കോളജ് ഹോസ്പിറ്റലിലും വിദേശ രാജ്യങ്ങളിലുള്ള ഒന്നാങ്കിട ആശുപത്രികളിലും ജോലി ചെയ്തു പരിശീലനം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ് ഇവിടുത്തെ പ്രധാന ഡോക്ടർമാരായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു വന്നത്.

ഇന്ത്യയിലും വെളിയിലും നിന്നു ഉന്നത മെഡിക്കൽ ബിരുദം നേടിയ ആശുപത്രിയുടെ ഡയറക്ടർ ഡോ. കെ. സി. മാമ്മൻ, അസോഷ്യേറ്റ് ഡയറക്ടറന്മാരായ ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്ജ്, ഡോ. ജോൺ കെ. വെട്ടത്ത്, ഡോ. പോൾ പുത്തൂരാൻ എന്നിവരെ കൂടാതെ ഡോ. പി. ചാക്കോ, ഡോ. മിസിസ് ഫിലോ തോമസ്, ഡോ. തോമസ് സെബാസ്റ്റ്യൻ, ഡോ. എം. മാമ്മൻ, ഡോ. മിസിസ് നയോമി വെട്ടത്ത്, ഡോ. മിസിസ് എസ്. അബ്രഹാം, ഡോ. കെ. റ്റി. പൗലോസ്, ഡോ. കെ. ഇ. ചാക്കോച്ചൻ, ഡോ. മിസിസ് ശാന്താ കോവൂർ, ഡോ. വി. എം. വറുഗീസ്, ഡോ. മിസിസ് ഷർളി ആർ. ജോസഫ്, ഡോ. സി. റ്റി. അബ്രഹാം, ഡോ. പി. ഐ. ജോർജ്ജ്, ഡോ. കെ. സുധാകരൻ, ഡോ. മാത്യു ഐസക്ക്, ഡോ. വി. ഐ. ഉതുപ്പാൻ, ഡോ. പി. എൻ. നാരായണൻ, ഡോ. അരുൺ ഐ. ചീരൻ മുതലായ ഡോക്ടറന്മാരുടെ ഒരുമിച്ചുള്ള സേവനം കൊണ്ടുതന്നെ ആശുപത്രി പ്രശക്തി ആർജ്ജിച്ചു.

വെല്ലൂർ മെഡിക്കൽ കോളജ് ഹോസ്പിറ്റലിൽ പ്രശസ്ത സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു പരിചയസമ്പന്നയായ നഴ്സിംഗ് സൂപ്രണ്ട് സിസ്റ്റർ എം. വറുഗീസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സേവനസന്നദ്ധതയുള്ള നഴ്സുമാരുടെയും സിസ്റ്റർ റീത്താ മേരിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പരിചയം സിദ്ധിച്ച കന്യാസ്ത്രീകളുടെയും ശുശ്രൂഷാ പാടവംകൊണ്ട് രോഗികൾക്കുണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന ദിവ്യാനുഭൂതി പ്രത്യേകം പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്.

ഹോസ്പിറ്റലിന്റെ ഓർഗനൈസിംഗ് സെക്രട്ടറിയും ചാപ്ലെയിനുമായ സി. എം. തോമസച്ചന്റെയും സഹചാപ്ലെയിൻ ആയ ഫാദർ കെ. കെ. മാത്യുസിന്റേയും സേവനം ആത്മീയ അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ആശുപത്രിയെ കൂടുതൽ സഹായിച്ചു വന്നു.

ഈ ആശുപത്രിയുടെ സർവ വസ്തുവകകളും പി. കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ പേരിൽ പി. സഭയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നത്.

സഭയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടത്തുന്ന മറ്റാശുപത്രികൾ പലതുണ്ടെങ്കിലും പ. സഭയുടെ പൂർണ്ണശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്ന ഇതുപോലെ മറ്റൊരാശുപത്രിയുമില്ലെന്നുള്ളത് കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ മിഷനാശുപത്രിയുടെ മറ്റൊരു പ്രത്യേകതയാണ്.

ഇപ്പോൾ നാം പ്ലാൻ ചെയ്തിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ അഞ്ഞൂറു കിടക്കകളുള്ള ഒരാശുപത്രി പ്രവർത്തനത്തിൽ വരുമ്പോൾ കേരളത്തിൽ ഇതുവരെയും നമുക്കു കിട്ടാൻ സാധിക്കാത്തതരത്തിലുള്ള ചികിത്സാ സൗകര്യങ്ങളായിരിക്കും ലഭിക്കുന്നത്. ഒരു കോടി രൂപാ എസ്റ്റിമേറ്റ് ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഈ സ്ഥാപനം 1970 സെപ്റ്റംബർ 14-നാണ് പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ കുദാശ ചെയ്തു പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചത്.

ഇപ്പോൾ ഈ ആശുപത്രിയ്ക്ക് ഒരു ലക്ഷത്തിൽപരം ചതുരശ്രയടി വലുപ്പം വരുന്ന കെട്ടിടങ്ങൾ ഉണ്ട്. മെയിൻ ഹോസ്പിറ്റൽ ബിൽഡിംഗ്, ജനറൽവാർഡ്, പ്രൈവറ്റ് വാർഡ്, ഡോക്ടേഴ്സ് ക്വാർട്ടേഴ്സ്, നഴ്സസ് ക്വാർട്ടേഴ്സ്, ഡയറ്ററി, കോൺഫറൻസ് ഹോൾ മുതലായ ആധുനികരീതിയിൽ പണികഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലസൗകര്യങ്ങളാണ് ഉള്ളത്. കഴിഞ്ഞ അക്കാദമിക് ഇയറിൽ നഴ്സസ് ട്രെയിനിംഗ് സ്കൂൾ നാം ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു.

കേരളത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്ത് കോലഞ്ചേരിയിലെ മനോഹരമായ ഒരു ചെറുകുന്നിൽ തിലകച്ചാർത്തണിയിച്ചുകൊണ്ട് നിലകൊള്ളുന്ന ഈ ആശുപത്രി, എല്ലാവിധ സൗകര്യങ്ങളും വളർന്നുവരുന്ന ഒരു ഗ്രാമപ്രദേശമായ കോലഞ്ചേരിയുടെ മുഖ്യമായ തന്നെ മാറ്റിയിരിക്കുകയാണ്. ഇത്രയും ചുരുങ്ങിയ സമയംകൊണ്ട് ഈ ആശുപത്രിക്ക് വളരെയേറെ പ്രശസ്തിയാർജ്ജിക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് ഡോക്ടർമാരുടെയും നഴ്സസിന്റെയും നിസ്വാർത്ഥ സേവനങ്ങൾ കൊണ്ടാണ്.

സഭകളുടെ സഹായം

സഭകളുടെ ലോക കൗൺസിലിന്റെ പ്രത്യേക പ്രോഗ്രാം അനുസരിച്ച് കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്രോജക്ട് എന്ന പേരിൽ ഒരു ശ്രദ്ധേയമായ വിംഗ് ഈ ആശുപത്രിയിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. വിദഗ്ദരായ ഡോക്ടർമാർ പാവപ്പെട്ടവരുടെ കുടിലുകളിലേയ്ക്കു ചെന്ന് സൗജന്യ ചികിത്സ നടത്തുക, നാടിന്റെ പല കേന്ദ്രങ്ങളിലായി സൗജന്യ ചികിത്സാകേന്ദ്രങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച് ഹോസ്പിറ്റലിന്റെ പ്രവർത്തന മണ്ഡലം വിപുലീകരിക്കുക മുതലായവ കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ മിഷന്റെ മറ്റു പ്രത്യേക നേട്ടങ്ങളാണ്. സഭകളുടെ ലോക കൗൺസിലിൽ നിന്ന് അഭിവന്ദ്യ ഫീലിപ്പോസ് മർ തെയോഫിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും തിയോളജിക്കൽ സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പൽ പോൾ വറുഗീസച്ചന്റെയും അക്ഷീണ പ്രയത്നങ്ങൾ

തന്നത്തിന്റെയും സ്വാധീനത്തിന്റേയും ഫലമായി ആശുപത്രിക്ക് 18 ലക്ഷത്തിൽപരം രൂപ വരുന്ന ഒരു ധനസഹായം അനുവദിക്കുകയും അതിന്റെ ഗണ്യമായ ഭാഗം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു.

കോലഞ്ചേരിയിലും പരിസരങ്ങളിലുമുള്ള പള്ളികളും ബ. വൃക്തികളും കൈതുറന്ന് സഹായിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് നമ്മുക്ക് ഇത്രയും ഇപ്പോൾ ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളത്. നമ്മുടെ സഭയിലെ എല്ലാ അഭിവന്ദ്യ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടി ബഹുവിധ സഹായസഹകരണങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നു. ഇനിയും നമ്മുടെ പല പള്ളികളും കഴിവുള്ള വൃക്തികളും അകമഴിഞ്ഞ് സഹായിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ ആശുപത്രി നാം വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന രീതിയിൽ പൂർത്തീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇനിയും ഈ പ്രസ്ഥാനത്തോടു സഹകരിച്ചു ധനസഹായം ചെയ്യാത്ത പള്ളികളും വൃക്തികളും കുറവല്ല. അവർ ഇനിയെങ്കിലും ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ കൈ തുറന്നു സഹായിക്കണമെന്ന് വിനീതമായി അപേക്ഷിക്കുന്നു. ആശുപത്രി, പ്രവർത്തനത്തിൽ വന്നതിനുശേഷം ഈ രണ്ടു വർഷത്തിനിടയിൽ അസൂയാവഹമായ പുരോഗതിയാണ് കൈവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ പുരോഗതിക്ക് കാരണഭൂതനായി പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടും പണംകൊണ്ടും മറ്റെല്ലാവിധത്തിലും സഹായിച്ച എല്ലാ ജാതിമതസ്ഥരോടും ഞങ്ങൾക്കുള്ള അളവറ്റ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുകയും സർവശതനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ മെഡിക്കൽ മിഷനാശുപത്രി സഭയുടെ പൂർണ്ണമായ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുന്ന ഒരു മുതൽകൂട്ടായി പരിണമിക്കുവാൻ ജഗദീശ്വരൻ കടാക്ഷിക്കട്ടെ.

എം. ചാക്കോപ്പിള്ള

ആശുപത്രിയുടെ ഭൂമിപുജ

പ. ഗീവർഗീസ് രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാ ബാവ
ആശുപത്രി നിർമ്മാണത്തിനുള്ള സ്ഥലത്തു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ആശുപത്രിയുടെ ശിലാസ്ഥാപനം യാക്കോബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ നിർവ്വഹിക്കുന്നു

കോലഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളജ്

ഡോ. കെ. സി. മാമ്മൻ
(കോലഞ്ചേരി മലങ്കര മെഡിക്കൽ മിഷൻ
ആശുപത്രി, സ്ഥാപക ഡയറക്ടർ)

ജോയ് പി. ജേക്കബ്
(കോലഞ്ചേരി മലങ്കര
മെഡിക്കൽ കോളജ് സെക്രട്ടറി)

കോലാഞ്ചേരി മെഡിക്കൽ കോളേജ് ആസ്ഥാനം

